

THE LIBRARY
THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
TORONTO

PRESENTED BY

Rev. A.A. Vaschalde, C.S.B.

A. V. Rochalde

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

CLAVIS LINGUARUM SEMITICARUM
EDIDIT HERMANN L. STRACK
PARS IV

GRAMMATIK
DES
BIBLISCH-ARAMÄISCHEN

MIT DEN NACH HANDSCHRIFTEN BERICHTIGTEN
TEXTEN UND EINEM WÖRTERBUCH

VON

PROF. D. DR. HERMANN L. STRACK

SECHSTE, DURCHGESEHENE AUFLAGE

MÜNCHEN 1921
C. H. BECK'SCHE VERLAGSBUCHHANDLUNG
OSKAR BECK

NOV 20 1942

12066

Alle Rechte, insbesondere das der Übersetzung in fremde Sprachen,
vom Verfasser vorbehalten.

Copyright 1921 by C. H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung
(Oskar Beck) München.

Vorbemerkung zur sechsten Auflage.

Meine seit Jahren im Buchhandel vergriffene „Grammatik des Biblisch-Aramäischen mit Texten und Wörterbuch“ neu setzen zu lassen, und zwar im Format der andren Teile der *Clavis Linguarum Semiticarum*, ist durch die ungeheuerlich gestiegenen Herstellungskosten unmöglich geworden. Befragte Fachgenossen aber, Theologen wie Orientalisten, haben sich einmütig dahin ausgesprochen, daß dies Buch, weil auch in seiner bisherigen Gestalt ein sehr nützliches Hilfsmittel, den Lernenden nicht länger fehlen dürfe. Daher habe ich den Text der 5. Auflage durch Manuldruck vervielfältigen lassen und nur auf S. 8, 10—12 Zusätze und Verbesserungen gemacht.

Berlin-Lichterfelde West, 2. Juli 1921.

H. L. Strack.

Aus den früheren Vorworten.

Den Gedanken einen Abriß des Biblisch-Aramäischen zu veröffentlichen habe ich im Sommersemester 1879 gelegentlich meiner ersten Vorlesung über das Danielbuch gefaßt, damals auch schon nicht unerhebliche Vorarbeiten gemacht. Aber erst Ostern 1895 fand ich Muße zu der von mir als notwendig erkannten Vergleichung von Handschriften.

Bei Bearbeitung der Grammatik kam es mir vor allem darauf an, durch ein praktisches und billiges Hilfsmittel dem beklagenswerten Mißstande entgegenzuwirken, daß von hundert Theologen mehr als neunzig ohne jede Kenntnis des BA bleiben. Durch beständige Vergleichung des BH, dessen Kenntnis ich voraussetze, ist es mir gelungen, auf nur 28 Seiten eine ausreichende Anleitung zum grammatischen Verständnisse des BA zu bieten.

Für die Textausgabe sind benutzt:

1. B = codex Berolinensis Orient. Fol. 1—4, Bibelhandschrift Kennicott 150.

2. E = codex Erfurtensis 3, zu der auf meine Veranlassung durch RLepsius vor dem Verkauf ins Ausland geretteten wertvollen Erfurter Sammlung hebräischer Handschriften gehörig (Paul de Lagarde hat sie beschrieben in: *Symmicta*, Göttingen 1877, 129—164), jetzt in Berlin, Orient. Fol. 1213. Dieser Bibelkodex hat zwar im BA sehr häufig falsche Vokale (Qameç: אֶמֶר usw für אָמַר usw; Pathah: קֵל, אֵלֶּה, שְׁלֵמֶכֶן, אֶמְרִין für קָל usw.), bietet jedoch manches Beachtenswerte. Die zahlreichen vom Punktator, bezw. vom Masorethen gemachten Änderungen habe ich, weil die meisten einfach Schreibfehler verbessern, in der Regel nicht vom Texte der ersten Hand unterschieden.

3. J = codex Jemenensis, von dem Antiquar Shapira aus Südarabien mitgebracht, auf meine Empfehlung durch RLepsius für die Kgl. Bibliothek in Berlin angekauft, Orient. Quart. 680, Fragmente der Hagiographen mit supralinearer („babylonischer“) Punktation und zwar nach einem vereinfachten Systeme. Hier und da außer den oben stehenden Vokalzeichen auch, gleichsam zur Verdeutlichung!, die gewöhnlichen: 1, 13 תִּרְאֶה, וִירָאוּ; 2, 13 נִפְקֹת; 7, 5 הִקִּימָה. Von ך enthält J 1, 8—2, 49 Anfang u. 4, 21—7, 7. Leider sind diese Blätter, besonders oben und an der Langseite, stark beschädigt; auch ist infolge flüchtigen Schreibens zB Pathah von Šewa mobile oft nicht zu unterscheiden. Dennoch ist J von erheblichem Werte. Die oft von späterer Hand geänderte, ursprüngliche Vokalisation ist der in D verwandt und lehrt uns eine von der üblichen vielfach abweichende Aussprache des BA kennen (zB אֶנְשָׁא, אֵלֶּה, אַחֲרֵי, אֶנְשָׁא; jetzt אֲנָשָׁא, אֵלֶּה, אַחֲרֵי, אֶנְשָׁא). Man beachte ferner die ungeändert gelassenen Schreibungen גִּלִּי 2, 19; צִלְמָא, רִגְלָא usw.

S. 33*ff. gebe ich ך 4, 21—7, 7 gemäß der ersten Hand in J nach der Vergleichung des Prof. PKahle (jetzt in Gießen, vgl. dessen Schrift: „Der masoretische Text des ATs nach der Überlieferung der babylonischen Juden, Leipzig 1902, S. 7ff.). — Die im Ms. vorhandenen Lücken sind in eckigen Klammern ergänzt (nur der Konsonantentext). In runde Klammern sind die Stellen eingeschlossen, deren Punktation nicht mehr sicher erkennbar ist. — ֶ Qameç; ֶ Pathah; ֶ Çere; ֶ Hireq; ֶ Holem; ֶ Qibbuç; ֶ Šewa mobile; ֶ Dageš (abgekürztes ג); ֶ Raphe. Akzente: ֶ Athnah; ֶ Tiphḥa (oft ist nur ֶ gesetzt, zB 4, 34; sehr oft sind beide Akzente weggelassen); ֶ Zaqeph;

𐤔 T^hbir; 𐤓 Teres; 𐤇 Honeh (R^hbîae); 𐤌 S^hgoltha (auch gleich andren Akzenten); 𐤎 Pašta (vor S^hgoltha: Zarqa; S^hg. dann oft weggelassen); 𐤏 5, 7 = L^hgarmeh, an den drei andren Stellen 5, 10. 19. 7, 7 gleich Gereš. לית = דק. מלא = שלים = של.

4. D = codex Derenburgii, große Stücke der Bücher Hiob und Dan. mit Saʿadjas arabischer Übersetzung, früher im Besitz von JDerenbourg († 28. Juli 1895), der die Handschrift (Oktav, 18 Zeilen auf der Seite, Papier) aus Jerusalem erhalten hatte; jetzt Prof. WBacher in Budapest gehörig. Von dem aram. Teile des b fehlen 2, 28—41; 4, 5—22; 6. 27—7, 4 הקימת; 7, 15—20. Supralineare Punktation einfachster Art; weder Dageš noch Raphe; keine Randnoten (die Q^hrê sind meist in den Text aufgenommen); keine Akzente außer Athnaḥ, und auch dieser ist nicht regelmäßig gesetzt. Am Wortanfang für Ḥateph oft der volle Vokal: אֹזֵל statt: עֹזֵל, אֹזֵל; dagegen ist Ḥateph nach dem Vokal, welchem es entspricht, gewöhnlich unterdrückt, zB: דֶּהֱבֵא, אֲחֵרִי usw. (ahrê usw) statt: אֲחֵרִי usw. Aleph hat am Wortanfang statt Ḥateph-S^hgol stets Çere: אֲדִין für אֲדִין, oft mit folgendem Jod: אֲיֵמר für אֲיֵמר. — Ziemlich flüchtige Arbeit: nicht selten sind Wörter weggelassen, seltener umgestellt. Auch ist die Punktation oft undeutlich. Dennoch ist die Handschrift wertvoll, wie jetzt auch die Übereinstimmung mit G beweist.

5. L = codex Londinensis, British Museum Orient. ms. 2374 (Hagiographen), durch die Freundlichkeit des Rev. GMar-goliouth in London (Esra und Dan. 2—6, 25). Die supralineare Vokalisation ist hier durch die übliche beeinflusst.

6. P = codex Petropolitanus Bibl. Hebr. B 19^a, vom J. 1009 (1010) n. Chr., durch die Freundlichkeit des Prof. Dr. AHarkavy in St. Petersburg (s. AHarkavy u. HLStrack, Katalog der hebräischen Bibelhandschriften in St. Petersburg, St. P. u. Leipzig 1875, S. 263—274).

7. S. 32*f. biete ich nach der Vergleichung von Prof. Kahle auch ein Stück aus Dan. 3 mit supralinearer Punktation: 3, 12—15. 20—24 zwei aus der Geniza von Altkairo nach Cambridge gebrachte ziemlich alte Doppelblätter (Pergament, 12mo) mit der arabischen Übersetzung nach jedem Verse.

Zugrunde gelegt ist der masorethische Text (M) nach den Ausgaben von SBär (B) und ChrDGinsburg (G). Über die

Abweichungen von ihm und beachtenswerte Lesarten, die in den Text aufzunehmen ich Bedenken trug, vergleiche man die Fußnoten. Konjekturen habe ich nur selten erwähnt. — Die Anordnung der dem Buche Esra entnommenen Stücke wird das sachliche Verständnis dieser historisch sehr wertvollen Texte erleichtern. — Die Akzente der Bibeldrucke habe ich durch die moderne Interpunktionsweise ersetzt.

Der fünften Auflage (1911) sind außer fortgesetzter eigener Erfahrung die neuesten Veröffentlichungen zu gute gekommen, namentlich die wertvollen ägyptisch-aramäischen Papyri, um die A. E. Cowley-Oxford und Ed. Sachau-Berlin sich hervorragende Verdienste erworben haben.

Die freundliche Aufnahme, die meinem Büchlein allseits geworden ist, gereicht mir gegenüber einer sehr schmerzlichen Erfahrung, die ich vor seiner Veröffentlichung (Weihnachten 1895) mit der Firma Reuther & Reichard in Berlin, für die es bestimmt war, machen mußte (s. Theol. Literaturblatt, Leipzig 1896, Nr. 13 u. 14), zu lebhafter Genugtuung. Die ersten vier Auflagen sind bei J. C. Hinrichs in Leipzig erschienen, die beiden folgenden im Verlag der C. H. Beck'schen Buchhandlung in München.

H. L. Strack.

Inhaltsverzeichnis.

	Seite
Vorwort	3
Berichtigungen und Zusätze zu Texten und Wörterbuch . .	8
 Grammatik	
A. Einleitendes § 1—5	9—17
B. Das Nomen § 6—11	17—25
C. Das Verbum § 12—24	25—40
Bemerkungen zur Syntax siehe in den §§: 6 Pronomen, 7 Ausdruck der Casus, 10 Zahlwörter, 13 Tempora und Modi.	
 Texte	
Esra 4, (1—5.) 24—6, 18: Die Juden unter Kyros u. Dareios I	1*
Esra 4, (6.7.) 8—23. 7, 12—26. (27.28): Die Juden unter Xerxes u. Artaxerxes I	5*
Daniel 2, (1—4a.) 4b—7	9*
Daniel 3, 12—15. 20—24 mit supralinearer Punktation: Cod. G	32*
Daniel 4, 21—7, 7 mit supralinearer Punktation: Cod. J (1. Hand)	33*
Genesis 31, 47. Jer. 10, 11	41*
Wörterbuch	42*—60*

Abkürzungen und Zeichen.

<p>a. = (status) absolutus. BA = Biblisch-Aramäisch. BH = Biblisch-Hebräisch. c. = (status) constructus. d. = (status) determinatus. f. = femininum. Fw = Fremdwort. Ha. = Haqtēl. B, E, D, G, J, L, P = codex Berolinensis etc., s. Vorwort. Q̄ = Targum Onkelos. T̄ = Targum. Da. = Dalman, Grammatik des jüd.-paläst. Aramäisch 2. Aufl., Leipz. 1905. HGr = H. Strack, Hebr. Grammatik, 13. Aufl., München 1917. Land. = S. Landauer, Studien zu Merx' Chrestomathia Targumica (in: Zeitschrift für Assyriologie 1888, S. 203—292). Nö. = Th. Nöldeke, Kurzgefaßte Syr. Grammatik, 2. Aufl., Leipz. 1898. ZDMG = Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft. AJSLL = American Journal of Semitic Languages and Literatures. — in Pausa stehende Form. —° in BA nicht vorkommende Form. s̄ = s̄. ε = y. b = Daniel; e = Esra. Zitate ohne Nennung des Buches sind aus dem Danielbuche entnommen.</p>	<p>Hithq. = Hithqēṭēl. Hithqa. = Hithqaṭṭal. K = Kēṭhib. m. = masculinum. p. = passivum. pl. = pluralis. s. = cum suffixo. Q. = Qērē.</p>
--	--

70
 523/
 58

Berichtigungen und Zusätze

A. Grammatik.

§ 23 k Zu יהוה, יהוון vergl. noch Eph. 2, 402 (243). 211.

B. Texte.

Esra 5, 3 Anm. e lies: 3. 9 statt: 3. 13. || 17 תמה ist in eckige Klammern einzuschließen. || 6, 7 Anm. n lies: לַעֲבֹד || 7, 13 Ende, setze ein Komma statt des Punktes.

Esra 4, 9 מִן דִּינֵיָא וְאַפְרַסְתִּיכִיָא ist in דִּינֵיָא אַפְרַסְתִּיכִיָא „die persischen Richter“ zu verbessern.—Für טרפליא אפרסיא vermutet Marquart: טַפְסִרְיָא טַפְרִיָא.

Dan. 2, 16 (S. 10*) lies: וּבְעָא (mit א). || 2, 23 Anm. d lies: EB statt: EB. || 2, 41 Ende, fehlt der Punkt. || 2, 38 Komma nach שְׁמִיא. || 3, 33 lies עִם statt עַר || 4, 32 lies בְּחִיל || 5, 21 lies חִיּוֹתָא. || 23 setze das Komma nach לָהּ statt nach אַרְחַתְךָ. || 6, 6 (S. 38*) lies אֲדִין statt אֲדִיו. || 7, 17 Ende, Komma.

Jer. 10, 11 (S. 41*), אֱלֹהִים ist in eckige Klammern einzuschließen, Ditto-graphie aus dem vorhergehenden אֱלֹהִים.

C. Wörterbuch.

S. 42^a אֲזָדָא, altpers. azdā, mittelpers. azd „Kunde, Nachricht“ Pap. Straßb. אֲזָד, Eph. 2, 214.

S. 43^a lies: Asurbanipal.

S. 43^b אֲשֶׁרְנָא Einrichtung, Ausstattung (Eleph. 1, 12).

S. 46^b, Z. 2. Wahrscheinlich ist b 2, 43 הָאֵךְ דִּי zu lesen: wie daß, wie (ZatW 1902, 165).

S. 46^b הַדְּבָרִיא, nach Ed. Meyer, Sitzungsberichte der Berliner Akad. der Wiss. 1911, 1037 f genauer הַמְדַּכְרִיא „Schatzbeamte“.

S. 47^a Zu זִמְן vgl. Syr. זִבְן.

S. 47^b Zu חֲטַט vgl. ZatW 1899, 180 u. Jensen KB 6, 344. Vielleicht ist e 4, 12 mit C. F. Seybold einfach יְחִיבוּ zu lesen, vgl. e 5, 16 יֵהָב = Hebr. נָתַן ponere.

S. 49^a יֵהָב, e 5, 16 setzen, legen.

S. 50^a קַעֲנַת Eph. 2, 229. 233. 237. 238. 241. || 8, 23. וכעת

S. 51^b מִלְחָנָא als Subst. wäre מְלָחָנָא zu lesen.

S. 52^b lies נִחַת Çere nach dem Syr.

S. 53^a zu יִפְּלֵ e 7, 20 vgl. das Christlich-Palästinische נִפְּל „müssen, sollen“, Part. δεῖ, ὀφείλει.

S. 53^a נָתַן Perf. s. Eph. 2, 224. 236. 242.

S. 53^b סִבֵּר lies: auf etwas denken, streben.

S. 57^b רָמָה 7, 9 (Stühle) eilig hinstellen.

S. 59^a שָׁלַם e 5, 16 vollständig, vollendet sein, intr. Perf.

S. 60^b תִּפְתִּיא, Pap. Straßb. תִּפְתִּיא. Etymon? Eph. 2, 215.

Grammatik.

A. Einleitendes (§ 1—5).

§ 1. Literatur.

Ein Teil der Bücher Esra (4, 8—6, 18. 7, 12—26) und Daniel (2, 4b—7), der Vers Jer 10, 11 (in einem nichtjeremianischen Abschnitt) und zwei Worte in Gen 31, 47 sind nicht wie die Hauptmasse des A. Test. hebräisch, sondern in aramäischer Sprache geschrieben (אַרְמִית e 4, 7. ḏ 2, 4, LXX beidemal Συριστί) und zwar in westaramäischer, noch genauer im judäischen Dialekt.

Man unterscheidet Ostsemitisch (Babylonisch-Assyrisch) und Westsemitisch. Das Westsemitische hat drei große Zweige: Arabisch-Äthiopisch, Kanaanäisch und Aramäisch. Die nächsten Unterabteilungen des Aram. sind: Ost-Aramäisch (Syrisch, Sprache des babyl. Talmuds, Mandäisch) und West-Aramäisch. — Über die ältere Gestalt des Aramäischen und die allmähliche Ausbildung seiner Dialekte beginnt man jetzt durch die Inschriften klarer zu sehn.

West-Aramäisch. I, Judäisch: Biblisch-Aramäisch; Targumisch des Onkelos und des Jonathan. II, Galiläisch: Sprache des palästinischen Talmuds; Samaritanisch; Christliches Palästinisch. III, Palmyrenisch. IV, Nabatäisch.

Charakteristische Verschiedenheiten des älteren Aramäisch und des Westaram. einerseits und des Ostaram. andererseits: 1. Jenes hat in drei Formen der 3. Person des Impf. das Präformativ י: sg. יִקְטֹל; pl. m. יִקְטְלוּ, f. יִקְטְלִין, während das Syrische ܢ hat: sg. ܢִקְטֹל, pl. ܢִקְטְלוּ u. ܢִקְטְלִין; Babyl. Talmud. ܢ u. ܠ, vgl. § 23 k. — 2. In jenem behält das dem Nomen angehängte ך determinierende Kraft, während es sie im Syrischen usw. verliert.

Literatur*. 1. Corpus inscriptionum semiticarum Pars II: Inscriptiones aramaicae. Tom. I, fasc. 1. 2. 3. Paris 1889. 1893. 1902 fol. [CIS].

* Ausführl. Angaben, auch in betreff der andren semit. Sprachen und der exeget. Literatur, bietet meine „Einleitung“ in das A. Test. einschließlich Apokryphen u. Pseudepigraphen“, 6. Aufl., München 1906, C. H. Beck.

GA Cooke, Text-book of North-Semitic inscriptions, Oxford 1903 (24 u. 407 S.; 14 Tafeln).

Mark Lidzbarski, Handbuch der nordsemitischen Epigraphik, Weimar 1898 (S. 4—88: Bibliographie; 204—412: die Sprachen der Inschriften; S. 440—483: Auswahl aramäischer, nabatäischer u. palmyrenischer Inschriften). [Epigr.]

MLidzbarski, Ephemeris für semitische Epigraphik, Gießen I, 1902 (372 S.). II, 1908 (444 S.). III, 1915 (322). [Eph.]

JB Chabot, Les langues et les littératures araméennes, Paris 1910 (43).

2. Inschrift des Königs נכר von Hamath: *HPognon*, Inscriptions sémitiques de la Syrie, de la Mésopotamie et de la région de Mossoul, Paris 1908 (228 S. u. 42 Tafeln). Vgl. *JHalévy*, Revue Sémitique 1908, 243—246. 357—376 u. *Lidzbarski*, Eph. 3, 1—11. || Über die Inschriften von Zendjirli und Nerab s. *Lidzb.*, Epigr. 440—445. Speziell über die Bauinschrift des Barrekub s. *DHMüller*, Wiener Zeitschr. f. die Kunde des Morgenlandes 1896, 193—197.

3. (Ägyptisch-Aramäisch). *JEuting*, Notice sur un Papyrus égypto-araméen, Paris 1903 (15 S. u. 1 Tafel; Zeit des Darius Nothos) [Str. = Straßburg]. || *AHSayce* and *AECowley*, Aramaic Papyri discovered at Assuan, London 1906 (79 S. u. 27 Tafeln gr. Folio) [Assuan]; vgl. *Lidzb.*, Eph. 3, 70—81. || *WStaerk*, Die jüdisch-aramäischen Papyri von Assuan, Bonn 1907 (39). — || *EdSachau*, Drei aram. Papyrusurkunden aus Elephantine, Berlin 1907 (46 S. u. 1 Tafel) [Eleph.]; vgl. Eph. 3, 81—84. || *WStaerk*, Aram. Urkunden zur Geschichte des Judentums im VI. u. V. Jahrh. v. Chr., Bonn 1908 (16). || *EdSachau*, Aramäische Papyrus und Ostraka aus einer jüdischen Militärkolonie zu Elephantine, Leipzig 1911 (29 u. 290 S. Folio u. 75 Tafeln); vgl. *Lidzb.* Eph. 238—260; *Strack ZDMG* 1911, 826—832. || *Artur Ungnad*, Aram. Papyrus aus El., Kleine Ausgabe, Leipzig 1911 (119 S.); vgl. *Strack ZDMG* 1911, 832—838. || *WStaerk*, Alte u. neue aram. Papyri übersetzt u. erklärt, Bonn 1912 (73 S.) || — Vgl. noch *Max L. Margolis*, The Elephantine Documents, Jewish Quarterly Review, New Series 2 (1912), 419—443. || *Ludw. Blau*, Papyri und Talmud in gegenseitiger Beleuchtung, Leipzig 1913 (27).

4. (Biblisch-Aramäisch). *SDLuzzatto*, Elementi grammaticali del Caldeo Biblico e del dialetto talmudico-babilonese. Padua 1865 (106). | Übersetzt von *MSKrüger*, Grammatik der biblisch-chald. Sprache u. des Idioms des Thalmud Babli, Breslau 1873 (123).

GBWiner, Grammatik des bibl. und targum. Chaldaismus, 2. Aufl. Leipzig 1842 (127).

Dav. Mc Calman Turpie, A manual of the Chaldee language. London 1879 (23 u. 199).

EKautzsch, Grammatik des Biblisch-Aramäischen. Leipz. 1884 (181).

CRBrown, An Aramaic method . . . The elements of Aramaic from Bible and Targums. Morgan Park, Illinois 1884/86 (30 u. 408).

KMartí, Kurzgefaßte Grammatik der biblisch-aram. Sprache . . . Texte u. Glossar, Berlin, Reuther & Reichard, 1896 (224). [Erklärung der pers. Wörter von C. F. Andreas. — Vgl. oben S. 6.]

EKautzsch, Die Aramaismen des A. T.s I, Halle 1902 (111).

HPowell, The supposed Hebraisms in the grammar of the Biblical Aramaic, Berkeley Calif. 1907 (55).

(Textausgaben.) *SBaer*, Libri Danielis, Ezrae et Nehemiae. Lpz. 1882.

Chr. Dav. Ginsburg, עשרים וארבעה ספרי הקדש. London 1894.

HGuthe and *LWBatten*, The book of Ezra and Nehemiah. Critical edition of the Hebrew text printed in colors... with notes. Leipzig 1901 (72). 4°. (= Paul Haupt, The sacred books of the Old Testament, part 19).

AKamphausen, The book of Daniel. Critical edition of the Hebrew text... with notes [= SBOT, part 18]. Leipzig 1896 (43). 4°.

ChCTorrey, Notes on the Aramaic part of Daniel, 1909 (Transactions of the Connecticut Academy of Arts and Sciences 15, 241—282).

Rob. Dick Wilson, The Aramaic of Daniel, in: Biblical and Theological Studies by... Princeton Theol. Seminary, New York 1912, 261—306.

Für das Lexikalische vgl. die Anhänge zu den Hebräischen Wörterbüchern von *Siegfried-Stade*, *Gesenius-Buhl* und *Brown-Driver-Briggs* (Oxford 1906). || Aus der exegetischen Literatur seien genannt: *GBehrmann*, Das Buch Daniel, Göttingen 1894 (54 u. 84); *SRDriver*, The book of Daniel, Cambridge 1900 (106 u. 215). || Über die Urkunden im Buche Esra: *EdMeyer*, Die Entstehung des Judenthums, Halle 1896 (243).

5. *GDalman*, Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch [paläst. Talmud, Onkelos, Pseudo-Jonathan, jerus. Targum], 2. Aufl., Leipz. 1905 (16 u. 419 S.); Aramäische Dialektproben. 1896 (56 S.); Aramäisch-neuhebr. Wörterbuch zu Targum, Talmud u. Midrasch, Frankfurt a. M. 1901 (447 u. 129 S.). || *JLevy*, Chaldäisches Wörterbuch über die Targumim Leipz. 1867. 1868 (430 u. 595 S.).

6. *FUhlemann*, Institutiones linguae Samaritanae, Leipzig 1837. || *JHPetermann*, Brevis linguae Samaritanae grammatica, litteratura, chrestomathia, Berlin 1873 (167). || *AECowley*, The Samaritan Liturgy, Oxford 1909 (100 u. 880). || *JAMontgomery*, The Samaritans, .. their history theology and literature, Philadelphia 1907 (14 u. 358).

7. (Christl. Paläst.) *P. de Lagarde*, Bibliothecae syriacae a P. de L. collectae, quae ad philologiam sacram pertinent. Göttingen 1892 (403). 4°.

GMargoliouth, The liturgy of the Nile. The Palestinian Syriac text... with a translation, introduction, vocabulary. London 1896 (57).

Agnes Smith Lewis, A Palestinian Syriac lectionary, containing lessons from the Pentateuch, Job, Proverbs, Prophets, Acts, and Epistles. London 1897 (41 u. 139). 4°; Supplement, Cambridge 1907(8) [= Studia Sinaitica No. 6]. || *ASLewis* and *MDGibson*, The Palaestian Syriac lectionary of the Gospels, London 1899 (72 u. 320) gr. 4°. || *ASLewis* and *MDGibson*, Palestinian Syriac Texts from Palimpsest fragments, Lond. 1900 (22 u. 112). 4° [Stücke der syr. Bibel, Glaubensbekenntnisse, Leben des heil. Antonius]. || *ASLewis*, Codex Climaci rescriptus [Stücke der Evangg., Apostgesch., Briefe Pauli u. eines alttest. Lektionars], Cambridge 1909.

FSchulthess, Christlich-palästinische Fragmente, Berlin 1905. || *PKowzoff*, Nouveaux fragments syropalestiniens, Petersburg 1906. || *HDuensing*,

Christlich-palästinisch-aramäische Texte u. Fragmente, Göttingen 1906 (160 S. 4°); vgl. ZDMG 1907, 207—222. 630—632.

ThNöldeke, Über den christlich-palästinischen Dialekt, in ZDMG 1868, S. 443—527. || *FSchwally*, Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch. Gießen 1893 (12 u. 134). || *Friedr. Schulthess*, Lexicon Syropalaestinum, Berlin 1903 (226). 4°.

8. (Jesu Muttersprache.) *AdNeubauer*, On the dialects spoken in Palestine in the time of Christ, in: *Studia Biblica*.. by members of the University of Oxford 1 (Oxford 1885), 39—74. || *FWJDilloo*, De moedertaal van onzen heere Jesus Christus en van zyne Apostelen. Amsterdam 1886 (70). || *Clement David*, La langue parlée par N. S. Jésus-Christ sur la terre, Paris 1889 (44). [Extrait de la Revue illustrée de la Terre Sainte et de l'Orient Catholique]. || *GDalman*, Die Worte Jesu, mit Berücksichtigung des nachkanonischen jüdischen Schrifttums und der aram. Sprache erörtert. Bd. 1, Leipzig 1898 (319).

9. (Palmyrenisch) *SReckendorf*, Der aramäische Teil des Palmyr. Zoll- und Steuertarifs, ZDMG 1888, 370—415. || *ThNöldeke*, Über Orthographie und Sprache der Palmyrener, ZDMG 1870, 85—109.

10. (Nabatäisch) *Jeuting*, Nabatäische Inschriften aus Arabien. Berlin 1885 (97 S.; 29 Tafeln). 4°. [Vgl. CIS 2, Nr. 157—489]. || Sinaitische Inschriften, Be. 1891 (92 S.; 40 Tafeln). 4°. [Vgl. CIS 2, Nr. 490 bis 3233].

§ 2. Vergleichung des Konsonantenbestandes mit BH.

a 1. Hebräischen Zischlauten entsprechen sehr oft Zahnlaute*.

α, BA ד=BH ז, wenn arab. ذ (Dâl) entspricht. אָדִין sodann:
אָז zerstreuen: בָּזַר ψ 68 | אָז opfern: זָבַח. זָבַח Opfer.
Altar | זָהָב Gold: זָחַל | זָחַל sich fürchten: זָחַל Hiob 32, 6 |
welch(er, e, es), זֶה diese (f. sg.): זֶה, זֵאת | זָכָרֹן Denk-
würdigkeit: זָכָרֹן | זָכָרִים pl. Widder: זָכָרִים (Mišna) | זָדָרַע, זָדָרַע
Arm: זָרֹעַ, זָרֹעַ | זָדָרַע Brust: זָדָרַע | זָדָרַע Lüge: זָדָרַע.

זָאב Wolf: אָב | אָחוז ergreifen: אָחַז | אָזן das Ohr: אָזָא | זָנב Schweif: זָנַב | זָנַב Fliege: זָנַב | זָנב schleimflüssig sein: זָנַב | זָנב der Schweiß: זָנַב | זָנב Bart: זָנַב

† auch im BA, wenn arab. ; (Zâj) entspricht: זָהִיר vorsichtig.

b β, EA n = BH v = arab. $\dot{\text{ع}}$ (Tâ).

שֵׁת | יָשָׁב: יָתֵב | תָּדַשׁ neu: חֲדָת | אָשׁוּר Ort, Spur, vgl. אֶתֶר
(aus šidt) sechs: שֵׁשׁ (šidš). | שָׁבֵר: תִּבְרֵר | שׁוּב: תוּב Rind:

* Die Bauinschrift des Barrekub zeigt noch ו, ש in Wörtern, die später ד, ת geschrieben werden, so הושבני (יִתְבּ); זהב, (דֶּהַב), ונה, (דִּנָּה). Im Ägypt.-Aram. lauten die Pronominalformen fast ausnahmslos: זי, ונה, זי, ונה; Eleph. 3 זכרן (e 6, 2 דִּכְרוּנָא). Aber: מדבּחָא, Altar, u. דבּחין, Opfer (Eleph. 1); כִּדָּב, Lüge, u. דִּכְר, männlich (Assuan).

תִּנְנִין | שָׁמָּה daselbst: תָּמָּה | שָׁלֹשׁ drei: תְּלַת | שָׁלֵג Schnee: תֵּלֵג | שׁוֹר
שְׁעָר Tor: תָּרַע | שָׁקַל wägen: תָּקַל | שְׁנַיִם zwei: תְּרִין | שְׁנֵי zweiter:
מִתַּל | יָרַשׁ in Besitz nehmen: יָרַת | אִשָּׁה Weib: אִתָּא Ṭ:
Sprichwort: מְשַׁל die Brüste = שְׁדִים | תְּרִיא | מְשַׁל Sprichwort:
שָׁנָה wiederholen: תִּנָּא | שָׁבַל

Aber שָׁא auch in BA, wenn arab. سى Sin entspricht: שָׁא
fragen; ראש (§ 3 c) Kopf; שָׁלַם er ist vollständig.

γ, BA ט = BH צ = arab. ط (Zâ). טוֹר Fels: צוֹר | טַלל c
Ha. Schatten suchen, vgl. צַל | טַפּוֹ Nagel: צַפְרֵן | יָעַט raten:
קִיץ Sommer: קִיט | נָצַר (auf)bewahren: נָטַר | עֲצָה Rat: עָטָא וְעֵץ
רוץ | רָהַט laufen: צָבִי (vgl. Ταβιά) טָבִיא Ṭ:

Aber צ auch in BA, wenn arab. سى (Sâd) entspricht: צָר
Seite; צָדָקָה Gerechtigkeit.

2. Andre Konsonanten, bes. statt hebräischer Zischlaute.

α, BA ע = BH צ = arab. ض (Dâd). אָע (א zur Ver- d
meidung zweier ע nebeneinander) Baum: עֵץ | אֶרֶץ Erde: אֶרֶץ
Rippe: צָלַע | עֶמֶר Wolle: צֶמֶר | עֵר Feind: צֵר | רָעוּ Wille,
vgl. BH רָצָה Gefallen haben | רָעַע 2, 40 zerbrechen: רָצַץ | Ab-
schwächung zu א in מָחָא schlagen: מָחַץ.

Ṭ: קְלַיִן Kleinvieh: צָאן | רָבַע sich lagern (von Vierfüßlern):
רָבִץ.

β, BA ש = BH ש = arab. ش (Šîn). שָׁבַי Greis, שָׁנָא groß e
werden, שְׁנִיא, שְׁהִידוּתָא, שְׁמִיטָה Seite, שְׁמִיטָה acht geben, שְׁנִיא
Feind, שְׁעָר Haar, בָּשָׂר Fleisch, עֲשָׂבָא die Kräuter.

Im Ṭ dafür gewöhnlich ס (Da. § 9, 2. 10, 5); vgl. im Ṭ noch
סָבַע satt sein, סִיפָתָא die Lippe (BH שָׁבַע, שָׁפָה). שֵׁן auch in
altaram. u. palmyr. Inschriften, s. ZDMG 1888, 395. Assuan שְׁהִיד Zeuge usw.

γ, BA ס = BH ש? Nur e 5, 12 כַּסְדִּיא, sonst כַּשְׁדִּיא der f
Chaldäer. | סָבַר meinen: שָׁבַר hoffen(?).

δ, BA ט = BH ש; selten. קִטְרִין pl. Knoten, hebr. קֶשֶׁר g
Verschwörung (ט statt ת, Wirkung des emphatischen ק).

3. BA ק = ע = BH צ. אֶרְקָא Jer 10: הָאֶרֶץ. {Derselbe Laut- h
wechsel in den Zendjirli-Inschriften s. WZKM 1893, 115 u. 1896, 197.
Assuan עֶק = אֶע § d = עֵץ; עֶמֶר = קֶמֶר § d = עֶמֶר.

4. α, BA ר = BH ל. חֲלָצִים Hüfte: חֲרָץ. Um- i
gekehrt Ṭ שְׁלָשָׁא Kette: שְׁרָשָׁה.

β, BA ר = ג. בָּרַן: שְׁנִיִּים: תְּרִין: בָּרַן. Ṭ מְבַר verbergen: מְבָר k

§ 3. Besonderheiten einiger Konsonanten.

- a* 1. **א** ist am Wortende sehr oft nur Lesestütze (wie im BH ה), bes. im status determinatus § 7*b*, im st. abs. des weibl. Sing. § 7*c* und bei den Verben ל"י § 23*a*.
- b* **א** verliert zuweilen seinen Konsonantenwert. Merke: אלה (Gott) mit einer Flexionssilbe nach ב, כ, ל, ו, zB ואלהא, aber לאלה (nach) באתר, (darauf) בארין, aber ארין.
- c* Nach syrischer Weise ist zuweilen Hateph bei **א** am Wortanfang in Cere gedehnt: אול geh e 5, 15, אזה geheizt 3, 22 s. § 17*a* (BH אבוס etc.). Vgl. ארתה seine Wege 4, 34, vgl. 5, 23 (BH ארתיו).
- d* Verwandtschaft des **א** mit י. **א**, dem Vokal folgt, assimiliert sich nach י dem in diesem enthaltenen י: נביאה; דגאל K, נביא Q e 5, 1. || **ב**, pl. abs. und constr. des Part. Qal der Verba ע"ו Q, zB קאמין K, קימין Q. || **ג**, Silbenschließendes **א** (א) wird א., vgl. מאמר Wort: מאמר; ראש aus razš: ראש; יאמר § 17*a*: יאמר; Inf. למבנא (למקמל) § 23*f*; Imptv שא § 23*aβ* (Nö § 53. 174 B). || **ד**, Ha. von אתא, kommen: היתי § 17*b*.
- e* 2. י in י, dem ein Vokal folgt, wird oft zu **א**, meist im Q, und zwar besonders bei den Gentilicia und den Zahlwörtern. {Hier hat die Aussprache der babylonischen Schule āzā über die der Palästinenser (pal. Talmud ājā) gesiegt, vgl. Da. § 39, 2; wie Q und bab. Talmud sprachen auch die Ostsyrier, Nö § 40 E}, zB בשדי Chaldäer, d. בשדיא K, בשדיא Q, vgl. § 8*l*. Mehrfach schwankt die Überlieferung, zB 6, 9 להשגה u. להשגה.
- f* Diphthongisches י bleibt in (ursprünglich) offener Silbe: **א**, בית, יחיל, יעין, ביתא; **ב**, ביתא, יחיל, יעין; aber st. c. sg. בית, חיל, יעין; || **ב**, 2. m. sg. perf. Qal der ל"י: רבית, הנות usw. Beachte, daß ת kein Dageš hat (anders im Syrischen).
- g* 3. **au** ist stets zu **ô** geworden, מות, יום: BH מות, יום.
- h* 4. **נ** bleibt häufiger als in BH unassimiliert; regelmäßig in: אנתה K, אנת du; אנתון ihr. Vgl. ferner die Verba פ"נ § 18: הנפק, תהנן, תהנן; הנפק = BH תנן; הנפק = BH תנן.
- i* Übergang in die Verba פ"נ liegt wohl vor in תנן, du wirst erkennen (für tidda v. ידע), מנע: מנע. — Analogiebildungen nach הנפק, hinausbringen (נפק), sind: להנפקה hinaufbringen (für lēhassāqā aus lēhaslāqā v. סלק § 20); הנפל hinein-führen (für haēl, § 22*d*, v. עלל), להנפל (Inf.) 4, 3 neben להפל.

§ 4. Vokale.

3. Ursprüngliches ā wird nicht zu ō getrübt. אֱלֹהִים; e
עוֹלָם; Ewigkeit; לֵאמֹר; לא; מֶטֶב; דְּדֹר; גִּבּוֹר; גִּבּוֹר; אוֹת; יֵצֶר;
שׁוֹק; שְׁלֹשׁ; תַּלְתָּה; שֶׁן; שְׁלוֹם; אֲנֹכִי; vgl. קוֹל; Stimme; קָל. Part. Qal, קָרָא; אמר;
אֲמַר; אמרים; אֲמַרְיָן; אמר; der Priester.

- f* 4. Die Punktation, wenigstens in **BC**, gestattet in geschlossener Pänultima α : unbetonte lange Vokale {für das Syr. vgl. Nö § 42. 23 E}: **עָלִין** Q *ēllîn* 4, 4; **מָרְדָּתָא** e 4, 12; **נְבוֹבִיתָךְ** b 5, 17(?); **שְׂאֲלָתָא** 4, 14; **עֲבִידָתָא** 2, 49. e 5, 8; **וִכְאִישָׁתָא** e 4, 12; **מְדִינָתָא** e 5, 8; **וִגְבוּרָתָא** 2, 20. 23. Doch haben gute Zeugen an diesen Stellen mehr oder weniger häufig **ת** mit Raphestrich oder doch ohne Dageš und die Targumhandschriften mit supralinearer Punktation setzen vor **ת** Š^{wa} mobile, betrachten also die Silbe als offen Da. 157; so auch cod. J 2, 20 an der einzigen Stelle, über die er zeugt, und cod. L 2, 20. 23. 49. 4, 14; e 5, 8.
- g* β , betontes langes i : **תְּקַלְתָּא** du bist gewogen worden 5, 27. Doch ist diese Q^{stîl}-form (§ 12*b*) vielleicht mit kurzem Vokal gesprochen worden.
- h* 5. Vokalveränderungen durch Pausa sind selten. α , Pathah wird Qamec nur in **פָּרַם** und vor **י**: **תִּיל** (2 mal), **קָדְמִי** vor mir (2 mal), **שָׁמְרִין** Samarien; nicht aber in Verbalformen und im Suffix **הַ**, also: **אָזַךְ** 7, 1; **עָבְדוּ** e 6, 13; **הַשְׁלָמָה** 5, 26.
- z* β , **BC** haben bei Athnah, bzw. Silluq Hireq statt Qere in: **שֵׁת**, sechs, 3, 1 für **שֵׁת** e 6, 15 und in nicht wenigen Verbalformen, zB **יִתְעַבְד** neben **יִתְעַבְר**. Doch ist die Überlieferung keineswegs einhellig, auch die Tatsächlichkeit solcher Wirkung der Bausa nicht unbestritten.
- k* γ , Zu verwerfen ist das pausale S^{egol} **W**'s in **נִחְיָה** 2, 4. 7. 24; so auch BE 5, 12 u. 3, 29 (**יִשְׁתַּוּהוּ**). Der richtige Vokal ist Qere. **הוֹדַעְתָּנָא** 2, 23 (statt **תָּ**, Pathah) ist gut bezeugt. Vgl. noch § 11, 5 **עֲלִינָא**.

§ 5. Der Ton.

Der Ton ruht wie im BH gewöhnlich auf der letzten Silbe; auf der vorletzten Silbe fast nur in folgenden Fällen:

1. wenn der letzte Vokal ein Hilfsvokal, also in den Segolat-*a* formen: α , Nomen **אָבֵן**, **קָרֵן**, **חֶלֶם**, von **עֵי**-stämmen **תִּיל**; Dualis **מֵאֲתִין**, **וִדִין**; vgl. **שָׁמְרִין** Samarien, **אֲדִין** darauf, sodann. || β , Verbum, im Perf. zuweilen 1. sg. **הִשְׁכַּחַת** § 16*d*, **שָׁמַת** u. **הִקְיַמַת** § 21; zweimal die 3. f. sg.: **אָמְרַת** § 15*a*, **סַפַּת** § 21.
- b* 2. in **אֲנַחְנָא**, wir, und vor den Verbalendungen **תָּ**, **נָא**, **וֹ**, **אֵ**, **יֵ**. Perf. **יִדְעָתָה**, **חִוִּיתָה**; 1. pl. **שָׁלַחְנָא**; 3. m. pl. **יִהְיֹוּ**, **יִהְיֹוּ**; 3. f. pl. (nur Q statt **וֹ**) **נִפְלָה**. — Iptv **אֲבָלִי**, **שָׁבְקוּ**. — Impf. nur: **יִאָבְדוּ** § 13*c*; **יִחִימוּ**(?) e 4, 12. {Im Syr. sind die Endungen **וֹ** und **יֵ** stumm, weil sie den Ton verloren hatten.}
- c* 3. im m. pl. der Partt. der Verba **לִי**: **שָׁרִין**, **בָּנִין**; **מִשְׁתָּרִין**; vgl. BH **מִים**, **שָׁמִים** {JBarth, ZDMG 1904, 434}.
- d* 4. auf dem Vokal vor den Suffixen **נִי**, **כִי**, **הִי**, **יָהּ**, **נָא**: **חָבְלוֹנִי** sie haben mich verletzt, **אָבֹוֹתִי** sein Vater, **בָּנֵהּ** er hat ihn gebaut, **אֱלֹהֵנָא** unser Gott.

5. Einzeln merke: אָבִי mein Vater 5, 13; עָלָא oberhalb; כָּלָא *e* alles (auch 2, 40), אֵלָה § 6 *d*, כְּנָמָא auf diese Weise; die Fremdwörter אֶסְפְּרָנָא, פֶּרְשָׁנָא und die Eigennamen בּוֹרֶשׁ, גֵּרְיוֹשׁ. — Vgl. noch *e* 5, 15. 7, 25.

6. Einigemal ist der Ton von der Ultima wegen eines un-*f* mittelbar folgenden vorn betonten Wortes auf die Pänultima zurückgewichen, so 4, 32 לֵאמֹר לָהּ; vgl. 2, 46 u. 7, 12.

B. Das Nomen (§ 6—11).

§ 6. Die Pronomina.

1. Pronomen personale separatum.

a

Sg. 1 אֲנִי *ed* ich

2 m. אַנְתָּה *ḥ* K, אַנְתָּ Q du; *e* 7, 25 אַנְתָּ auch K

2 f. אַנְתִּי du (Assuan)

3 m. הוּא *ed* er

3 f. הִיא *ed* sie

Pl. 1 אֲנִיחָנָא *ed* wir; אַנְחָנָה *e* 4, 16 (Assuan, Eleph.)

2 m. אַנְתֹּן *ḥ* ihr. {אֲתֹן, f. אַתִּין}

3 m. הֵמוּ *e*, אֲנֹן *ed* sie.

3 f. אַנִּין sie 7, 17 {BṢ אֲנֹן K}.

Auch als Akkusative stehen: הֵמוּ, הֵמוֹן, אֲנֹן. s. § 6 o.

Zur Hervorhebung eines durch ein Suffixum ausgedrückten *b* Pronomens: מִנִּי אֲנִי von mir *e*; רֹחִי אֲנִי דַּנְיָאֵל mein, Daniels, Geist; אֲבִיךָ ... אַנְתָּה dein Vater 5, 18 (HGr § 81).

In אַנְתָּה הוּא רֹאשָׁה דִּי רֶהְבָּא du bist das Haupt von Gold *c* 2, 38 ist הוּא Vorwegnahme des Prädikats; ebenso 5, 13 und הֵמוּ *e* 5, 11. || *ḥ* 2, 47 steht הוּא zur Wiederaufnahme des Subjekts. || 2, 9 הִיא vorgängige Hindeutung auf das Subjekt. (HGr § 85c).

2. Pronomen demonstrativum.

d

Sg. m. דִּנְהָ *ed* dieser, f. דִּנְהָ *ḥ* diese.

Pl. אֵלָן (אֵלִין) *ḥ*. — אֵלָה *e* 5, 15 (אֵל Q) {auch Assuan u. nabatäische Inschriften}

Auf ferner Liegendes wird hingewiesen durch:

Sg. m. דִּךְ *e* jener, der da; f. דִּךְ *e*

comm. דִּכְן *ḥ* m. 2, 31; f. 7, 20. 21.

Pl. אֵלֶךְ *ed*; אֲנֹן 2, 44; *e* 5, 4.

Beispiele. בֵּית אֵלְהָא דִּנְהָ dieses Haus, בֵּיתָא דִּנְהָ dieses

Gotteshaus, קַרְנָא דַּא dies Horn; קְרִיתָא דִּךְ die Stadt da, גְּבְרִיא אֵלֶךְ die Männer da. || Prädikativ: דִּנְה פִּשְׁרָא dies ist die Deutung 4, 21. — || Voranstellung ist auch in attributivem Sinne möglich: דִּנְה בְּנִינָא eben dieser Bau e 5, 4, vgl. e 5, 15; דִּנְה חֲלֵמָא eben dieser Traum 4, 15 (זנה יומא Eleph.); כָּל-אֱלָן מְלְכֻתָא alle diese Königreiche 2, 44, vgl. 7, 17.

e 3. Fragepronomen. מִן (besser bezeugt als מֶן) wer? מָה was? מִן-הוּא 3, 15 (BH מִי הוא Jes 50, 9), e 5, 4.

מִן-דִּי jeder der (Pron. indefin.); מָה דִּי ed das was.

f 4. Ausdruck der Relation ist דִּי (vgl. اَلَّذِي) eigentlich ein Demonstrativpronomen, vgl. „der, die, das“}. הִיכְלָא דִּי היכלא דִּי οὗτος οὗτος ἐν Ἱερουσαλήμ. || Oft umschreibt דִּי eine Eigenschaft. רֵאשָׁה דִּי דְּהָבָא das goldene Haupt. Auch prädikativ: רֵאשָׁה דִּי דְּהָבָא sein H. war (etwas was Gold ist, d. i.) von Gold. Über den Ausdruck des Genetivverhältnisses durch דִּי vgl. § 7 l. m.

g 5. Suffixa am Nomen (und an Partikeln).

Hauptform	Masc. sg.	Masc. pl.	Fem. sg.	Fem. pl.
	m Hilfsv. ^ζ	m. End. <i>aj</i>	m Hilfsv.	m. Hilfsv.
Sg. 1 י	יֻמִּי	יֻמִּי	חִיּוּתִי	חִיּוּתִי
2 m. דִּי	יֻמְךָ	יֻמִּיךָ ^θ	חִיּוּתְךָ	חִיּוּתְךָ
2 f. כִּי (Assuan) ^α	יֻמְכִּי ^α	יֻמְכִּי ^α	חִיּוּתְכִי	חִיּוּתְכִי
3 m. הִי	יֻמְהָ	יֻמְהִי	חִיּוּתְהָ	חִיּוּתְהָ
3 f. הִי (Assuan)	יֻמְהָ	יֻמְהִי ^θ	חִיּוּתְהָ	חִיּוּתְהָ
Pl. 1 בָּנָא ^β	יֻמְבָּנָא	יֻמִּינָא ^θ	חִיּוּתְבָנָא	חִיּוּתְבָנָא
2 m. זִכְוִן	יֻמְכֻּן	יֻמִּיכֻן	חִיּוּתְכֻן	חִיּוּתְכֻן
2 f. כִּין ^δ	יֻמְכִּין	יֻמִּיכִין	חִיּוּתְכִין	חִיּוּתְכִין
3 m. הֻן ^δ	יֻמְהֻן ^δ	יֻמִּיהֻן ^δ	חִיּוּתְהֻן	חִיּוּתְהֻן
3 f. הִין ^ε	יֻמְהִין	יֻמִּיהִין	חִיּוּתְהִין	חִיּוּתְהִין

h Hauptform. α, vgl. Jer 11, 15 רָעַתְכִי; Ps 116, 19 בְּתוֹכְכִי; Plur. Ps 116, 7 מְנִיחִיכִי. || β, Assuan כִּי. || γ, e und Assuan stets כֵּם; so auch Nabat. || δ, e auch הֵם, יֵהֵם; Assuan u. Eleph. nur Formen mit ם. Jer לְהוֹם. || ε, הִין nur δ Q; K בְּנִיהוֹן, מְנִהוֹן, בְּלִהוֹן, גְּנִיהוֹן.

ζ, Der Hilfsvokal ist in BA gewöhnlich α (הִי ist aus *āhī* entstanden); כִּי würde Ausnahme sein. || η, Pathah vor נ nach den Handschriften mit supralinearer Punktation. Syr. u. ܕܝܢ.

θ, Masc. pl. Alte Aussprache mit דִּי, הִי, בָּנָא: *aiχ, āihā, āinā*.

Vgl. Eleph. 1 עֲבָדֶיךָ deine Knechte; Assuan G בְּנֵיהָ ihre Söhne, H באֲחָיוֹ וּבְנָיו unsre Söhne und unsre Brüder. In BA ist im Q das י nach Analogie des Fem. pl. weggelassen. (Vgl. J. Barth, AJSLL 17, 203.) Ebenso (bei י im Auslaut): אִיתֵנָּה wir sind 3, 18 K, אִיתֵנָּה Q; עָלֵנָּה s. § 11. 5. 11. || ט, Psalm 116, 12 תִּגְמְלוּהִי; vgl. § 7 g.

Die Endungen נָ, הִי, הָ, הִי sind unbetont. i

Beispiele: α, Masc. sg. ראֲשֵׁה, ראֲשֵׁךְ, ראֲשֵׁי, אֶלְהֵנָּה, אֶלְהֵנָּךְ, אֶלְהֵנָּי. pl. רְעִינִי, רְעִינֶיךָ, רְעִינֵיהֶם. רְעִינֵיךָ. רְעִינֵיהֶם. רְעִינֵיךָ. רְעִינֵיהֶם.

β, Fem. sg. עֲזָרְתִּי, עֲזָרְתְּךָ, עֲזָרְתֵּיהֶן. pl. מְנַחֲתֵיךָ, מְנַחֲתֵיהֶן. מְנַחֲתֵיךָ, מְנַחֲתֵיהֶן. מְנַחֲתֵיךָ, מְנַחֲתֵיהֶן. (BH מצוֹתֶיךָ, מצוֹתֵיהֶן usw. nach Analogie der suffigierten Maskulinplurale).

Eigentümlicher Gebrauch. α, An einer Präposition zur Hervorhebung des folgenden Nomens: בְּהָ זְמַנָּה in derselbigen Zeit (wörtl.: in ihr, der Zeit); מִנְּהָ מְלֻכּוֹתָא 7, 24; mit Wiederholung der Präposition: בְּהָ בְּלִילָא δ in derselben Nacht. Vor dem das Genetivverhältnis ausdrückenden הִי, vgl. § 7 m. || β, Ansatz zur Bildung eines Pron. possess. הִי-לֵהָ 2, 20; (Assuan בֵּיתָא dein Haus) Da. § 18, 4.

6. Suffixa am Verbum. m

Hauptform	Perf., Imptv, Inf. mit Hilfsvokal	Impf. mit נ energ. (nur so) ⁷
Sg. 1 נִי	נִי	נִנִּי, נִנִּי; nach ūn: נִנִּי
2 m. נִי	נִי	נִנִּי
2 f. נִי ^α	נִי ^ε	נִנִּי ^θ
3 m. הִי ^β	הִי	נִנִּי; nach ūn: נִנִּי
3 f. הִי ^γ	הִי	נִנִּי
Pl. 1 נָ	נָ	נִנִּי
2 m. כֶּם ^δ	כֶּם ^ζ	נִנִּי

Hauptform. α, Assuan F גְּרָכִי sie sind gegen dich aufgetreten. || β, Äg.-aram. Ostrakon, Ephem. 2, 236 וּשְׁלַחְהִי sende es mir. || γ, Äg.-aram. Ostr., Eph. 2, 239 הִבִּיהָ gib sie. || δ, Assuan J רִשְׁכֶּם er hat euch verklagt.

Mit Hilfsvokal. ε, Assuan F גְּרִיתִכִּי. || ζ, Assuan J רִשְׁתֶּכֶם.

Impf. η, Vgl. ZDMG 1888, 411; Da. § 76. Assuan Suffix beim Impf. auch ohne Nûn energicum: J רִשְׁכֶּם; H רִשְׁוֹנֶכֶם (3. pl.), wenn diese Formen nicht auch Modus apocopatus sein

sollen, s. § 13 c. || 8, Assuan יִרְשָׁנִי, יִרְשָׁנִי etc. || 4, Assuan L יתקלנהּ ich werde es bezahlen; CIS 2, S. 150, 6 יתקלנהּ.

n יִי, כִּי, הִי, הָ, נָא sind unbetont. — Beispiele s. § 24.

o Die Suffixa der 3. pl. werden durch die akkusativisch gebrauchten Fürwörter e, הָמוֹן, דָּ הָמוֹן, דָּ אֲנִי ersetzt. יִתְהוֹן nur 3, 12. (הָמוֹן als Akkus. auch Eleph. 1, 9; Assuan E 5. G 35. K 13.)

p Die Suffixa am Verbum drücken den Objektsakkus. aus. Ausnahme (wenn der Text richtig ist, vgl. 5, 9) 5, 6 יִוְהִי שְׁנוֹתָי seine Gesichtsfarbe veränderte sich ihm.

§ 7. Flexion der Nomina im allgemeinen.

a 1. Drei Numeri wie im BH; aber der Dualis ist seltner: יָדַי Hände, 200, מֵאתַי, קָרְנַי, קָרְנַי, c. שְׁנַי, רַגְלַי, s. רַגְלוֹתַי; aber עֵינַי Augen, {vgl. Da. § 38, 1.} — יָרֵךְ zwei {Da. § 21, 1; Syr.}.

b 2. Drei Status. Außer st. abs. und st. constr. hat das Aram. noch einen Status determinatus (St. emphaticus). Die Determination wird nämlich nicht durch vorgesetzten Artikel, sondern durch angehängtes אַ, (selten הָ, Assuan stets אַ) ausgedrückt, das mit der männlichen Pluralendung (ai) zu יָא wird (e 4, 16 שְׁוֹרֵיָא). {Dies ā ist ein demonstratives Element, vgl. JBarth, AJSL 13 (1896/97), 12.}

c 3. Der weibl. Singularis, ursprünglich auf ת endend, zeigt α, meist die Endung הָ: אֲנִי Brief usw, selten אַ: חֲמַא Zorn, עֲטָא Rat; חֲיָא u. חֲיָא Tier, קָרְיָא u. קָרְיָא Stadt.

β, Afformativ ו (וּת) für Abstracta {Nö § 138. 76}: בְּהִילוֹ Eile, מְלֻכוֹ; oft von ל-stämmen: בְּעֻוֹ Bitte, רְבוֹ GröÙe.

γ, Afformativ י (יָת) für Femininconcreta: אֲחֵרִי eine andre, אִמְתִּי eine schreckliche, נְוִלִי Misthaufe.

d 4. Pluralis. Die männliche Endung lautet יָ, die weibliche יָ: ראשׁ Haupt, ראשׁין; חֲיָא Tier, חֲיָין. — Doch folgt aus der Pluralendung nichts für Form oder Geschlecht des Sing.: אֲמִין von אֵמָה Elle, אֲבָהּ von אָב Vater. {יָ ist wahrscheinlich ursemitische Abstraktendung, s. JBarth ZDMG 1904, 442—445.}

e 5. Status constructus. Der Sg., der keine Fem.-endung hat, bleibt unverändert: מִנְּן שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל die Zahl der Stämme Is; שְׁלֹטֵן עֲלֵם eine ewige Herrschaft. Ausnahmen § 8c.

f Der weibliche Sg. constr. hat ת bewahrt, zB בְּקָעָה Ebene,

הָרָא die E. Dura; מַלְכוּת עֲלַם, מַלְכוּת ein ewiges Königreich;
אַרְעִי Unterer, Boden, c. אַרְעִית.

Der männliche Pl. constr. endet auf יוֹם: יוֹמִין, יוֹמִין *g*
die Tage deines Vaters {früher *ai*, vor dem Suffix *au*, s. JBarth
ZDMG 1904, 435}; der weibliche auf תָּ: עֲזָרָה Siegelring, עֲזָרָה,
עֲזָרָה die S. seiner Großen.

Der st. c. kann auch vor einer Präposition und dem von *h*
ihr regierten Worte stehn: מַלְכוּת תַּחַת כָּל-שָׁמַיָּא die Reiche
unter dem ganzen Himmel 7, 27.

6. Übersicht. יוֹם Tag, c. יוֹם הַיּוֹם, d. יוֹמָא der Tag *i*
pl. יוֹמִין, c. יוֹמֵי אַבְדָּה, d. יוֹמֵיָא die Tage
חִיָּה Tier, c. חַיִּית בָּרָא, d. חַיִּיתָא das Tier
pl. חַיִּין, c. חַיִּית, d. חַיִּיתָא die Tiere.

Nomen mit Suffixen s. § 6 *g*. *k*

7. Casus. Das Genetivverhältnis wird nicht nur durch *l*
Anwendung des st. c. ausgedrückt, zB חַבְיָמִי בָּבֶל, sondern auch,
und zwar noch häufiger, durch הִי (§ 6 *f*): שְׁלִימָא דִּי-מַלְכָּא der
Beamte des Königs; קָרְיָה דִּי-שַׁמְרִין die Stadt Samarien.

Nicht selten steht dann bei dem durch הִי וגו' bestimmten *m*
Subst. ein auf diesen Zusatz hinweisendes Pron. suffixum: שְׁמָה
דִּי אֱלֹהָא der Name Gottes; עֲבָדֵיהּ דִּי-אֱלֹהָ שְׁמָיָא die Diener des
Himmelsgottes; שְׁרָשׁוּתֵיהּ דִּי-אֵילָנָא die Wurzeln des Baumes.

Soll das regierende Wort undeterminiert bleiben, so wird der deter- *n*
minierte Gen. durch לֵי umschrieben: מַלְכָּה לֵי-יִשְׂרָאֵל רַב ein großer König I. s
e 5, 11. || לֵי bei Datierungen: בִּשְׁנַת חֲדָה לְכוּרֶשׁ e 5, 13, s. § 10 *e*.

Das Objekt kann dem Verbum sowohl folgen als auch *o*
voranstehn; letzteres zB e 5, 12 וְעָמָה הַגְּלִי (u. das Volk hat er
fortgeführt) und oft bei mit ל verbundenem Inf. (§ 13 *k*). || Zur
Einführung dient sehr häufig לֵי, wenn das Obj. determiniert
ist. || יָת = BH אֶת- nur 3, 12 יָתְהוֹן (nicht Assuan).

§ 8. Flexion der einzelnen Klassen der Nomina.

I. Ursprünglich einvokalige Nomina: qatł, qitł, quṭl. *a*
1. Von starken Stämmen. Der hinten vermehrte Sing. zeigt
den Grundvokal: בַּסְפָּא, מַלְכָּא, מַעְמָא, עֲשָׂבָא. Zuweilen *i* statt *a*:
שְׁמָשָׁא; *e* statt *i*: חֲלֻמָּא, חֲלֻמָּה (von חֵלֶם *hilm* aus *hulm*) Traum;
o statt *u*: נְגֻהָא die Helle (BH נֶגֶשׁ).

Im unvermehrten Sing. wird entweder ein Hilfsvokal ein- *b*

V. Participia der Verba ל"י בַּעַה bittend, pl. בָּעִין (Mikael k § 5c), f. בְּמִיָּה, pl. שָׁנִין; pass. Qal: בָּנָה gebaut, מְנָא gezählt; f. und d. שְׁנִיָּא verschieden, pl. שְׁרִין gelöst; Qa. מְצִלָּא betend, pl. מְצִלִּין. — Ebenso עָנָא elend, pl. עָנִין d.

VI. Nomina auf י (vgl. § 3e; nach der supralinearen Punctuation ai kurzvokalig, Da. § 22. 36, 1. 39, 2), bes. Gentilicia und Ordnungszahlen: בְּשָׂדִי Chaldäer, d. בְּשָׂדִיָּא K, בְּשָׂדָאָה Q; pl. בְּשָׂדָאִין 3, 8; d. בְּשָׂדִיָּא K, בְּשָׂדָאָה Q. מְדָא der Meder K, מְדָאָה Q. רְבִיעִי vierter, d. רְבִיעִיָּא K, רְבִיעָאָה Q. קֳדָמִי vorderer, früherer, f. d. קֳדָמִיָּא; pl. d. קֳדָמִיָּא (ohne Q), קֳדָמִיָּתָא. יְהוּדִיָּא (ohne Q). {Das ē pl. d. בְּשָׂדִיָּא usw. wird gewöhnlich als aus ājajjā zusammengezogen erklärt; nach JBarth, ZDMG 1904, 437 wäre ē Abstraktendung}.

VII. Feminina mit den Afformativen ū und î (§ 7cf). m
ū: מְלָכָא, c. מְלָכֻתָּא, d. מְלָכֻתָּא, suff. מְלָכֻתָּךְ; pl. מְלָכֻתָּן, מְלָכֻתָּא, מְלָכֻתָּא; בָּעִי Bitte, suff. בָּעִיָּתָא, רָעִי Wille, c. רָעִיָּתָא e; רְבִי Größe, d. רְבִיָּתָא. ||
î: אַחֲרִי Nachheriges, Ende, c. אַחֲרִיָּתָא; מְשֻׁרְקִי Pfeife, d. מְשֻׁרְקִיָּתָא; pl. מְשֻׁרְקִין vgl. Da. § 36, 2.

VIII. Die auf ה (א) auslautenden Infinitive, also alle mit n Ausnahme des Inf. Qal, haben im st. c. (auch vor Suff.) die Endung הַתְּנֻקָּתָא. Ausnahme: הַתְּנֻקָּתָא zur Schädigung von Königen; vgl. אַחֲרִיָּתָא d 5, 12.

§ 9. Nomina eigentümlicher Bildung und Einzelnes.

אָב (für die Verbindung mit Suffixen liegt der Nominativ abū zugrunde) Vater, s. אָבֻךְ; pl. אָבֻהִין, אָבֻהִי (B 2, 23 אָבֻהִי), אָבֻהִיָּא. Zur Einschiebung des ה vgl. שָׁם, Eleph. 1, 2 עָקֻהִין (Plur. von עָק § 2k) u. BH אָמֻהִין.

אָח Bruder; pl. s. אָחֻךְ K, אָחֻךְ Q. (Assuan אָחֻךְ).

אָתָא (Assuan אָתָא) Weib, pl. אָתָאִין.

בֵּית Haus, c. בֵּיתָא, s. בֵּיתָא (§ 3f); pl. בֵּיתָאִין (ā), בֵּיתָאִין.

בֶּרֶךְ Sohn, s. בֶּרֶךְ; pl. בֶּרֶךְ, בֶּרֶךְ.

שֵׁם Name, s. שֵׁם; שֵׁםְךָ, שֵׁםְךָ.

יָד Hand, s. יָדָא, יָדָא (vgl. BH יָדָא); du. יָדֻךְ.

קָנָא Genosse, pl. קָנָאִין.

§ 10. Zahlwörter.

I. Grundzahlen.

1. m. חַד.	f. חַדָּה.
2. m. חַדִּין, § 2k,	f. חַדִּיָּתָא.

3. m. תלת f. תלתה, תלתא.
 4. m. ארבע, f. ארבעה.
 5. m. חמש, f. חמשה.
 6. m. שש, ששת (§ 4 k). f. ששה.
 7. m. שבע, f. שבעה, c. שבעת.
 8. m. תמני, f. תמניה.
 9. m. תשע, f. תשעה.
 10. m. עשר, f. עשרה.
- b תר auch für unbetontes „ein“ e 4, s. 6, 2.
 תלתהון sie drei 3, 23 {wohl für t'lat-tê-hôn ZDMG 1894, 367. Im
 Syr. diese Form oft vor Suff., vgl. Da. § 21, 6, Nö § 149}.
- c 12 m. תרי עשר (mit männl. Subst. e 6, 17, d 4, 26).
 20 עשרין — 30 תלתין — 60 שתין.
 100 מאה — 200 מאתין — 400 ארבע מאה.
 1000 אלף, d. אלפא; pl. אלפין.
 Myriade רבין; pl. רבון K, רבון Q.
- d Die Zahlwörter von 3 an sind Substantiva. Bei den Z.
 von 3—10 wird die weibliche Form angewendet, wenn das Ge-
 zählte männlichen Geschlechts ist, und umgekehrt, zB. ארבעה
 מלכין u. ארבע חיות.
- e Bei Datierungen stehen die Grundzahlen: תרה (st. c.) בשנת
 im 1. Jahre des K. e; ארדיום תלתה לירח אדר e; vgl. e 4, 24.
- f II. Ordnungszahlen. תרמין erster (§ 8 l); תננין zweiter, f.
 תנניה; תלתית dritter, f. תלתא K, תלתה Q; רביעי vierter, f.
 רביעא K, רביעא Q, f. d. רביעיתא. || Auffällig ist תלת dritter
 5, 7 (de Goeje vermutet תלת; vgl. babylon. šalšar dritter im
 Rang?), d. תלתא 5, 16. 29.
- g Multiplikation: תלתה ומנין dreimal 6, 11; שבעה תר sieben-
 fach 3, 19 {Nö § 241. Eleph. 1 אלף תר tausendfach}.

§ 11. Partikeln, bes. Präpositionen.

1. ב (= BH), s. בי; בך; בה, ביה; pl. בהון.
 2. ל (= BH) s. לי; לך (fem. Assuan לכי); לה, לה; pl. לנא;
 להם e, לכן e; להם e, להם d. || ל zur Einführung des Objectes
 § 7 o, zum Ausdruck des Genetivverhältnisses § 7 n.
 3. מ (= BH), s. מי; מך; מנה, מנה; pl. מנהון, f. מנה Q
 § 6 i. (Assuan מני, מנהם) — Meist unterbleibt die Assimili-
 erung des מן: מן-קדם usw.

4. עַם (= BH), s. עָמִי; עָמָד; עָמָה; pl. עָמָהּ.

5. עַל zeigt wie im BH vor Suffixen die vollere Form עָלִי:
עָלִי; K עלִיךְ, Q § 6 h θ; עָלִיהֶּ; K עליה, Q עליה; pl. עָלֵינָא e 4, 12
(e 4, 18 u. 5, 17 hat ʕ ל als Pausalform vgl. § 4k). עָלֵיהֶּ e u. עָלֵהוּן.

6. Nach בֵּין, zwischen, קִדָּם, vor, תַּחַת, unter, wird vor Suffixen *ai* eingeschoben (Analogiebildungen gemäß עַל); K בֵּינֵיהֶּן, B
Q § 6 h ε (Assuan, בֵּינֵין, || קִדָּמִי; K קִדָּמִיךְ, Q 6 h θ;
K קִדָּמִיהֶּן, Q קִדָּמִיהֶּן (auch Palmyr., Ephem. 2, 305); || קִדָּמִיהֶּן. ||
תַּחַתוֹהִי.

7. אַחֲרֵי hat auch ohne Suffix Pluralform. אַחֲרֵיהֶּן.

8. בְּאַחֲרֵי (eigtl.: auf der Spur, אַחֲרֵי), nach, s. בְּתֵרֵךְ.

9. לְאוֹת, bei, s. לְאוֹתֶךְ.

10. לְקִדָּמָה, vor, gegenüber, s. לְקִדָּמָהּ.

11. אִתִּי = BH יָשׁ, s. אִתֶּךָ, Q אִתֶּךָ du bist; אִתּוֹהִי; Aithina, Q אִתְנָא § 6 h θ; 3, 14.

C. Das Verbum (§ 12—24).

§ 12. Die Stammesmodifikationen.

Man unterscheidet im BA beim Verbum drei Haupt-*a*
stämme: den Grundstamm Qal, den Steigerungsstamm Qattil
und den Kausativstamm Haqtēl. Die durch vorgesetztes *hith*
aus ihnen gewordenen Weiterbildungen Hithq^atēl, Hithqattal
und Hittaq^atal sind eigentlich Medialstämme (vgl. BH Hith-
qattēl); sie werden aber tatsächlich als Passiva gebraucht.
Haqtēl hat innere Passivbildung durch Vokalwechsel: Hoq-
tal. Als Qalpassiv wird auch das Part. pass. Q^atīl gebraucht.

Übersicht. Qal, P^aal, קָטַל = BH קָטַל. || Passivum: *b*
a, Hithq^atēl, הִתְקַטַּל. || *β*, Q^atīl, קָטִיל; יְהִיב, קָטִיל; f. יְהִיבַת, קָטִילַת;
2. nur תִּקְלָתָא § 4g; pl. יְהִיבוּ, מְרִיטוּ, פְּתִיחוּ, בָּפְתוּ 3, 21; ferner שְׂוִי,
קָרִי, גָּלִי, pl. רָמִי § 23 d. (Assuan D מְעִינַתּ ich bin belastet wor-
den, H שְׂאִילָתֶם ihr seid befragt worden; Eleph. קָטִילוּ).

Qattil, קָטַל = BH קָטַל || Pass.: Hithqattal, הִתְקַטַּל = BH *c*
הִתְקַטַּל.

Haqtēl, הִקְטַל = BH הִקְטִיל. || Inneres Passivum: Hoqtal, *d*
הִקְטַל = BH. Nur Perf.: הִנְחַת 5, 20; הִבְדַּח 7, 11; הִסַּק (יִסְלַק) 6, 2;
הִעַל 5, 13; f. הִקְרַבַת e 4, 15; הִוְסַפַת 4, 33; הִקְרַמַת 7, 4. 5;

הַתְקַנַּת (נָתַן) 4, 33; pl. הָעֵלּוּ 5, 15, הִיטִית § 17 b (Assuan H 6 הִפְקְרוּ?). || Das Pass. אֶתְקַטַּל (הָתַת) nicht im BA; oft ט, vgl. Da. § 59, 3.

e Seltene Stammbildungen; Qôṭēl, קוֹטַל; nur von סָבַל e 6, 3, doch vgl. § f u. Wörterverzeichnis. || Hithqôṭal, הִתְקוֹטַל; nur von שָׁמַם 4, 16. || Qatlēl und Hithqatlal: nur von רוּם 4, 34; 5, 23.

f Šaqtil, שִׁקְטַל, Bedeutung = Haqtēl. Nur von 3 aus dem Babylonischen entlehnten Verben: שִׁצִּי Q, שִׁצִּיָּה (vgl. BH וָצָא) e 6, 15 er hat vollendet. || שִׁיב (vgl. BH עָוַב) er hat befreit; Impf. יִשְׁיֹב, Part. מִשְׁיֹב, Inf. mit s. לְשִׁיבֹתָהּ, nur d. || יִשְׁכַּלֵּל (v. כָּלַל) er hat vollendet, s. שִׁכְלָלָהּ, pl. שִׁכְלָלוּ, Inf. לְשִׁכְלָלָהּ; Passiv Impf. יִשְׁתְּכַלְלֹן; nur e. — || מְסוֹבְלִין e 6, 3 v. יָבַל?, vgl. § e.

g Statt der Vorsilbe הָת fünfmal אַת (nur d): 2, 45; 3, 19; 6, 8; 7, 8, 15; Einmal אַת: 4, 16. || Im Haqtēl statt ה dreimal אַ: אחַת (Iptv, נַחַת) e 5, 15; אֶקִּימָהּ d 3, 1; אֶתְרוּ (Iptv, נַתַּר) 4, 11.

h Haqtēl auch in der Bauinschrift des Barrekub (הוּשְׁבִנִי er hat mich gesetzt; הִיטְכַּתָּהּ ich habe es schön gemacht). Assuan nur Haqtēl H 6; Eleph. 1, 16. Also ist הָ nicht „Hebraismus“. || Zu הָ in הָת vgl. הִלְתַּחֲמִי der Mesa-Inschrift u. Da. 201. Eleph. 1 אֶתְעַשֶּׂת sei bedacht; Assuan K 2 אֶשְׁתִּיּוּן wir sind übereingekommen; aber äg.-aram. Ostrakon Ephem. 2, 237 הוּדְהָרוּ.

§ 13. Tempora und Modi.

a 1. Perfectum. α, Die Verwendung als tempus historicum ist viel häufiger als im BH, welches das Impf. consec. vorzieht, vgl. 2, 12 usw. || β, Perfectum confidentiae (propheticum) nur 7, 27 יְהִיבֵת. || γ, Perf. gleich dem latein. Futurum exactum in einem Bedingungssatze nur 6, 6.

b 2. Imperfectum. α, Nur d (e 4, 12 יִהְיֶיטוּ?) verwendet das Impf. als tempus historicum. In der Mehrzahl der Fälle dauerten die erzählten Facta kürzere oder längere Zeit, oder sie wurden wiederholt; aber nicht 4, 31. 33; 6, 20; 7, 16; vgl. HGr § 64 g. Meist geht vom Impf. getrenntes ו voran: 4, 2^b 8. 16. 17. 30. 31; unmittelbar vor dem Impf. steht ו 4, 2^a. Impf. ohne ו nach בִּאֲדֹנָי 6, 20, nach בְּהִימָנָא 4, 33 {vgl. BH אִנִּי mit Impf.}. Nicht selten wechseln in der Erzählung Perf. und Impf. miteinander. || β, Impf. in Temporalsätzen nach עַד־יִי 4, 20. 22. 29, nach עַד e 4, 21; 5, 5, gleich dem latein. Fut. exactum.

c 3. Der Jussiv (Optativ) wird gewöhnlich durch das ein-

fache Impf. ausgedrückt: 2, 7 **אָמַר** er möge sagen: 3, 5 **תִּפְּלוּן** ihr sollt niederfallen. Die wenigen Fälle eines äußerlich erkennbaren Jussivs (Modus apocopatus) sind: **אָמְרוּ** Jer. **אַל־** **יִשְׁמְנוּ** u. **אַל־יִבְהִלּוּךְ** 5, 10 vgl. **אַל־יִבְהִלּוּךְ** 4, 16 (**אַל־תִּהְיוּבְדָּר** 2, 24).

Eleph. 1, 6, 2, 5 **יִהְעֲדוּ** sie sollen entfernen; 1, 8 **יִנָּשׁוּ** zerstören; Assuan M **וַיַּעֲרְכָהּ** er richte sie her, **יִקְתְּבוּהָ** sie sollen sie aufschreiben; CIS 2, 1, S. 137 **יֵאָכְלוּ**; Inschrift von Taimâ Z. 14 **יִנְסַחוּהִי** sie mögen ihn entfernen. Vgl. noch § 6 m η.

4. Participium. Das Part. hat, wie im Syr., nicht nur *d* im Qal, sondern auch im Qattil und im Haqtēl außer der aktiven auch eine rein passive Form, vgl. § 14, 5.

Die rein passiven Partt. drücken die Vollendung aus: das **הָיָא בְּנָה** welches gebaut worden war, **ὁς ἔτι οἰκοδομημένος** e 5, 11. — Die andren Partt. (auch die von Medialstämmen) stehen für das Impf.: **וַתִּכְּמִיּוּ מִתְּקַמְּלִין** waren nahe daran getötet zu werden 2, 13 {Syr. Nö § 278 A}. Sie sind daher oft durch ein Präsens zu übersetzen, zB **מִתְּבַנָּה** ist im Bau begriffen e 5, 8, vgl. e 7, 19.

Zum Ausdruck der Dauer dient die Verbindung mit **הָיָה**, f zB 2, 31, 43; 5, 19; 6, 3; e 6, 10 (BH Gn 1, 6 **יְהִי מִבְּרִיל**).

Auch das Part. wird als *tempus historicum* gebraucht (e g nur 5, 8): α, nach einem Perf. und ו, ohne neue Bezeichnung des Subj.: **וַאֲמָרִין . . עָנוּ** sie antworteten und sprachen (5 mal; danach lese man 3, 24 **עָנוּ** für **עָנִין**); **וַאֲמָרִין** 6, 13; vgl. 5, 1, 5, 15; e 5, 3. || β, nach **אָרִין** oder **בָּאָרִין**. Mit folgendem Subj. **בָּ מִתְּבַנְשִׁין אַחֲשֹׁדֶרְפָּנַיָּא** 3, 3, vgl. 3, 26 f; 4, 4; 5, 8, 17. Nach dem Subj.: **א' מִלְּכָא מִתְּבַהֵל** da wurde der König bestürzt; vgl. 6, 6. Einmal nach **וּמָנָא** **בָּה וּמָנָא** 3, 7. {So Syr. **בָּר** Nö § 275}. — Am Satzanfange ist also in der häufigen Formel **עָנָה פ' וַאֲמָר NN** antwortete und sprach 2, 5 etc., in **וַאֲמָר עָנָה** 2, 15; 3, 19, 24ff, und **קָרָא מִלְּכָא בְּחִיל** der König rief laut 5, 7 **עָנָה**, bzw. **קָרָא** zu vokalisieren.

Das Partt. kann (vgl. HGr § 85 dd; Ges. § 116 s) auch sonst *h* ohne Subj. stehn, wenn dies ein Pron. der 3. Person sein würde: **עָבַר** nach seinem Willen tut er (Gott) 4, 32; **מִתְּבַנָּה** es (das Haus) wird gebaut e 5, 16. Oft im Plur.: **מַתְּבַחִין** man schlachtet e 6, 3. Der Pl. läßt sich dann mehrfach gut durch ein Passiv übersetzen: **לָכֶם מִהוּדַעִין** euch wird kund getan e 7, 24; **אָמָרִין** man sagte = es wurde gesagt d 7, 5.

- i 5. Auch beim Verbum finitum entspricht der Plural der 3. Person häufig unsrem „man“, bezw. einem passivischen Ausdruck, zB: לִבְּהָ יִשְׁנוֹן man wird sein Herz verwandeln = sein H. wird verwandelt werden 4, 13; הָיוּ זֶרְמָלְמָה man zermalmte = sie wurden zermalmte 2, 35. — Zweifelhaft ist gleicher Gebrauch der 3. sg. (e 4, 15 יִבְקֹר).
- k 6. Der Infinitiv wird fast ausschließlich in Verbindung mit לֵי gebraucht. Das Obj. steht dann häufiger vor als nach dem Inf. (§ 70): sie vermochten nicht לִמְקַרָּא לְפָתְחָהּ die Schrift zu lesen 5, 8, vgl. 2, 9. 10. 16. 18 etc.

§ 14. Paradigma des starken Verbums.

1. Perfectum.

1. פָּתַחַת	m. 2. פָּתַחְתָּ, פָּתַחְתָּ	f. פָּתַחְתְּ	3. sg. Qal. פָּתַחַ
פָּתַחְתָּ	פָּתַחְתָּ	Q פָּתַחְתְּ	pl. פָּתַחוּ
הִתְפַּחְתָּ	הִתְפַּחְתָּ (בָּתָּ)	הִתְפַּחְתְּ	sg. Hith. הִתְפַּחְתָּ
הִתְפַּחְתָּ	הִתְפַּחְתָּ	Q הִתְפַּחְתְּ	pl. הִתְפַּחוּ
פָּתַחְתָּ	* פָּתַחְתָּ (בָּתָּ)	פָּתַחְתְּ (תָּ)	sg. Qa. פָּתַחְתָּ
פָּתַחְתָּ	* פָּתַחְתָּ	Q פָּתַחְתְּ	pl. פָּתַחוּ
הִתְפַּחְתָּ	הִתְפַּחְתָּ (בָּתָּ)	הִתְפַּחְתְּ	sg. Hithqa. הִתְפַּחְתָּ
הִתְפַּחְתָּ	הִתְפַּחְתָּ (תָּ)	Q הִתְפַּחְתְּ	pl. הִתְפַּחוּ
הִתְפַּחְתָּ	הִתְפַּחְתָּ (בָּתָּ)	הִתְפַּחְתְּ (תָּ)	sg. Ha. הִתְפַּחְתָּ
הִתְפַּחְתָּ	הִתְפַּחְתָּ	Q הִתְפַּחְתְּ	pl. הִתְפַּחוּ

3. Imperfectum.

1. אֶפְתַּח	m. 2. תִּפְתַּח	f. תִּפְתַּחְ	3. sg. Qal יִפְתַּח
נִפְתַּח	תִּפְתַּחוּ	יִפְתַּחוּ	pl. יִפְתַּחוּ
אֶתְפַּח	תִּתְפַּחְ	תִּתְפַּחְ (תָּ)	sg. Hithq. יִתְפַּחְ
נִתְפַּח	תִּתְפַּחוּ	יִתְפַּחוּ	pl. יִתְפַּחוּ
אֶתְפַּח	תִּתְפַּח	תִּתְפַּח	sg. **Qa. יִתְפַּח (תָּ)
נִתְפַּח	תִּתְפַּחוּ	יִתְפַּחוּ	pl. יִתְפַּחוּ
אֶתְפַּח	תִּתְפַּחוּ	יִתְפַּחוּ	sg. Hithqa. יִתְפַּחוּ
נִתְפַּח	תִּתְפַּחוּ	יִתְפַּחוּ	pl. יִתְפַּחוּ
אֶתְפַּח	תִּתְפַּח	תִּתְפַּח (יָ)	sg. Ha. יִתְפַּח
נִתְפַּח	תִּתְפַּחוּ	יִתְפַּחוּ	pl. יִתְפַּחוּ

* וּ קְבִילָהּ, קְבִילָהּ, vgl. Da. 261. 263; Diettrich ZATW 1900, 149.

** Ohne Affirmativ BA nur: יִמְלֵל (i), תִּקְרֹב (ē); וּ fast ausnahmslos: ē.

2. Imperativus.

כְּתֹבוּ pl.	כְּתֹבִי f.	כְּתֹב sg.	Qal.
כְּתֹבוּ	כְּתֹבִי	כְּתֹב	Qa.
הִכְתְּבוּ	הִכְתְּבִי	הִכְתֵּב	Ha.

4. Infinitivus.

לְהִתְכַּתֵּב Hithq.	לְמַכְתֵּב Qal.
לְהִתְכַּתֶּב Hithqa.	לְכַתֵּב Qa.
לְשַׁכֵּלֵל Saqt.	לְהִכְתִּיב Ha.

5. Participium.

כְּתִיב Q st il	כְּתֹבִין, כְּתֹבָן pl.	כְּתֹב f.	Qal
מְכַתֵּב Pass.	מְכַתְּבִין pl.	מְכַתֵּב	Qa.
מְהַכְתֵּב Pass.	מְהַכְתְּבִין pl.	מְהַכְתֵּב (usw)	Ha.
	מִתְכַּתֵּב pl.	מִתְכַּתֵּב	Hithq.
	מִתְכַּתְּבִין pl.	מִתְכַּתֵּב	Hithqa.

§ 15. Flexion des starken Verbums.

I. Allgemeines und Qal. 1. Perfectum.

a

Sing. 3. m. —: כָּתַב; intr. קָרַב u. יָכַל.

3. f. כָּתַב: סִלְקַת, der Vokal des zweiten Radikals fällt aus, weil in offener Silbe vor der Tonstelle § 4a. Einmal נִפְקַח S^gol 2, 18. Intr.* בָּטַח e 4, 24 {נִסְכַּח, יָלַח} — Zuweilen nach § 5a אֶמְרַת, הִתְנַחֲרַת, הִשְׁתַּחֲוִית, הִדְּמַת (§ 17b)

2. m. כָּתַב und כָּתַב: יָדַעַת, יָדַעַת; intr.: יָכַלַת. || 2. f. כָּתַב? (Assuan nur כָּתַב: D רָחַמְתִּי es beliebt dir, F עֲבַדְתִּי du hast geschworen. כָּתַב.)

Die Aussprache *tā* der 2. m. ist als die ältere erwiesen durch חוֹתָה 2, 41, תִּקְלָתָא 5, 27 und häufiges תָּא in {Dt 28, 33. 36 usw; Da. 260 f}.

1. כָּתַב: יָדַעַת. Aus *qataltu* wurde durch Abfallen des Auslauts *qatal* קָטַלַת. Diese Segolatform findet sich noch in הִשְׁפַּחַת 2, 25, הִקְיַמַת 3, 14, שָׁמַת e 6, 12 (§ 21b.d). — Die gewöhnliche Form קָטַלַת entstammt der Tendenz, die Segolatformen zu beseitigen, vgl. BH לָבַעַל u. BA לָבַעַל. So Chr. Sarauw, *Aramäische Perfektformen*, Zeitschr. f. Assyriologie 1909, 54—63. JBarth, ZDMG 1903, 771 f. nimmt Analogiebildung nach הָיִיתָ an: הָיִיתָ.

Plur. 3. m. ו (unbetont § 5b): כָּתְבוּ; intr. קָרְבוּ.

b

3. f. nur Q הָ: נָפְלָה (ו K) 7, 20, vgl. 5, 5; 7, 8. נָפְלָה sie verschlangen, רָכְבָּהּ sie ritten. Auch Syr., Arab., Äthiop. u. Babyl. haben für die 3. f. pl. eine besondre Form.

* Die Ausdrücke „trans.“ u. „intr.“ beziehen sich da, wovon der Flexion des Qal die Rede ist, nur auf die Bildungsweise, nicht auf die Bedeutung.

2. m. שְׁלַחְתָּנוּ: תִּינוּ. {2, s hat חויתון in DJL ô wie im Syr.}
2. f.? תִּין, Syr. תִּין
1. שְׁלַחְתָּנָא, intr. שְׁאַלְתָּנָא. (Assuan §).
- c 2. Imperativus. Qal. m. פָּרַק, intr. אָמַר; f. אָכְלִי, intr. אָמַרִי ||
Plur. m. שְׁבָקוּ, intr. אָמְרוּ; f. שְׁמַעַא Da. 275. 278.
i-Iptv nur e 5, 15. מִלְעָל Milcēl für אָזַל, § 17 a..
- d 3. Imperfectum. Sing. 3. m. יִסְגֵּד; intr. יִשְׁלַט.
3. f. תִּסְגֵּד; intr. תִּשְׁלַט.
2. m. תִּסְגֵּד; intr. תִּשְׁלַט || 2. f. תִּסְגֵּד || 2. f. תִּסְגֵּד usw.
1. תִּסְגֵּד, intr. תִּשְׁלַט.
- c Pl. 3. m. stets יִסְגֵּדוּ; Apocopatus § 13 c.
3. f. יִסְגֵּדוּ mit Präformativ י {wie Arab., Äthiop., Babyl.}.
2. m. תִּסְגֵּדוּ; f. תִּסְגֵּדוּ Ex 1, 16{.
1. תִּסְגֵּד; intr. תִּשְׁלַט.
- f i-Impf. {BH יִשְׁבּ, יִתֵּן usw} nur: יִפַּל § 18 b, יִתֵּב § 19 a.
- g 4. Infinitivus. Qal stets mit Präformativ מִ: לְמִשְׁבֵּק usw
{vgl. Da. 278f. gegen Driver, Hebrew Tenses³ § 204. לְבִנָּא, לְהוּא § 23 k. l. לְאִמַּר in Assuan (oft) u. Eleph. 1 Hebraismus} ||
In den andren Stämmen Endung הָ (eigtl. feminin. Substantiv)
לְהִתְקַטֵּל, לְקַטֵּל usw (אָ, wohl nur לְבִטּוּלָא e 4, 21; 6, 8; לְעִצְבָא e 7, 19; לחטא e 6, 17 K); Verbindungsform § 8 n.
- h 5. Participium. Qal, act. קַטַּל, zuweilen i: יִכַּל, f. בְּתִכָּה; pass.
קִטִּיל (Flexion s. § 12 b). || Die passivischen Partt. des Qa. u.
des Ha. haben a beim zweiten Radikal, zB מְכַפֵּת bindend, מְכַפֵּת
gebunden, מְהִיֵּם (אמן). Mit Flexionsendungen verbunden lauten
die passiv. Formen den aktiv. gleich, zB מְכַפֵּת gebundene 3, 23.
- i II. Qatṭil. שָׁבַן, ē nur קָבַל 6, 1. Plur. קִטְלוּ. Inf. לְקַטֵּל.
- k III. Haqtēl. Die Synkopierung des ה unterbleibt viel
häufiger als im BH: יִהְשָׁפַל, מְהִקְרִיב usw. || Hoqtal, Šaqtal § 12 d. f.
- l IV. In den Medialstämmen der mit einem Zischlaut be-
ginnenden Verba tritt wie im BH der t-laut der Vorsilbe
hinter den Zischlaut: הִשְׁתַּכַּח § 3 k.
- m V. Suffixa, vgl. § 6, 6; Beispiele § 24 VI. Der Vokal des
2. Radikals fällt aus, wenn er in offne Silbe zu stehn kommen
würde: בְּטָלוּ, aber תִּבְלִיגִי; תִּקְרִבוּ, תִּקְרִבוּהִי; הִוָּדַע, הִוָּדְעוּ.

§ 16. Verba laryngalia.

- a Dieselben Lautgesetze wie im BH. 1., statt des Dageš

forte Ersatzdehnung oder virtuelle Verdopplung: Verba med. laryng. und med. ר. || 2. Vorliebe für den *a*-laut: bes. bei den Verba tert. laryng. (außer א) und tert. ר. Von prim. laryng. merke: עָבַדַּת (1. sg. Perf.). || 3. Hāṭeph für Š'wa mobile.

Verba primae laryng. — Qal Perf. אָמַר, אָמַר, f. אָמַרְתָּ § 15 a1 b {אָכַלְתָּ auch אָכַלְתָּ}, 1. אָמַרְתָּ; Iptv אָמַרְתָּ, אָכַלְתָּ; Impf. יִחַלְמוּ, יִחַלְמוּ; Inf. לִמְעַבְדָּא.

Hithq. Impf. יִתְעַבְדָּא, Part. מִתְעַבְדָּא.

Ha. Perf. הִתְחַסְנוּ 7, 22, vgl. הִעָרִיו § 23 p; Impf. יִתְחַסְנוּ.

Verba mediae laryng. et med. ר. — α, Steigerungstämme. c Ersatzdehnung: Qa. Perf. בָּרַךְ, Impf. תִּקְרַב, Part. act. מְרַעַע (ע, weil auch tert. laryng.), Part. pass. מְעַרַב, מְפַרֵשׁ; Hithqa. הִתְחַרְךָ, Part. מִתְחַבֵּל. Oder virtuelle Verdopplung: Qa. Impf. מְסַעְדִּין (ל'), יִבְעֹז, יִטְעֲמוּ, אֶל־יִבְהִלֻּךְ, יִמְחָא.

β. Hāṭeph: Qal Part. יִתְהַבֵּן; Hithq. Impf. יִתְהַבֵּן.

Verba tertiae laryng. et tert. ר. — Qal Impf. יִשְׁלַח; Part. d act. יִדַּע, אָמַר; pass. שְׁלִיחַ.

Hithq. Perf. הִשְׁתַּכַּחַת, f. הִשְׁתַּכַּחַת 5, 11 u. הִתְנַחֲרַת (§ 15 a1), 2. f. sg. הִשְׁתַּכַּחַת {vgl. BH לִקְחַתָּ}, pl. אֶתְעַקְרוּ; Impf. יִתְנַסַּח.

Qa. Perf. שִׁבַּחְתָּ, הִדְרַף, שִׁבַּחְתָּ; pl. שִׁבְחוּ; Iptv בִּדְרוּ; Impf. יִבְכֹּר; Part. act. מְשַׁבַּח (pass. würde ebenso lauten).

Ha. Perf. הִצִּילָה, 2. הִוְרַעְתָּנִי (פ''), 1. הִשְׁבַּחְתָּ 2, 25 (§ 15 a3), הִשְׁבַּחְתָּ; Iptv אֶתְרוּ (נתר); Impf. נִהְשַׁבַּח; Part. מִצִּילָה.

§ 17. Verba א"פ.

א ist Kehllaut, vgl. § 16. — Qal. א quiesciert im Impf. und a im Inf. in ē (§ 3 dγ): יֹאכַל, יֹאמַר, יֹאבְדוּ (Jussiv § 13 c). Inf.: לִמְאֹמַר (e 5, 11, Eleph. 3), לִמְתָּא, s. לִמְוִיָּה. — Iptv אֶמַר; i-Iptv nur אֶזְלָא e 5, 15 für אֶזְלָא. Part. pass. אֹזֵה (v. אָזָא) 3, 22; א vgl. § 3 c.

Haqtēl nach Analogie der פ'': אֶתָּא (§ 23): הֵיטִי bringen b (§ 3 d, auch Syr. אֵיטִי) pl. הֵיטִי; Inf. לְהֵיטִיָּה || אֶמֶן (Syr. *hajmēn*) vertrauen, Part. pass. מְהֵימֵן. || הֵיטִיָּה (§ 15^a) sie wurde gebracht 6, 18 und הֵיטִי sie wurden g. 3, 13 sind Hoqtalformen, § 12 d (so Mayer Lambert im *Univers Israélite*, 16. Jan. 1885, pag. 290, und JBarth): *hujthajith* ist zu *hijthajith* zugespitzt, vgl. BH יִסְתָּחֵף Ex 30, 32, וַיִּשָּׁחֵף Gn 24, 33; 50, 26. (Nach Behrmann verkürztes Hittaqtal, doch vgl. § 12 d). Von אֶתָּא bildet אֶתָּא Gn 33, 11 אֶתִּיתָּא. Zu der sehr starken Verkürzung ließe sich etwa Ex 2, 4 וַתִּתְּצֵב für וַתִּתְּצֵב vergleichen, wenn וַתִּתְּצֵב richtig ist.

- c אָבד folgt im Ha. und Ho. der Analogie der פו"י Impf. תהוֹבֵד 2, 24; Inf. להוֹבֵד; הוֹבֵד. {Syr. so fast alle Verba פ"א.}

§ 18. Verba פ"נ.

- a Die Assimilierung des Nûn unterbleibt: α, im suffixlosen Impf. von נתן: תִּנֶּנּוּ, תִּנֶּנְתָּן u. im Inf. לִמְנֶנָּה; aber יִתְנֶנָּה; (Assuan L נתנת du hast gegeben). || β, im Ha. in den vorkommenden Formen von נָפַק und נִזַּק: Perf. הִנְפִּיקוּ, הִנְפִּיקוּ; Impf. תִּתְנֹזֵק; Inf. c. לְהִנְזֹקָתָהּ § 8n; Part. fem. c. מִתְנַזֶּקֶת. Assuan stets יִתְנַפֵּק, יִתְנַזֵּל usw (יִנְפֵּק E 16?). || γ, im Ho. in הִנְחָתָה.
- b Qal Impf. יִפֹּל, תִּפֹּל (i-impf.). Iptv פָּקוּ שָׂא (נָשָׂא § 23aβ).
- c Ha. Impf. mit Assimilierung des נ (vgl. BH נָחַם bereuen) e. Iptv אָחַת e 5, 15 mit aufgehobener Schärfung des ח, vgl. Da. 295 (Andre אָחַת); אָתְרוּ (א § 12g). || Inf. לְהַצִּילָהּ. Part. מַצִּילָהּ e.

§ 19. Verba פ"י.

- a I. Verba פו"י. Qal. יָדַע, יָכַל, יָתַב; Impf. mit Assimilierung יָכַל (2, 10 יִכָּל u. 5, 16 K תִּוְכַל Hebraismus), יָתַב 7, 26 (Nö § 175 A; Da. 308—310; Assuan G תִּלְדָּה); v. יָדַע: אָנַדַּע, אָנַדַּע § 3i. || Iptv יָדַע, יָדַע (Assuan C יָתַב).
- b Ha. (aw wird ô) Perf. הוֹרַע, הוֹרַע. | Impf. יְהוֹרַע. | Inf. לְהוֹרַעַה. s. מוֹרַע, מְהוֹרַע: ל"י | Part. מְהוֹרַעִין § 8n | Part. מְהוֹרַעִין; von ל"י.
- c Ho. nur Perf. 3. f. הוֹסַפְתָּ § 12d.
- d II. Verba פ"י. Qal nur יָטַב, Impf. יִיטַב.
- e Ha. nur von יָבַל, Perf. הִיבִיל bringen, Inf. לְהִיבִילָהּ (BH הוֹבִיל; vgl. Nö § 175 B; Assuan B הוֹטַבַת, H הוֹטַבְתָּם). s. § 12e.f.

§ 20. Die Verba הלך und סלק.

- a הלך gehn. Qal nur Impf. יֵהָדֵךְ (auch Assuan) und Inf. לְמַהֵךְ, also mit Schwund des 2. Radikals (Da. § 70, 9). || Qa. (oft in ִי), Part. מְהַלֵּךְ. Statt מְהַלְכִין (Ha.) 3, 25; 4, 34 lies מְהַלְכִין.
- b סָלַק emporsteigen, pl. סָלְקוּ || Ha. hinaufbringen, 3. pl. הִסָּקוּ und Ho. הִסָּק mit Assimilierung des ל; Inf. Ha. לְהִסָּקָה § 3i.

§ 21. Verba ע"ו und ע"י.

- a Steigerungsstämme. α, Verdopplung des Schlußradikals. Nur: Qatlēl Part. מְרוּמָם, Hithqatlal הִתְרוּמַמְתָּ || β, Verdopplung des halbvokalischen ו, bzw. י. Nur Qa. Inf. לְמַיְמָה.
- b Qal. Perf. Das ā der Stammsilbe behält den Ton auch in 3. f. sg. und 1. sg., s. § 15a. | קָם, intr. רָם; f. nur קָמַת 4, 30;

2 m. nur שָׁמַת 3, 10 (Andre ש; Vokalverkürzung חֲסַתָּה);
1. שָׁמַת nur e 6, 12; pl. קָמוּ. || Iptv f. קָמוּ. || Impf. יָקוּם;
f. תָּקוּם (Assuan G (תָּתָב); pl. יָקוּמוּ; f. Q יִדְרוּ 4, 9. || Part. קָאָם; pl.
קָאָמוּ, Q קָאָמוּ; c. דָּאָרִי Q דָּרִי (§ 3d); d. קָאָמִיא (Eleph. 1 (צִימִין)). ||
Q*til שִׁים. Für 6, 18 שָׁמַת ist wahrscheinlich שִׁמַּת zu schreiben.

Hithq*ṭēl. ת ist stets verdoppelt (Dreikonsonantigkeit c ist künstlich hergestellt): α, ā in der Stammsilbe. Impf. יִתְשֹׁם, יִתְשָׁמוּ, Part. מִתְשֹׁם. || β, î יִתְיוּן (Str. יִתְשִׁים). — Vgl. Da. § 70, 7 und zur Stellung des ת vor dem Zischlaut oben § 3 k.

Haqtēl. Perf. הָקִים u. הָקִיב, הָתִיב; 2. הָקִימָה (ohne „Trennungs- vokal“, vgl. X Da. 323), 1. הָקִימָה (§ 15a); pl. הָקִימוּ. Mit א (§ 12g) s. אָקִימָה || Impf. יִהְיֶיךָ (, § 4b) und יָקִים; f. תִּסְפֹּךְ; 2. m. תָּקִים; pl. יִתְיַבּוּן und יִתְיַבּוּן || Inf. לְהִקְדֹּחַ, s. לְהִקְדֹּחַ § 8n. || Part. מְקִימָה; pl. מְקִימִים (ā!); pl. f. מְקִימִין.

Hoqtal. Perf. f. הָקִימָה § 12d. e

§ 22. Verba ע"ע.

I. Steigerungsstämme. α, Regelmäßige Bildung. Qa.: a מָלַל; Imp. יִמְלַל; Iptv קִצְצוּ; Part. מִמְלַל, mit Kehllaut מְרַעַע | Hithqa. Part. מִתְחַנֵּן 6, 12.

β, Einschlebung von ô. Nur אָשְׁתּוּמָם (א statt ה; § 12eg.)

II. In den andren Stämmen nach einem Präformativ stets b Ersatzverdopplung des ersten Radikals {HGr § 73 m}.

Qal. Perf. עָל, f. גָּרַת, עָלָה Q (§ f); pl. nur דָּקוּ 2, 35 mit c Ersatzdehnung statt des Dag. || Iptv גָּדוּ. || Impf. f. תִּרְעַע statt *tirrōa* (ô § 4d). || Inf. מָחַן b. || Part. pl. עָלִין ā Q, s. § f. (עָאֵל) Ephem. 1, 70).

Haqtēl. Perf. 3. f. sg. הִדְקָה (§ 15a), pl. הִדְקוּ. || Iptv s. d. הִעָלְנִי. || Impf. תִּדְקַע; f. s. תִּדְקֶנָּה. || Inf. לְהִעָלֶה || Part. מְדִדֶּק, מְדִדָּה. — || Statt virtueller Verdopplung bei עָל zuweilen נ: Perf. הִנְעָל (Assuan 1. sg. הִנְעָלָה), Inf. לְהִנְעָלָה § 3i.

Hoqtal. Perf. הִעָל; pl. הִעָלוּ. — || שָׁכַל § 12f. e

III. Die Dreikonsonantigkeit ist erhalten in 3 Formen: f Qal, Perf. עָלָה K, Part. עָלִין K § c; Ha., Impf. תִּמְלַל.

§ 23. Verba ל"ל (א"ל).

I. α, Die Verba א"ל sind fast ganz mit den ל"ל zusammen- a gefallen. Als Lesestütze wird in hinten nicht vermehrten Formen außer ה auch א gebraucht, und zwar stets im Inf. Qal:

לְמַנְלָא usw (Assuan לְמַכְנָה), überwiegend im Impf.: יִבְעָא, יִתְבַּנָּא usw. Schwanken im trans. Perf. Qal und im Part., zB אָתָה, אָתָא, הָוָה, הָוָא, גָּלָה, גָּלָא. {Die Gleichheit der Vokale ist wie im BH teilweise Folge künstlicher Gleichmachung.}

β, א als wirklicher Konsonant nur in גָּשָׂא: Iptv גָּשָׂא e 5, 15, Hithqa. Part. מִתְנַשָּׂא e 4, 19; vgl. noch מָרָא Herr, s. מָרָאִי b 4, 16. 21 K, מָרִי Q (Eleph. 1 מָרָאן), שְׂנֵאִיד deine Hasser 4, 16, vielleicht auch מָלֵאת sie füllte 2, 35 (Assuan B יִמַּאת du hast geschworen, E, F יִמַּאתִי du f., D יִמַּאתִי ich; suff. K מִמַּאֲךְ, מִמַּאֲנִי).

b II. Jod als Konsonant zeigt sich, wenn die Form sonst undeutlich geworden wäre:

α, Impf. vor der Endung an, BA nur לְהוֹן (הָוָה), יִתְבַּנְּןִי usw.

β, Inf. (außer Qal) לְהַשְׁנִיָּה, לְהַחְנוּיָה, לְחַטִּיָּא e 6, 17 K;

γ, Part. Sg. f. u. Pl., zB: דְּמִיָּה, בְּנִין § 9 k, שְׁנִין;

δ, Einzelnes. Inf. Qal vor Suffix: לְמִנְיָה, בְּמִצְבִּיָּה; Perf. (אָזָא) לְמִנְיָה § 17 b.

c III. Der Diphthong יֹ (§ 3 f) bleibt im Perf. des transit. Qal vor thā: חוֹתָה u. חוֹתָא. Sonst wird in diesem Perf. יֹ vor ת und נ zu יֹ, zB חוֹתָא, בְּעִנְיָא, חוֹתָן (Assuan אֲחִית, חֲעֵדָה, Eleph. חוֹתָן) — Ausnahme: בְּנִיתָה ich habe sie gebaut 4, 27 (בְּנִיָּה).

d IV. Jod quiesciert in יֹ. 1. in den Perf. (außer im transit. Qal § f α), auch im Q^{til}: מְנִי, הִתְמַלִּי. — יֹ der Pluralendung wird dann יֹ: Qa. שְׁנִי (vgl. BH אָבִיו = אָבִיהוּ; Jos 14, 8 (הַמִּסִּי)).

2. den Iptvv. in der Grundform: חֲנִי (Eleph. חֲנִי); Qa. מְנִי e 7, 25 (Milēl, für מְנִי). שָׂא § a β.

f V. Wegfall des Jod. 1. Am Wortende:

α, Perf. des trans. Qal: הָ, אָ, אָתָה, אָתָא, רָבָה; s. בְּנִיָּה.

β, Impff. אָ, הָ, zB יִבְעָא, יִקְרָה, יִתְמַחָא, יִשְׁתַּנָּא, יִשְׁתַּנָּא; Ausnahme: יִתְקַרִּי 5, 12.

γ, Inf. Qal: אָ zB לְמַנְלָא, s. § 3 d γ.

δ, Partt. שְׁתָּה, קָרָא, מִתְבַּנָּא, מִצְלָא; pass. Qal (nach Analogie dieser Partizipia) בְּנָה, מְנָא, קָרִי.

g 2. Die Endung des männl. Plurals יֹ im trans. Qal-Perf. und in den Imptvv., יֹ in den Impff. ist, teilweise durch den Einfluß eines vorangegangenen a, zu יֹ, bzw. יֹ geworden. Perf. (אֲתִי BH) אָתָה e 4, 22, הָוָה e 6, 6, (בְּתָבוּ vgl.) הָוָה (אֲתִי); Ha. s. הִתְחַנְּנִי. | Impf. יִבְנִין, יִשְׁתַּנּוּ, יִתְרַמּוּ; Aber mit Suff. u: יִתְחַנְּנִי 2, 9.

3. vor der Endung ת des trans. Qal-Perf. mit Dehnung *h* des Vokals: מַחַת, הִחַת usw (Andre Pathah). {Vgl. BH Lev 25, 21 גָּשַׁת, 26, 34 הִרְצַת. Da. 342. Auch im Syr. *ā*. Aber im Arab. kurzer Vokal *gazat* von *gazāz* (tert. *w*) und *ramat* von *ramāz* tert. *j*};

VI. Übersicht und Einzelnes. 1. Qal.

Perf. trans. הָוָה, הָוָה, s. בָּנְהִי, f. הָוָה; 2. הָוָה; 1. הָוָה; pl. הָוָה, s. שְׁנוּהִי § 6 p; 2. הָוָה; 1. הָוָה.

Perf. intr. שָׁתִי, f. שְׁתִּיאַת § (Assuan K צְבִית du wünschst; G צְבִית sie wünscht, vgl. b 4, 21 מַטִּית K^{thib}); 1. צְבִית; pl. אֲשִׁמִּי (א protheticum).

Q^{at}il שָׁוִי K 5, 21, קָרִי, גָּלִי u. גָּלִי; pl. רָמִי.

Iptv שָׂא § a β; pl. הָוָה.

Impf. יִבְעָא, f. תִּהְוָה und תִּהְוָה; 2. תִּקְנָא (fem. Assuan E תִּצְבִּין); 1. אֲבָעָא; pl. יִבְנוּ.

Inf. לְמַבְנָא, s. לְמַבְנָא, s. לְמַבְנָא § 17 a), s. לְמַבְנָא.

Part. בָּנָה und בָּעָא, f. דְּמִיָּה; pl. שְׁנִין § 9 k; f. שְׁנִין. || pass. בָּנָה, שָׁרִין § 17 a, מְנָא; f. שְׁנִיָּא; pl. m. שָׁרִין.

In den Impf.-formen לְהָוָה, לְהָוָה, pl. לְהָוָה, f. לְהָוָה ist ל absichtlich *k* von den Schriftgelehrten als Präformativ gesetzt, um das Lesen des im BA nicht vorkommenden Gottesnamens יהוה unmöglich zu machen. Die ägyptisch-aramäischen Papyri haben יהוה (Assuan D. K. L, Eleph. 1; Ephem. 2, 224) oder יהוִי (Eleph. 3); Plur. יהוון (Str., Blacassianus, s. Cooke, North-Semitic Inscr. S. 207), Tosephta Sota 13, 4 [Zuckermantel S. 319]; fem. יהוין pal. Talmud Soṭa 24^b Zeile 35. — Über aram. Impf.-bildung mit ל bzw. נ vgl. Nöldeke, Mand. Gramm. 215—217; WH Lowe, The fragment of Talmud Babli Pesachim, Cambridge 1879, 1—8; Da. 264f. 354; JBarth in: AJSL 13, 1—6 (1896/97); Ed. Koenig in ZDMG 1897, 330—337.

לְבָנָא e 5, 3, 13 ist Schreibfehler für לְמַבְנָא. Das Dageš in ב ist wohl *l* nur diakritisches Zeichen, bestimmt, die Aufmerksamkeit anzuregen. || לְמַבְנָא e 5, 9 ist wohl לְמַבְנָא (so Eleph. 1. 2. 3) zu lesen. Sonst könnte man die Inf.-formen מְסַבְנָא Lev 13, 12 Targ. Jeruś. I, מְשַׁבְנָא u. מִיתָה (אַתָּה), pal. Talmud, vergleichen.

2. Hithq^{at}l. Perf. הִתְמָלִי, f. אֲתִמְרִית (mit Festhaltung des *m* Vokals beim zweiten Radikal).

Impf. יִתְמָרִי, § f β; f. תִּתְמָרִי; pl. תִּתְרָמוּן. || Part. מִתְמָרִי.

3. Qattil. Perf. מָנִי; 2. מָנִי; pl. שְׁנִי.

Iptv מָנִי e 7, 25 (Miltēl!, für מָנִי).

Impf. יִבְלָא, s. יִחְוֹנְנִי; 1. אֲחֻנָּא; pl. יִשְׁנוּן; 1. נְחֻנָּא.

Part. מְצַלָּא; pl. מְצַלִּין. Pass. Part. f. מְשַׁנִּיא (Nûn ohne Dag.).

4. Hithqattal. Perf. הִתְנָבִי; pl. אֲשִׁתְנוּ 3, 19 K.

- Impf. יִשְׁתַּנֵּא, יִשְׁתַּנֵּא; pl. יִשְׁתַּנּוּ und 5, 10 יִשְׁתַּנּוּ § 13c.
 Part. sg. f. מִתְנַשֵּׂא § αβ; pl. m. מִשְׁתַּרֵּן.
 p 5. Haqtēl. Perf. הִתִּי, הִתִּי § 17b); pl. הִעֲדִי.
 Iptv pl. s. הִחֲוִי.
 Impf. גִּהַחַה; תִּהְיוּנִי, s. תִּהְיוּנִי; pl. יִהְיוּנִי; יִהְיוּנִי.
 Inf. אֲחֻיָּת אֲחִידֵן, constr. vgl. 5, 12.
 Part. מִהַעֲדָה, מִהַשְׁנֵא, 5, 19 (für *mahjēz*, vgl. Da. § 73, 2).
 q 6. Hoqtal. הִתִּי, הִתִּי § 17b.

§ 24. Alle in BA vorkommenden Verbalformen.*

I. Perfectum.

- Qal 3. m. Sg. כָּתַב, יָדַע; s. סָתַרָה; בָּאֵשׁ, מָאֵב, קָרַב, שָׁאֵל, שָׁלַט; שָׁלַם, יָכַל, יָתַב, סָגַר, תָּקַף; עָבַד, אָמַר, אָזַל; s. חָתַמָה |
 קָם, שָׁם; suff. שָׁמָה; רָם; עָל; אָתַא e, אָתַה, חָוָא e, הָוָה, מָטָא, מָטָה, בָּעָא, בָּעָה, חָוָה, רָבָה, נָשָׂא; s. בָּנָהי. || § 12b Q^ētīl | מָרִיד,
 יָהִיב, כָּתִיב, קָטִיל, רָשִׁים, שָׁלַח, | שִׁים e; קָרִי e, גָּלִי, גָּלִי,
 שָׁוִי K. | Hithq. הִשְׁתַּכַּח; הִתְמָלִי. || Qa. בָּרַךְ, מָלַל, קָטַל, שָׁפָן e;
 קָבַל | מָנִי, רָבִי. || Hithqa. הִתְחַרַּךְ | הִתְנַבִּי, אֲשַׁתְּנִי Q. || Ha.
 הִנָּפֵק; s. הִשְׁלַטָה, הִשְׁלַמָה; הִצִּיל | הִוָּתַב e, הִוָּדַע, הִוָּדַעַךְ;
 הִיבֵל e, הִימָן; הָקִים, הָקִים, הִתִּיב; s. הִקִּימָה, אֲקִימָה; הִנָּעַל
 (עָלַל); הִגָּלִי e. || Ho. הִנָּחַת | הִוָּבַד; הִפֵּס § 20; הִעָל. || s. Ša.
 שָׁכַלְלָה | שִׁיציא, שִׁיב. || Ethqo. אֲשַׁתּוּמָם.
 Qal 3. f. Sg. סָלַקַת, תָּקַפַת, נָפַקַת, בָּטַלַת; אֲמָרַת | סָפַת;
 נָדַת, עָלַלַת, Q עלַת; הָוַת, מָחַת, מָסַת, עָדַת, עָנַת, רָבַת, מָלַאת;
 מָסִית K § 23i || Q^ētīl | הִיבַת, נָטִילַת, פָּרִיסַת, קָטִילַת | שָׁמַת
 || § 21b? Hithq. הִתְנַגֵּרַת, אֲתַנְגֵּרַת, הִשְׁתַּכַּחַת | אֲתַכַּרִּית § 23m ||
 Ha. הִרָקַת. || Ho. הִחַרְבַת, הִוָּסַפַת, הִקִּימַת || הִתִּיַת § 17b.
 Qal 2. m. Sg. יָדַעַת, רָשַׁמַת, יָכַלַת; יָהֲבַת, עָבַדַת, תָּקַפַת |
 שָׁמַת; הָוַת & חָוַת, חָוַתָה, רָבִיתָ K. || Q^ētīl | תָּקַלְתָּ. || Hithq.
 הִשְׁתַּכַּחַת. || Qa. הִוָּדַת, שָׁבַחַת | מָנִיתָ. || Ha. הִשְׁפַּלְתָּ | s.
 הִוָּדַעַתְנִי, הִוָּדַעַתְנָא 2, 23; הִקִּימַת. || Hithqatl. הִתְרוּמַמַת.

* Weggelassen sind nur einige Beispiele für die 3. m. sg. perf. Qal. Stellenangabe nur bei Zweifelhaftem oder sonst Auffälligem. Die Formen sind nach den grammatischen Besonderheiten geordnet.

יָדַעַת, נָטַלַת, נָטַרַת, קָרַבַת, שָׁמַעַת, אָמַרַת, Qal 1. *Sg.*
 עָבַדַת | שָׁמַעַת e; הָיִית, חָזִית; צָבִית (intr.) s. § 23 c בְּנִיתָהּ Qa. ||
 הִדַּרַת, שָׁבַחַת; בָּרַכַת. Ha. || הִשְׁבַּחַת | הִקְיַמַת. Ho. || הִתְקַנַת.
 Qal. 3. *Pl.* e, פָּתְבוּ, יָהֲבוּ, נָפְלוּ, שָׁלְחוּ e; סָלְקוּ, קָרְבוּ, שָׁלְטוּ;
 אָזְלוּ e, אָכְלוּ, אָמְרוּ, עָבְדוּ | קָמוּ, שָׁמוּ; דָּקוּ § 22 c; אָתוּ, בָּעוּ,
 הָיוּ, מָטוּ, עָנוּ, רָמוּ, שָׁנוּ; אֲשַׁתִּיו (intr.) || Q⁶til. יְהִיבוּ e, כָּפַתוּ,
 מָרִיטוּ, פָּתִיחוּ | רָמִיו. Hithq. || הִתְרַחֲצוּ, אֲתַעֲקְרוּ (רה Q) Qa. ||
 בָּטְלוּ e, s. חָבְלוֹנִי; בָּקְרוּ e, שָׁבַחוּ e | שָׁנִיו, שָׁרִיו. Hithqa. ||
 הִתְנַדְּבוּ e, אֲתַעֲטוּ, אֲשַׁתְּנוּ 3, 19 K. || Ha. הִכְרוּ, הִלְבְּשׁוּ, הִנְפְּקוּ,
 הִקְרְבוּ e, הִרְגִּזוּ e, הִרְגִּשׁוּ; s. הִקְרְבוּתִי; הִחֲסִנוּ, הִשְׁבַּחוּ e | הִסְקוּ
 (סִלַּק); הִקִּימוּ e, הִתִּיבוּ, s. הִתִּיבוֹנָא e; הִדְקוּ, הִעֲדִיו, הִיִּתִיו Ho. ||
 הִעֲלוּ (עָלַל). הִיִּתִיו § 17 b Sa. || שָׁכְלוּ.
 3. f. *Pl.* Q נִפְלָה Q, נִפְקָה Q, אֲתַעֲקְרָה Q. (ו 15 b, K).
 Qal. 2. *m. Pl.* Q שָׁלַחְתוֹן, חָזִיתוֹן 2, 8 || Hithqa הִזְדַּמְּנָתוֹן 2, 9
 Q; הִזְמַנְתוֹן K.

Qal. 1. *Pl.* e, שָׁלַחְנָא e, מָלַחְנָה e; שְׁאֲלָנָא e; אָזְלָנָא e, אָמַרְנָא e |
 בָּעִינָא, רָמִינָא. Ha. || הִשְׁבַּחְנָא; הִזְדַּעְנָא e.

II. Imperativus.

Qa. || *m. Sg.* פָּרַק, אָמַר; אָזַל § 17 a; הֵב, דַּע; חָי, שֵׁא (נִשָּׂא).
 מָנִי § 23 e. Ha. || הִשָּׁלֵם; אָחַת § 18 c; s. הִעֲלֵנִי (עָלַל).
f. Sg. אָכְלִי; קוּמִי.
 Qal. *Plur.* e, שָׁבְקוּ; e, עָבְדוּ Jer; אָמְרוּ; פָּקוּ (נִפְקוּ); שִׁימוּ e;
 גִּדְּוּ; הָיוּ, אָתוּ. Qa. || קַצְצוּ, s. חָבְלוּהִי; בִּדְרוּ. Ha. || אֲתָרוּ (נָתַר);
 s. הִחֲוִנִי.

III. Imperfectum.

Qal. 3. *m. Sg.* יִסְגֵּד, יִלְבֹּשׁ, יִסְפֹּר, יִשְׁלַט, יִשְׁפֹּר, יִשְׁלַח e,
 יִשְׁמַע; s. יִשְׁאֲלִנְכוֹן | יֵאָכֵל, יֵאָמַר; יִפֹּל e, יִנָּתֵן לָהּ, s. יִתְנַנֶּה; יִתָּב
 § 19 a, יִכֹּל [יִכָּל 2, 10]; יֵיטֵב e; יִהְיֶה e § 20; יָקוּם, יָתוּב; יִבְעָא.
 יִמָּטָא, יִצָּבָא, יִשָּׁנָא e, יִשְׁנָא, יִעֲדָה, יִקְרָה; לִהְיוֹה, לִהְיוֹא § 23 k ||
 Hithq. יִתְעַבֵּד e, יִתְעַבֵּד e, יִתְנַסַּח e; יִתְיַהֵב | יִתְשַׁם, יִתְזוֹן;
 יִתְבָּנָא e, יִתְמַחָא e, יִתְרַמָּא; יִתְקַרֵּי. Qa. || יִמְלֹל; יִבְקֹר e, יִמָּנֵר e;

Hithqa. || יִדְחֻלְנִי; אֲלִיבְהֶלֶךְ | יִבְלֵא, יִמְחֵא; s. יִחַנְנִי, יִחַנְנֵה. ||
 יִתְבַּקֵּר, e, יִצְטַבֵּעַ, יִשְׁתַּחֲוֶה, יִשְׁתַּנֵּא. || Ha. || יִהְשָׁפֵל | יְהוֹדַע, s.
 יְהוֹדַעְנִי; יָקִים, יְהַקִּים; יִהְשָׁנֵא, e, יִהְחֲוֶה. || Ša. || יִשְׁיַב, יִשְׁיַבְנָה, יִשְׁיַבְנִי.

; תִּדְשָׁנֵה s. תִּשְׁלַט | תִּאכַל; תִּדּוּר, תִּקּוּם, תִּנָּד; s. תִּדְשָׁנֵה;
 תִּרַע; תִּעֲדֵא, תִּשְׁנֵא, תִּהְוֵא, e, תִּהְוֶה. || Hithq. || תִּתְיַהֵב, תִּשְׁתַּבֵּק.
 תִּתְבַּנֵּא, e. || Hithqa. || תִּתְחַבֵּל. || Ha. || תִּהְנֹק, e | תִּסָּר (סוּר); תִּדַּק.
 s. תִּדְקַנְה, תִּטָּל.

; 5, 16 Q תִּפֵּל, e; תִּנָּחַן; תִּשְׁלַט; תִּלְבַּשׁ, תִּרְשָׁם; Qal. 2. m. Sg.
 תִּנָּדַע; תִּקְנֵא, e. || Qa. || תִּקְרַב, e. || Ha. || תִּהְשַׁכַּח, e; אֲלִיתְהוֹבֵד, 2, 24;
 תַּחַת (נַחַת); תִּקִּים.

Qal. 1. Sg. אֲנִידַע (ידַע); אֲבַעֵא, אֲקַרֵּא. || Qa. || אֲחִוֵּא. || Ha. ||
 אֲהוֹדַעְנֵה.

Qal. 3. m. Pl. יִסְגְּדוּ, יִפְלְחוּ, יִחַלְפוּ | יֵאבְדוּ 13 c §; יִנָּחֲנוּ, e;
 יִנָּדְעוּ (ידַע), יִקּוּמוּ, יִדְרוּ K; יִבְנוּ, יִקְרוּ, יִשְׁתַּחֲוּ, לְהֹן, e. ||
 Hithq. || יִשְׁתַּמְעוּ, יִתְיַהֲבוּ | יִתְשַׁמְּנוּ. || Qa. || יִקְבְּלוּ, s. יִשְׁמְעוּנֵה;
 יִטַּעְמוּ, יִבְהֻלְנִי, יִבְהֻלְנֵה, יִטַּעְמוּנֵה; אֲלִיבְהֶלֶךְ | יִשְׁנוּ, יִבְעוּ. ||
 Hithqa. || יִשְׁתַּנּוּ; יִשְׁתַּנוּ 5, 10. || Ha. || יִחַסְנוּ | יְהוֹבְדוּ; יְהוֹדַעוּ,
 s. יְהוֹדַעְנִי; יִתְיַבּוּ & e יִתְיַבּוּ; יִחִטּוּ? 4, 12, e, יִהְעִדּוּ. ||
 Hišt. || יִשְׁתַּכְּלִלְנוּ, e.

Qal. 3. f. Pl. יִשְׁכְּנוּ; יִדְרוּ Q 4, 9; לְהֹן.
 Qal. 2. m. Pl. תִּסְגְּדוּ, תִּשְׁמְעוּ, תִּעֲבְדוּ. || Jer. || תִּאֲמְרוּ.
 תִּפְלוּ. || Hithq. || תִּתְעַבְדוּ; תִּתְרַמּוּ. || Qa. || תִּקְבְּלוּ. || Ha. ||
 תִּהוֹדַעוּ, e, s. תִּהוֹדַעְנִי; תִּהְחֲוּ, s. תִּהְחֲוֵנִי.
 1. Pl. נִסְגְּד, נִכְתַּב, e; נִאֲמַר. || Qa. || נִחִוֵּא. || Ha. || נִהְשַׁכַּח;
 נִהְחֲוֶה.

יֵאבְדוּ; יִשְׁתַּנּוּ; אֲלִיבְהֶלֶךְ; אֲלִיבְהֶלֶךְ. (§ 13 c) Modus apocop.

IV. Infinitivus.

Qal לְמַכְנֵשׁ, לְמַפְשֵׁר, לְמַשְׁבֵּק, s. לְמַקְרִיב; לְמַעֲבֵד, e | לְמַאֲמַר
 & לְמַמַּר, e; לְמַנָּחַן; לְמַתְדָּ (הֶלֶךְ); לְמַתְחַן (חָנַן); לְמַבְנֵא, e
 (לְמַבְנִיָּה, לְבָנֵא § 23 l), לְמַבְעֵא, לְמַגְלֵא, לְמַקְרֵא, לְמַרְמֵא, e, לְמַשְׁרֵא,

Hithq. || s. לְמוֹתָהּ; לְמַחֲזֶה; לְמַתָּא (אַתָּא), לְמוֹתָהּ; לְמוֹתָהּ. e. לְהַתְקַטֵּלָה, בְּהַתְבָּהֳלָה. Qa. || לְבַטְלָהּ, לְיִצְבָּא, לְבַקְרָהּ e, לְחַבְלָהּ e. || לְכַפְתָּהּ, לְנִסְכָּהּ, לְקַטְלָהּ, לְתַקְפָּהּ, לְקִימָהּ; לְחַטִּיאָהּ (לְחַטְאָהּ Q) e. || Hithqa. הַתְנַדְבוֹת עָמָא e. Ha. || לְהַשְׁכֵּחָהּ, לְהַשְׁמָדָה, לְהַשְׁפִּילָהּ, לְהַנְקוֹת מַלְכִין § 8 n; לְהוֹבְדָהּ; לְהַצִּילָהּ s. לְהַצִּילָהּ; לְהוֹדְעָהּ; לְהוֹדְעָתִי s. לְהוֹדְעָתִי; לְהוֹדְעוֹתֶךָ; לְהוֹדְעוֹתֶךָ e. לְהַנְסִיקָהּ (סִלַּק); לְהַנְסִיקָהּ s. לְהַתְבוֹתֶךָ, לְהַקְמוֹתָהּ; לְהַעֲלָהּ & לְהַנְעִילָהּ (עַלִּיל); לְהַחְנוּיָהּ, לְהַחְנוּיָהּ, אַחוּיָהּ אַחִידוֹן, לְהַיְתִיָּהּ (אַתָּה). Sa. || לְשַׁכֵּלָהּ, לְשׂוֹבְבוֹתֶךָ s. לְשׂוֹבְבוֹתֶךָ, לְשׂוֹבְבוֹתֶיהָ.

V. Participium.

act., Qal. m. Sg. אָגַס, בָּרַךְ, חָשַׁל, יָהַב, פָּהַל, נָגַד, נָפַק,
עָבַד, קָטַל, שָׁאֵל; יָכַל, נָחַת, דָּלַק, נָזַק; אָמַר, סָפַר e, יָדַע e,
פָּלַח | קָאָם; אָתָּה, דָּמָה, חָזָה, עָנָה, שָׁתָה, בָּעָה & בָּעָא, גָּלָה &
גָּלָא, צָבָא, קָרָא || pass. בָּרַךְ, גָּמַר e, דָּחַל, זָקַף e; יָדַע e,
שָׁלַח e | שִׁים; בָּנָה e, חָזָה, מָנָא, שָׂרָא 2, 22; אָזָה § 17 a. ||
Hithq. מְתִיבָה e; מְתַעֲבָד e; מְתַשֵּׁם e, מְתַבְּנָא. || act., Qa. מְהַלֵּךְ,
מְמַלֵּל, מְשַׁבֵּחַ, מְהַדֵּר, מְפַשֵּׁר 5, 12; מְרַעַע; מְצַלָּא, מְשָׂרָא 5, 12. ||
pass. מְבָרַךְ e, מְעַרְב, מְפָרֵשׁ. || Hithqa. מְתַנַּדְב e, מְשַׁתְּפֵל;
מְתַבְּהַל, מְתַנַּצֵּחַ, מְשַׁתְּדֵר; מְתַחַנֵּן. || Ha. מְשַׁפֵּל; מְצַלַח | מְצַל;
מְהַקִּים, מְרִים; מְהַדֵּק; מְהַשְׁנֵא, מְהַעֲדָה, מְחַא (חֵא), מְהוֹדָא &
מוֹדָא || pass. מְהִימֵן (אִמֵּן). || Sa. מְשִׁיב. || Qatl. מְרוֹזֵם.
Qal. f. Sg. אָכְלָה, יָכְלָה, פָּתְבָה, רָפְסָה; בְּטָלָא e, עָבְדָא;
d. יִקְדָּתָא; דְּמִיָּה. || pass. פְּלִיגָה, תְּבִירָה | שְׁנִיָּא. || Hithq. מְתַעֲבָדָא e,
מְתִיבָא e || act., Qa. מְמַלְּלָא. || pass. מְשַׁנֵּא. || Hithqa. מְתַנַּשְׂאָה e. ||
Ha. מְהַחְצֵפָה & מְחַצֵּפָה; מְהַנְזֶקֶת מְלָכִין e; מְדַקָּה.
Qal. m. Pl. אָמְרִין e, דְּבַחֲתִין e, דְּבִקִּין, זְבִנִין, חֲשַׁחֲתִין, טְרִדִין;
יַדְעִין, יִכְלִין, יִתְבִּין e, גִּפְלִין, גִּפְקִין, סְנִדִין, עָבְדִין e, שְׁמַעִין; c.
יַדְעִי e, פָּלַחִי e; דְּחַלִין, יִהְבִין, פָּהִלִין | דְּאִנִין e, דְּאִרִין, זְאִעִין,
קָאָמִין (Q): דִּינִין, דִּירִין, וַיַּעֲשִׂין, קְרִימִין, c. דְּאִרִי (דִּירִי Q); d.
קָאָמִיָּא; עֲלִילִין (עֲלִין Q); בְּנִין e, בָּעִין, חֲזִין, עֲנִין, שְׁתִין. || Qal
pass. חֲשִׁיבִין, שְׂרִין. || Hithq. מְתִיבִין e. || act., Qal. מְצַבְּעִין;
מְסַעֲדִין e; מְצַלִין. || pass. מְכַפְּתִין. || Hithqa. מְתַכְּנִשִין, מְתַנַּדְבִין e,

מתקטלין 2, 13, משתבשין; מתערבין | משתרין. || Ha. מהקרבין e,
מצלחין e, מהלכין 3, 25? | מהחתין (נחת), מהודעין e. || Qô.
מסובלין § 12 e. f e

Qal. f. Pl. פתבון, נקשון, סלקון | שגון. || pass. פתיחון. || Qa.
Ha. מסירתא. || d., pass., מניחון.

VI. Verbum cum suffixis.*

3 sg. Perf. [מטאני]; השלמד, הודעד, [מטאד]; בנהי e;
סתרה, שמה, השלמה, [השכחה], הקימה, אקימה, שכללה; חתמה,
השלמה; [חוינא, החוין]; רשכם.

2. sg. הודעתני; הודעתנא.

1. sg. [פליתך; גריתכי; יהבתה, כתבתה] בניתה § 23 c.
[רשיתכם].

3. pl. תבלוני; [גרכי] שנוהי § 6 p, [נדשוהי], הקרבוהי;
התיבונא e.

1. pl. [רשינכם].

sg. Imperf. העלני (עלל) || fem. [הבהי (יהב), החסנהי].

pl. החוני; תבלוהי.

I. Impf. ידחלני, יחונני, יהודעני; [אגרנד, יגרנד, אכלאנד,
תשנאנד, ישימנד], ישיובנד; אל-יבהלך § 13 c; [אגרנכי, יגרנכי,
ארשנכי, ירשנכי]; [אשלמנהי] אהודענה [תנתגנה]; יתננה,
תדשנה, יחונה, תדקנה, [יערכה]; [אגרנכם, ירשכם] ישאלנכון e,
ישיובנכון.

II. (un) יבהלני, יהודעני, תהודעוני, תהחונני; אל-יבהלוד;
ישמשונה, יטעמונה, יבהלנה; [יכתבוהי, ירשונכם].

Inf. להודעתני; להודעותך, לשיובותך; כמקרה, כמצביה,
[לטבנה] למזיה, להצליתה, להקמותה, לשיובותה; [לתרכותה];
לשיובותנא.

* Die Formen in eckigen Klammern finden sich in den ägyptisch-aramäischen Papyri.

I. Liber Esdrae 4, 1—5. 4, 24—6, 18.

היהודים בימי כורש ודריוש.

וַיִּשְׁמְעוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵימָן, כִּי בָנִי הַגּוֹלָה בּוֹנִים הֵיכַל לַיהוָה אֱלֹהֵי
 2 יִשְׂרָאֵל, ² וַיִּגְשׁוּ אֶל־זָרְבָבֶל וְאֶל־רָאשֵׁי הָאָבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם: גִּבְנָה עִמָּכֶם
 כִּי כָכֶם גִּדְּרוּשׁ לֵאלֹהֵיכֶם וְלֹא־³ אֲנַחְנוּ זִבְתִּים מִיָּמֵי אֶסְרָחֶדָן מֶלֶךְ אַשּׁוּר
 3 הַמַּעֲלָה אֶתָּנוּ פֹּה. ³ וַיֹּאמֶר לָהֶם זָרְבָבֶל וַיִּשְׁוֹעַ וַשָּׂאָר רָאשֵׁי הָאָבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל: לֹא לָכֶם וְלָנוּ לִבְנוֹת בַּיִת לַאֲלֹהֵינוּ; כִּי אֲנַחְנוּ יַחַד גִּבְנָה
 4 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס. ⁴ וַיְהִי עִם־
 5 הָאָרֶץ מִרְפִּים יְדֵי עַם־יְהוּדָה וּמִבְּהֵלִים⁵ אוֹתָם לִבְנוֹת. ⁵ וְסִכָּרִים עָלֵיהֶם
 יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם כָּל־יָמֵי כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וְעַד־מַלְכוּת דָּרְיוּשׁ
 מֶלֶךְ פָּרַס.

²⁴ בְּאֲדִין בְּטַלַּת⁶ עֲבִידַת בֵּית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם⁷ וְהָתָּה⁸
 בְּטָלָא עַד שְׁנַת תַּרְתִּין לְמַלְכוּת דְּרִיּוּשׁ מֶלֶךְ פָּרַס.
 5,1 וְהַתְּנָבִי חַגִּי נְבִיאָה⁹ וּזְכַרְיָה בֶר עֲדוּא נְבִיאָא¹⁰ עַל־יְהוּדִיא
 2 דִּי בִיהוּר וּבִירוּשָׁלַם בְּשֵׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלִיהוֹן. ² בְּאֲדִין
 קָמוּ זָרְבָבֶל בֶּר־שָׂאֲלִיאֵל וַיִּשְׁוֹעַ בֶּר יוֹצָדָק וַאֲשִׁרְיָו לְמִבְנָא
 בֵּית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְעִמָּחוֹן נְבִיאָא דִּי אֱלֹהָא מְסַעְדִּין
 3 לָהֶון. ³ בֵּה וּמָנָא אָתָה עָלִיהוֹן תַּתְּנִי פַחַת עֶבֶר גַּהֲרָה

2. ^a ולא K. || 4. ^b ומבֵּהלים K. || 24. ^c BELP ⑥; ⑦ בטלת | ^d BLP; ⑧ והנת LP⑥, § 23 h; BE⑧ והנת.

5, 1. ^a נביא Q; Eσδρ. 6, 1 om. | ^b ⑥, Bibl. Mant.; ⑦ נביאָא.

Strack, Bibl.-Aram. II.

וַיִּשְׁתַּר בָּזוּנֵי וּבְנוֹתֵהוֹן^e וְכֵן אָמְרִין לָהֶם: מִן שָׁם לָכֶם טַעַם
 בִּיתָא דְנָה לְבָנָא^d וְאַשְׁרָנָא^e דְנָה לְשַׁכְלָלָהּ? ⁴ אֲדִין בְּגִמָּא
 אָמְרוּ^f לָהֶם: מִן אַנּוּן שְׁמַחַת גְּבָרִיא דִּי דְנָה בְּנִינָא בְּנִין?
⁵ וַעֲיִין אֶלְהֵהֶם הָוֹת עַל־שְׂבִי יְהוּדִיא וְלֹא בְטָלוּ הַמּוֹ עַד
 טַעַמָּא לְדַרְיוּשׁ יִהְיֶה וְאֲדִין יְחִיבֹון נִשְׁתַּנָּא עַל־דְנָה.
⁶ פְּרִשְׁגִּין אֲנָרְתָא דִּי נְשָׁלַח תַּתְּנִי פַחַת עֶבֶר גַּהֲרָה וַיִּשְׁתַּר
 בָּזוּנֵי וּבְנוֹתֵהּ אֶפְרַסְכִּיא^g דִּי בַעֲבַר גַּהֲרָה עַל־דַּרְיוּשׁ מַלְכָּא.
⁷ פְּתַגְמָא שְׁלַחוּ עֲלוּהִי וּכְדָנָה כְּתִיב בְּגִוּוּה: לְדַרְיוּשׁ מַלְכָּא
 שְׁלָמָא כָּלָא.^h ⁸ יָדִיעַ לְהוּא לְמַלְכָּא דִּי אֲוֹלָנָא לִיהוּד מְדִינָתָא^h
 לְבֵית אֱלֹהָא רַבָּא וְהוּא מִתְבָּנָא אֲבָן גָּלִל וְאָע מִתְשָׁם
 בְּכַתְלִיא וַעֲבִידְתָּאⁱ דְּרָ אֶסְפְּרָנָא מִתְעַבְרָא וּמַצְלַח בִּירְהֶם.
⁹ אֲדִין שְׂאֵלָנָא לְשַׁבִּיא אֱלֶה, בְּגִמָּא אֲמַרְנָא לָהֶם: "מִן שָׁם
 לָכֶם טַעַם בִּיתָא דְנָה לְמַבְנִיָּה^k וְאַשְׁרָנָא דְנָה לְשַׁכְלָלָהּ?"
¹⁰ וְאַף שְׁמַחַתְהֶם שְׂאֵלָנָא לָהֶם לְהוֹדְעוֹתָךְ, דִּי נִכְתָּב^l שָׁם
 גְּבָרִיא דִּי בְרָא שִׁיחֶם^m. ¹¹ וּבְגִמָּא פְתַגְמָא הִתִּיבֹונָא לְמַמַּר:
 "אֲנַחְנָא הַמּוֹ עֲבַדוּהִי דִּי אֱלֹהֵי שְׁמִיא וְאַרְעָא וּבְנִין בִּיתָא,
 דִּי הוּאⁿ בָּנָה מִקְדַּמַּת דְנָה שְׁנִין שְׁנִיאָן וּמִלְךְ לְיִשְׂרָאֵל
 רַב בְּנָהִי וְשַׁכְלָלָהּ. ¹² לָהֶן מִן־דִּי הִרְגֹוּ אֲבַהֲתָנָא^o לְאֱלֹהֵי
 שְׁמִיא יִתֵּב הַמּוֹ פִּיר נְכוּבְדָנְצַר מִלְךְ בָּבֶל כַּסְרִיא^p וּבִיתָהּ
 דְנָה סְתָרָה וַעֲמָה הִגְלִי לְכַבֵּל. ¹³ בָּרַם בְּשַׁנַּת חֲדָה לְכוּרֶשׁ

3. ^c legas: וּבְנוֹתֵהּ (Ed. Meyer), cf. v. 6; 6, 6. 13. | ^d בָּ; EL v. 3. 13
 לְבָנָא; § 231. | ^e E v. 3. 13 שֶׁ Raphe. || 4. ^f LXX εἰσποσαν. מִ אֲמַרְנָא. ||
 6. ^g BELP 𐤒; 𐤒 אֶפְ. || 8. ^h 𐤒 Metheg; L Sch'wa mobile, § 4f; BE,
 Bibl. Mant. sine Metheg. | ⁱ 𐤒 Metheg; B, Bibl. Mant. Mil'el; L Sch'wa
 mobile. || 9. ^k לְמַבְנִיָּה?, § 231. || 10. ^l BELP 𐤒; 𐤒 נִכְתָּב. | ^m E 𐤒 Çere,
 cf. b 7, 6. 𐤒 Hebraismus. 𐤒 sine Jod. || 11. ⁿ EB הוּא. || 12. ^o LP
 Pathach; 𐤒 (P אֲבַהֲתָנָא). | ^p 𐤒 כַּסְרִיא Q; EB כַּשׁ Sin.

מִלְכָּא דִּי בָבֶל כּוֹרֶשׁ מִלְכָּא שָׁם טַעַם בֵּית אֱלֹהָא דְנָח
 14 לְבָנָא.^a 14 וְאַף מֵאֲנִיָּא דִּי בֵּית אֱלֹהָא דִּי רַהֲבָה וְכִסְפָּא, דִּי
 נְכוּבְדִנְצָר הִנְפִּק מִן־הֵיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְהֵיכַל הַמּוֹ
 לְהֵיכְלָא דִּי בָבֶל, הִנְפִּק הַמּוֹ כּוֹרֶשׁ מִלְכָּא מִן־הֵיכְלָא דִּי
 15 בָבֶל וַיְחִיבוּ לְשִׁשְׁבַּצֶר^r שָׁמָּה^s דִּי פָּחַח שָׁמָּה. 15 וְאַמֵּר לֵהּ:
 אֱלֹהִי^t מֵאֲנִיָּא שָׂא אֶל־אַחַת^u הַמּוֹ בְּהֵיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם
 16 וּבֵית אֱלֹהָא יִתְבָּנָא עַל־אַתְרָהּ. 16 אֲדִין שִׁשְׁבַּצֶר דִּךְ אַתָּא
 יִחַב אֲשִׁיָּא דִּי־בֵית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם וּמִן־אֲדִין וְעַד־
 17 בָּעֵן מִתְבָּנָא וְלֹא שָׁלֵם. 17 וְכַעַן הֵן עַל־מִלְכָּא טָב יִתְבַּקֵּר
 בְּבֵית גְּנוּיָא דִּי מִלְכָּא תַמָּה דִּי בָבֶל^v, הֵן אִיתִי דִּי מִן־
 כּוֹרֶשׁ מִלְכָּא שִׁים טַעַם לְמִכְנָא בֵּית אֱלֹהָא דִּךְ בִירוּשָׁלַם.
 וְרַעוּת מִלְכָּא עַל־דְּנָח יִשְׁלַח עֲלִינָא^w.

6,1 1 בְּאֲדִין דִּירוּשָׁא מִלְכָּא שָׁם טַעַם וּבִקְרוּ בְּבֵית סַפְרִיָּא דִּי
 2 גְּנוּיָא^a מִתְחַתִּין תַּמָּה בָּבֶל^b. 2 וְהַשְׁתַּכַּח בְּאַחְמָתָא בְּבִירוּתָא^c
 דִּי בְמָרִי מְדִינָתָא^d מְגַלַּח חֲדָה וְכֵן כְּתִיב בְּגִוּוֹה: דְּכְרוּנָה.
 3 בְּשֵׁנַת חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מִלְכָּא כּוֹרֶשׁ מִלְכָּא שָׁם טַעַם: בֵּית
 אֱלֹהָא בִירוּשָׁלַם בֵּיתָא יִתְבָּנָא אַתָּר דִּי דְבַחִין דְּבַחִין
 וְאַשְׁתִּי^e מְסֻבְלִין; רוּמָה^f אֲמִין שְׁתִּין פְּתִיָּה אֲמִין שְׁתִּין.
 4 גְּדַבְכִין דִּי אֶבֶן גָּלִל תִּלְתָּא וְגִדְבַךְ דִּי אַע חֲדָת^g וְנִפְקָתָא

13. ^a cf. v. 3. || 14. ^r LP v. 14 et 16 'שִׁשְׁבַ' Cere. | ^s fortasse ditto-
 graphia; שָׁמָּה sequitur. || 15. ^t אל Q, אלה K (L sine Q). | ^u LXX; BE
 אחת, § 18c. || 17. ^v aut תמה aut בבבל videtur delendum esse. |
^w LXX עלינא.

6, 1. ^a Wellhausen: בבית גנויָא די ספריָא. | ^b Fortasse legendum est
 בבל; alii delent בבבל. || 2. ^c LP; BE (BE Mer'kha ante T'bir). |
^d conf. 5, 8. || 3. ^e Paul Haupt ואֲשִׁיָּא. | ^f אֲרָבָה?, cf. 1 Reg. 6, 2. || 4. ^g
 LXX εἷς = תָּד.

מן־בית מלְכָא תַחִיבָּה^h. וְאִף מֵאֲנִי בֵּית אֱלֹהָא דִּי רַחֲבָה⁵
 וּכְסָפָא, דִּי נְכוּכְדִּנְצָר חֲנַפֵּק מן־חֵיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְחֵיכְל
 לְבָבְל, יַחֲתִיבוּן וַיִּהְיֶה לְחֵיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם לְאַתְרָהּ, וְתַחַת
 בְּבֵית אֱלֹהָא. —⁶ בָּעֵן תַּחֲנִי פַחַת עֶבֶר גַּתְרָה נְשִׁתָּר בּוֹזְנִיⁱ
 וּכְנֻתָּהוֹן^k אֶפְרָסְכִּיָּא¹ דִּי בָּעֶבֶר גַּתְרָה רַחֲיִקִין^m הוּוּ מן־
 תַּמָּחָה. ⁷ שְׁבָקוּן לְעֵבִירַתⁿ בֵּית אֱלֹהָא דִּי. פַּחַת יְהוּדִיָּא^o
 וּלְשָׁבִי יְהוּדִיָּא בֵּית אֱלֹהָא דִּי יִבְנוּן עַל־אַתְרָהּ. ⁸ וּמִנִּי^p
 שִׁים טַעַם, לָמָּא דִּי תַעֲבְדוּן^q עִם־שָׁבִי יְהוּדִיָּא^q אֵלָּהּ,
 לְמַבְנָא בֵּית אֱלֹהָא דִּי, וּמִנְכָּסִי מְלָכָא דִּי מִדַּת עֶבֶר
 גַּתְרָה אֶסְפְּרָנָא נִפְקַתָּא תַּהוּא מִתִּיבָא לְגַבְרִיָּא אֵלָּהּ,
 דִּי־לֹא לְבַטְלָא. ⁹ וְמָחָד חֲשָׁחוּן וּבְנֵי תוֹרִין וְדַכְרִין וְאַמְרִין^r
 לְעֻלּוֹן לְאַלֹהָ שְׁמִיָּא חֲנֻטִין מְלַח חֲמַר וּמִשַּׁח בְּמֵאמַר
 בְּהִנֵּיָּא דִּי בִירוּשָׁלַם לַהּוּא מִתִּיבָּה לְהֵם יוֹם בְּיוֹם, דִּי־לֹא
 שְׁלוֹ, ¹⁰ דִּי לַהּוֹן מִתְקַרְבִּין גִּיחוּחִין לְאַלֹהָ שְׁמִיָּא וּמִצְלִין^s
 לְחַיִּי מְלָכָא וּבְנוֹתֵי. ¹¹ וּמִנִּי שִׁים טַעַם, דִּי כָּל־אַנְשֵׁי דִּי
 יַחֲשֵׁנָא פִתְגָמָא דְּנָה יִתְנַסַּח אַע מן־בֵּיתָהּ וְזִקְיָהּ יִתְמַחָא
 עֲלֵהּ וּבִיתָהּ גּוֹלוּ יִתְעַבְּד עַל־דְּנָה. ¹² וְאַלֹהָא דִּי שָׁכֵן שְׁמָהּ^t
 תַּמָּחָה יִמְנַר כָּל־מְלָךְ וְעַם דִּי יִשְׁלַח יְדֵהּ לְהַשְׁנִיָּה לְחַבְלָהּ
 בֵּית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם. אֲנָה דְּרִיּוֹשׁ שְׁמָת טַעַם,
 אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבְּד^u.

^h EL Cere; pariter יתעבד 6, 12 et 7, 21. || 6. ⁱ Εσδρ., Guthe 'ב' ושתר, cf. 5, 3. 6. | ^k leg. וכנותיה, cf. 5, 3. | ¹ cf. ad. 5, 6. | ^m BLG; EB ר Sch'wa. || 7. ⁿ Εσδρ., Guthe ורבכל פחת י' ולשבי י. לעבד אלהא זרבכל פחת י' ולשבי י. | ^o Ed. Meyer: יהוד, cf. Hag. 2, 2. 21. || 8. ^p BEPQ; תע LB; cf. 7, 18. | ^q E יהודאי Q, cf. ad 4, 12. || 9. ^r E v. 9. 17; 7, 17 B Raphe. || 12. ^s Conf. ad v. 4.

13 אֲדִין תִּתְּנִי פֶּחַת עֶבֶר נְהָרָה שְׂתֵּר בּוֹנִי וְכִנּוּתֶּהוּן¹³, לִקְבֹּל
 14 דִּי שְׁלַח דְּרִיּוֹשׁ מִלְּבָא בְּנִמָּא, אֶסְפְּרָנָא עֲבָדוּ. וְשִׁבִּי יְהוּדִיָּא¹⁴
 בְּנִין וּמִצְלָחִין בְּנִבּוּאָת חֲנַי נְבִיאָה¹⁵ וּזְכָרִיהָ פֶּר עֲדוּא¹⁶ וּבְנוֹ
 וְשִׁבְלָלוּ מִן־טַעַם¹⁷ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם בּוֹרֵשׁ וְדְרִיּוֹשׁ
 15 וְאַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס. וְשִׁיציא¹⁸ בֵּיתָהּ דְּנָה עַד יוֹם
 תִּלְתָּהּ¹⁹ לִירַח אֲדָר, דִּי הִיא שְׁנַת שְׁתַּ לְמַלְכוּת דְּרִיּוֹשׁ מִלְּבָא.
 16 וְעֲבָדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּהִנְיָא וּלְוִיָּא²⁰ וְשָׂאֵר בְּנֵי גִלּוּתָא חֲנַנְתָּ
 17 בֵּית אֱלֹהֵא דְנָה בְּחִדְוָה, וְהִקְרְבוּ לְחֲנַנְתָּ בֵּית אֱלֹהֵא
 דְּנָה תּוֹרִין מֵאָה דְּכָרִין מֵאֲתִין אֲמִרִין אֲרַבַּע מֵאָה וְצִפּוּרִי
 עֵינִן לַחֲטִיָּא²¹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל תִּרִי עֲשֹׂר לְמַנִּין שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל.
 18 וְהִקִּימוּ כְּהִנְיָא בְּפִלְגְּתֶּהוּן וּלְוִיָּא²² בְּמַחְלֶקֶתֶהוּן עַל־עֲבִידַת
 אֱלֹהֵא דִּי בִירוּשָׁלַם כְּכָתָב סֵפֶר מִשָּׁה.

II. Liber Esdrae 4, 6—23. 7, 11—28.

היהודים בימי אחשורוש וארתחששתא.

4,6 וּבְמַלְכוּת אַחֲשֹׁרוּשׁ בְּתַחֲלַת מַלְכוּתוֹ כָּתְבוּ בְשָׁלֹם מִתְרַדַת טַבָּאֵל
 וְשָׂאֵר כְּנוּתוֹ שְׁטָנָה עַל־יִשְׁבִּי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.
 7 וּבִימֵי אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא כָּתְבוּ²³ עַל־אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס, וּכְתָב
 הַנְּשִׁתוֹן כְּתוּב אֲרָמִית וּמִתְרַגְּמִין אֲרָמִית:
 8 רְחוּם בְּעַל טַעַם וְשִׁמְשִׁי סִפְרָא כָּתְבוּ אֲגָרָה חֲדָה עַל־

13. ¹ Eσδρ., Guthe 'ושתר ב', cf. v. 6. | ^u leg. וכנותה, cf. 5, 3. || 14. ^v
 נבניא Q. | ^x ELPΘ; עדו BΘ. | ^y Etiam L 6, 14 et 7, 23: טעם אלה, id est
 טעם. || 15. ^z ושיצי Q (BEL sine Jod post ש). Kautzsch alii coniciunt
 ולואי pl. | ^a Eσδρ., Joseph. Ant. XI, 4, 7, Guthe ותלתה. || 16. ^b
 Q; pariter v. 18; 7, 13. 24. LP ולואי sine Q (L 7, 13 ולואי). || 17. ^c
 Q. || 18. ^d ולואי Q.

4, 6. ^a Ed. Meyer; מ' כתבו שטנה גו' מ'. | ^b מתרדנת מ' כתב בשלם מתרדנת גו' מ'.
 מבאל ושאר כנותו על-ארת' גו'

יְרוּשָׁלַם⁹ לְאַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא מֶלֶכָא בְּנִמָּא: ⁹ [אַרְיִן] רְחוּם בָּעַל
 טַעַם וְשִׁמְשֵׁי סִפְרָא וְיִשָּׁאָר בְּנוֹת־הוֹן, דִּינִיָּא^d וְאַפְרַסְהָבִיָּא^e
 טַרְפְּלִיָּא אַפְרַסִּיָּא^f אַרְכוּי^g בְּכֻלָּיָא^h שׁוֹשְׁנִבִּיָּא דְהוּאⁱ עַלְמִיָּא
 10 וְיִשָּׁאָר אֲמִיָּא, דִּי הִגְלִי אֶסְגַּפֵּר^k רַבָּא וַיִּקְיֵרָא וְהוֹתֵב הַמּוֹ
 בְּקִרְיָה דִּי שִׁמְרִין, וְיִשָּׁאָר עֵבֶר גִּתְּרָה וּבְעֵנַת. ¹¹ דְּנָה פִרְשָׁנָן
 אֲנִרְתָּא דִּי שְׁלַחוּ עֲלוּהִי: עַל-אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא מֶלֶכָא. עֲבָרִיךְ¹
 אֲנִשׁ עֵבֶר גִּתְּרָה וּבְעֵנַת. ¹² יָדִיעַ לְהוּא לְמֶלֶכָא, דִּי יְהוּדִיָּא^m
 דִּי סִלְקוּ מִן-לִוְתָךְ עַלִּינָא^a אֲתוֹ לִירוּשָׁלַם. קִרְיָתָא מִרְדָּתָא
 וּבְאִישְׁתָּא^b בְּנִין וְשׁוּרִי^c אֲשַׁכְּלִלוּ וְאַנְשֵׁיָּא יַחֲיטּוּ^d. ¹³ בָּעֵן יָדִיעַ
 לְהוּא לְמֶלֶכָא, דִּי הֵן קִרְיָתָא דָךְ תַּתְּבִנָּא וְשׁוּרִיָּא יִשְׁתַּכְּלִלּוּן,
 מִנְדָּה בְּלוּ וְחִלְךְ לָא יִנְהַנּוּן וְאַפְתָּם^e מְלָכִים^f תַּתְּנִיק.
 14 בָּעֵן בְּלֻקְבֵּל^g דִּי מַלַּח הֵיכְלָא מְלַחָנָא וְעִירוֹת מֶלֶכָא
 לָא אֲרִיךְ^h לְנָאⁱ לְמַחְזָא, עַל-דְּנָה שְׁלַחָנָא וְהוֹדְעָנָא לְמֶלֶכָא,
 15 דִּי יִבְקֵר^k בְּסִפְרָא דְּכִרְגִּנִּיָּא דִּי אֲבַהֲתָךְ. וְתַתְּשַׁבַּח בְּסִפְרָא
 דְּכִרְגִּנִּיָּא וְתַנְדַּע, דִּי קִרְיָתָא דָךְ קִרְיָא מִרְדָּא וּמַהֲנִיקַת
 מְלָכִין וּמִדְּנָן וְאַשְׁתַּדּוֹר עֲבָרִין בְּגוּיָה מִן-יוֹמַת עָלְמָא; עַל-
 דְּנָה קִרְיָתָא דָךְ הִתְחַרְבַּת. ¹⁶ מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה לְמֶלֶכָא, דִּי הֵן
 קִרְיָתָא דָךְ תַּתְּבִנָּא וְשׁוּרִיָּא יִשְׁתַּכְּלִלּוּן, לְקַבֵּל דְּנָה חִלְקָא
 בְּעֵבֶר גִּתְּרָא לָא אִיתִי לָךְ.

8. ^c BLP; 𐤁𐤇 ל || 9. ^d LXX Δειναῖοι. Ἐσδρ.: κριταί. || ^e BEL 𐤁; P 𐤁
 דְּהוּא || ^f BEL 'אפ. || ^g אַרְפִּנִיָּא Q; BP 𐤁; E אַרְפִּנִיָּא Q. || ^h 𐤁' 𐤁 || ⁱ דְּהוּא
 Q, E דְּהוּא Q; bene LXX οἱ εἰσι = דְּהוּא || 10. ^k BL Osnappar. || 11. ¹
 𐤁 || 12. ^m E ubique יְהוּדִיָּא Q; L יְהוּדִיָּא || 12. ^a LP עַלִּינָא || 13. ^b 𐤁
 וּבְאִישְׁתָּא K, וּבְשִׁתָּא Q; E וּבְאִישְׁתָּא Q. || ^d Paul Haupt
 יַחֲטִיטּוּ (ע"ע). || ^e ELP (L w'afōm); B 𐤁 corr. in 𐤁; 𐤁 𐤁. || ^f legas: מְלָכִין,
 conf. d 7, 10. || 14. ^g 𐤁 ubique בְּלֻקְבֵּל || ^h BP 𐤁; אֲרִיךְ E, אֲרִיךְ L ||
 15. ^k יִתְבְּקֵר. || 16. ⁱ LP, 𐤁 לְנָא ||

17 פִּתְגָמָא שְׁלַח מִלְכָּא עַל־רְחוּם בְּעַל טַעַם וְשִׁמְשֵׁי סִפְרָא
 וְשֹׂאֵר בְּנוֹת־הוֹן דִּי יִתְבִּין בְּשִׁמְרִין וְשֹׂאֵר עֶבֶר נִהְרָה: שְׁלַח
 18 וּבָעַת¹. 18 גִּשְׁתּוֹנָא דִּי שְׁלַח־הוֹן עֲלִינָא^m מִפְּרִשׁ קָרִי קָרְמִי.
 19 19 וּמְנֵי שִׁים טַעַם וּבְקָרוֹⁿ וְהַשְׁכּוֹ, דִּי קָרִיתָא דָּךְ מִן־יוֹמָת
 עֲלָמָא עַל־מַלְכִין מִתְנַשְׂאָה וּמִרְדּוֹ, וְאַשְׁתַּדּוֹר מִתְעַבְד־בֵּהּ,
 20 20 וּמַלְכִין פִּקִּיפִין הָווּ עַל־יְרוּשָׁלַם וְשְׁלִיטִין בְּכָל עֶבֶר נִהְרָה
 21 וּמִדָּה^o בָּלוּ וְהִלְךְ מִתִּיָּהֵב לַהוֹן. 21 בָּעֵן שִׁימוּ טַעַם לְבִטְלָא
 גְּבִרְיָא אֵלֶךְ, וְקָרִיתָא דָּךְ לֹא תִתְבְּנָא עַד מְנֵי טַעֲמָא וְיִשְׁשֵׁם.
 22 22 וְהִירִין הָווּ^p שְׁלוֹ לְמַעַבְד עַל־דִּנְהָ, לְמָה יִשְׁגָּא חֲבָלָא
 לַחֲנוּקַת מַלְכִין.

23 23 אֲדִין מִן־דִּי פִּרְשְׁגֵן גִּשְׁתּוֹנָא דִּי אֲרַתְח־שְׁשִׁתָּא מִלְכָּא קָרִי
 קָדָם רְחוּם וְשִׁמְשֵׁי סִפְרָא וּבְנוֹת־הוֹן, אֲוִלוּ בִבְהִילוּ לִירוּשָׁלַם
 עַל־יְהוּדִיָּא וּבִטְלוּ הַמּוֹ בְּאֲדָרְעָ^a וְחִיל.
 7, 11 11 וְהָ פִּרְשְׁגֵן הַנְּשִׁתּוֹן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲרַתְח־שְׁשִׁתָּא לַעֲזֹרָא הַכֹּהֵן
 הַסֵּפֶר סֵפֶר דְּבָרֵי מִצּוֹת יְהוָה וְחָקִיו עַל־יִשְׂרָאֵל.

12 12 אֲרַתְח־שְׁשִׁתָּא מֶלֶךְ מַלְכִיָּא לַעֲזֹרָא כִּהְנָא סֵפֶר דָּתָא דִּי
 13 13 אֵלֶּה שְׁמֵיָא. גְּמִיר וּבָעֵנַת. 13 מְנֵי שִׁים טַעַם, דִּי כָל־מִתְנַדֵּב^a
 בְּמַלְכוּתִי מִן־עַמָּא^b יִשְׂרָאֵל וּבִהְנוּתִי וְלוּיָא^c לְמַהֲךְ לִירוּשָׁלַם
 14 14 עֲמֹךְ יִהְיֶה. 14 בְּלִקְבֵּל^d דִּי מִן־קָדָם מִלְכָּא וְשִׁבְעַת יַעֲטוּהִי
 שְׁלִיחִי^e לְבִקְרָה עַל־יְהוּד וְלִירוּשָׁלַם בְּדַת^f אֵלֶּהֶךְ דִּי בִירְךְ
 15 15 וְלִהְיִבְלָה בְּסֶף וְרֵהֵב, דִּי מִלְכָּא וַיַּעֲטוּהִי הַתְנַדְּבוּ לְאֵלֶּה
 16 16 יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשָׁלַם מִנְּשִׁבְנֵה, 16 וְכָל בְּסֶף וְרֵהֵב דִּי תִהְשִׁכַּח

17. ¹ leg.: וּבָעֵנַת. || 18. ^m LPⓈ עֲלִינָא. || 19. ^a ק. & 21. ^o LPⓈ; וּמִנְדָּה
 BEⓈ. || 22. ^p PⓈⓈ; B הָווּ, cf. Norzi. || 23. ^a ELP; &Ⓢ ר.

7, 13. ^a BL דִּי Cere. | ^b P עַמָּה. | ^c Q. וְלוּאִי. || 14. ^d conf. 4, 14. | ^e Ed.
 Meyer add. אֲנִתָּה. | ^f E בְּדַת Kaph, B בְּדַת et in marg. קִי בְדַת!

בְּכָל מְדִינַת בָּבֶל עִם הַתְּנַדְבוֹת עָמָא וּבְהִנֵּיא מִתְנַדְבִּין
 לְבֵית אֱלֹהֵיהֶם דִּי בִירוּשָׁלַם. ¹⁷ בְּלִקְבֵּל דְּנָה אֶסְפְּרָנָא חֲקָנָא ¹⁷
 בְּכִסְפָּא דְּנָה תּוֹרִין דְּכָרִין אִמְרִין וּמִנְחָתָהוֹן וְגִסְבִּיהוֹן,
 וּתְקַרְבַּהּ הַמֹּז עַל־מִדְבָּחָא ^g דִּי בֵּית אֱלֹהֵכֶם דִּי בִירוּשָׁלַם.
¹⁸ וּמָה דִּי עֲלִיךְ ^h וְעַל־אֲחִיךְ ⁱ יִיטֵב בְּשָׂאֵר בְּכִסְפָּא וְדִהֲכָה ¹⁸
 לְמַעְבְּד ^k, בְּרַעוּת אֱלֹהֵכֶם תַּעֲבְדוּן. ¹⁹ וּמֵאֲנִיא דִּי מְתִיבִין ¹⁹
 לָךְ לְפָלַחַן בֵּית אֱלֹהֵךְ תְּשַׁלֵּם קָדָם אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם. ²⁰ וּשְׂאֵר ²⁰
 חֲשָׁחוֹת בֵּית אֱלֹהֵךְ דִּי יִפֹּל לָךְ לְמִנְתָּן ^m תִּנְתָּן מִן־בֵּית
 גְּזָזֵי מְלָכָא. ²¹ וּמִנֵּי אָנָּה אֲרַתְחַשְׁסָתָא מְלָכָא שִׁים טַעֵם ²¹
 לְכָל גְּזָבְרִיא ⁿ דִּי בְּעֵבֶר גִּהָרָה, דִּי כָל־דִּי יִשְׁאֲלִנְכוֹן עֲזָרָא
 כְּהֵנָּא סִפְרָ דָּתָא דִּי אֱלֹהֵי שְׁמִיא אֶסְפְּרָנָא וְתַעֲבֹד ^o ²² עַד־ ²²
 בְּסָף בְּכָרִין ^p מָאָה וְעַד־חֲנֻשִׁין בּוֹרִין מָאָה וְעַד־חֲמֹר בִּתִּין
 מָאָה וְעַד־בִּתִּין מִשְׁחָ ^q מָאָה וּמִלַּח דִּי לֹא כְּתָב. ²³ כָּל־דִּי ²³
 מִן־טַעֵם אֱלֹהֵי שְׁמִיא וְתַעֲבֹד אֲדַרְזָדָא לְבֵית אֱלֹהֵי שְׁמִיא,
 דִּי לָמָּה לִּהְיוֹא קֶצֶף עַל־מַלְכוּת מְלָכָא וּבְנוּחֵי. ²⁴ וְלָכֶם ²⁴
 מְחוֹדְעִין, דִּי כָל־כְּהֵנִיא וְלוֹיָא ^r וּפָרִיא תִרְעִיא נְחִינִיא וּפְלָחִי
 בֵּית אֱלֹהֵא דְּנָה מְנַדָּה בָּלוּ וְהִלָּךְ לֹא שְׁלִיט לְמַרְמָא
 עֲלֵיהֶם. ²⁵ וְאַנְתָּ ^t עֲזָרָא בְּחֻכְמַת אֱלֹהֵךְ דִּי בִידְךָ מְנִי ^u שְׁפִטִין ²⁵
 וְדִינִין, דִּי לִהְיוֹן רֵאנִין ^v לְכָל־עָמָא ^w דִּי בְּעֵבֶר גִּהָרָה לְכָל־

17. ^s P מדבחה. || 18. ^h Q. עלך. | ⁱ Q. אחך. | ^k L למעבד = למע. |
 מן פת דס. || 20. ^m E למנתן Cere. Pariter B; at in marg. BEP®, cf. 6, 8. || 21. ⁿ P, Bibl. Rabb. 1516/7
 „unum e verbis pathachatis libri Esdrae“. || 22. ^p BELP®; ב כפרין. | ^q Conf. 6, 4 תתיחב. || 23. ^r EBLP®; ב כתב Pathach. ||
 legendum videtur esse. | ^s Q, cf. 6, 16. || 25. ^t EBLP®, alii sine Q. Masora magna in B
 disertis verbis ait: In libris Danielis et Esdrae ubique ואתה et ואתה et ואתה
 scriptum est, uno loco ואת עזרא excepto. | ^u BELP® Mil'el. | ^v דינין. | ^w P עמה. Q.

26 יִדְעִי דָתִי אֱלֹהֶךָ; וְדִי לֹא יֵדַע תְּהוֹדִיעוֹן. ²⁶ וְכָל־דִּי לֹא לַהּוּא
עֶבֶד דָּתָא דִּי אֱלֹהֶךָ וְדָתָא דִּי מַלְכָּא אֶסְפְּרָנָא דִּינָה
לַהּוּא מִתְּעֶבֶד מִנֵּה, הֵן לְמוֹת הֵן לְשִׁרְשׁוֹ ^x הֵן לַעֲנֵשׁ נִכְסִין
וְלֹא־סוּרִין:

27 ²⁷ בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, אֲשֶׁר נָתַן כּוֹזֶת בְּלֵב הַמֶּלֶךְ לִפְאֹר
28 אֶת־בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם ²⁸ וְעָלִי הָפָה חֶסֶד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲצִיו
וּלְכָל־שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַגְּבָרִים, וְאֲנִי הִתְחַזַּקְתִּי כִּיד יְהוָה אֱלֹהֵי עָלִי
וְאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים לַעֲלוֹת עִמִּי.

III. Liber Danielis 2—7.

1,2 ^{1,2} וּבִשְׁנַת שְׁתַּיִם לְמַלְכוּת נְבֻכַדְנֶצַּר חָלַם נְבֻכַדְנֶצַּר חֲלֻמוֹת וַתִּתְּפַעֵם
2 רוּחוֹ וּשְׁנָתוֹ נִהְיָתָה עָלָיו. ² וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְקָרָא לְחַרְטֻמִּים וְלֹא־שָׁפִים
וּלְמַכְשָׁפִים וּלְכַשְׂדִּים לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ חֲלֻמָּתוֹ, וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי
3 הַמֶּלֶךְ. ³ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ: חֲלוֹם חֲלֻמָּתִי וַתִּתְּפַעֵם רוּחִי לְדַעַת
4 אֶת־הַחֲלוֹם. ⁴ וַיַּדְּבֵרוּ הַכַּשְׂדִּים לְמֶלֶךְ. אַרְמִית:

מַלְכָּא לַעֲלָמִין חַיִּי, אָמַר חֲלָמָא לַעֲבָרִיךָ ^a וּפִשְׁרָא נַחֲוֹא ^b.
5 — ⁵ עֲנֵה ^c מַלְכָּא וְאָמַר לְכַשְׂדִּי ^d: מַלְתָּה ^e מִנִּי אֹדָא ^f. הֵן
לֹא תְהוֹדִיעוּנִי חֲלָמָא וּפִשְׁרָהּ, חֲדָמִין תִּתְּעַבְדּוּן וּבִתְיֻכוּן
6 גּוּלֵי יִתְשָׁמוּן; ⁶ וְהֵן חֲלָמָא וּפִשְׁרָהּ תִּתְחַזֹּן, מִתְּנֵן וּנְבֻכָּה ^g
וַיִּקָּר שְׁגִיָּא תִקְבֵּלוּן מִן־קַדְמִי. לָהֵן חֲלָמָא וּפִשְׁרָהּ תִּתְחַזֵּנִי.
7 — ⁷ עֲנֵנִי תִנְיָנוֹת וְאָמְרִין: מַלְכָּא חֲלָמָא יֹאמֶר ^g לַעֲבָרְוֵהִי
8 וּפִשְׁרָהּ ^h נִתְחַזֵּה ⁱ. — ⁸ עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר: מִן־יַצִּיב יֵדַע

26. ^x לְשִׁרְשֵׁי Q.

4. ^a לַעֲבָרִיךָ Q. | ^b JPLQ; 𐤀𐤇𐤁. Qattil etiam in DJL 2, 4. 11. 24;
5, 7 (Haqt. 2, 6 etc.). || 5. ^c § 13 g. | ^d לְכַשְׂדִּי Q. | ^e LP מַלְתָּא. | ^f BEJLP
Q; 𐤀𐤇𐤁. || 6. ^g JD וּנְבֻכָּה; cf. 5, 17. || 7. ^g J jo'mar, ita 4, 32, cf. 4, 30
jo'zul. | ^h LPQ, etiam Mas. in J; Pesch., Hieron., 𐤇𐤁; cf. 5, 12. | ⁱ 𐤀𐤇𐤁.

אָנה די עֲדָנָא אַנְתּוֹן וּבְנִין, בְּלֻקְבֵּל^k די חֲוִיתוֹן¹ די אֲזֻדָּא
 מְנִי מִלְתָּא, ⁹ די, הֵן חֲלָמָא לָא תְּהוֹדַעְנִי, חֲדָה הִיא ⁹
 רְתִבּוֹן, וּמָלָה בְּדָבָה^m וּשְׁחִיתָה הוּמְנָתוֹן^{mm} לְמֵאמֵר קִדְמִי
 עַד די עֲדָנָא יִשְׁתַּנָּא. לָהֶן חֲלָמָא אָמְרוּ לִי וְאִנְדַּע די
 פִּשְׁרָה תְּהִחוּנְנִי. — ¹⁰ עֲנֹ כַשְׂרִיאⁿ קִדְם מִלְכָּא וְאִמְרִין: ¹⁰
 לָא אִיתִי^o אֲנִשׁ עַל־יִבְשְׁתָּא די מִלַּת מִלְכָּא יוּכַל^{oo} לְהַחְוִיָּה^p,
 בְּלֻקְבֵּל די כָּל־מֶלֶךְ רַב וְשְׁלִיט מָלָה בְּדָנָה לָא שְׁאֵל
 לְכָל־חֲרָטִם וְאַשְׁף^q וּבְשָׂדִי. ¹¹ וּמִלְתָּא די מִלְכָּה שְׁאֵל ¹¹
 יִקְרִיה, וְאַחֲרֵן לָא אִיתִי די יַחְוִנָּה קִדְם מִלְכָּא, לָהֶן אֶלְהִין
 די מְדַרְהוֹן^r עִם־בְּשָׂרָא לָא אִיתּוּהִי. — ¹² בְּלֻקְבֵּל דָּנָה ¹²
 מִלְכָּא בְּנִם^{rr} וּקְצָף שְׁגִיא וְאָמַר לְהוּבְדָה^s לְכָל חֲבִימִי
 בְּבָל. ¹³ וְדָתָא נְפֻקָּת^t וְחֲבִימִיא מְתַקְטְלִין^u וּבְעֹ דְגִיָּאל ¹³
 וְחֲבֵרוּהִי לְהַתְקַטְלָה. ¹⁴ בְּאֲדִין דְּגִיָּאל הִתִּיב עֵטָא וּמַעֲס^{uu} ¹⁴
 לְאַרְיוֹךְ רַב טַבְּחִיא די מִלְכָּא, די נִפְסַק לְקַטְלָה לְחֲבִימִי
 בְּבָל. ¹⁵ עָנָה וְאָמַר לְאַרְיוֹךְ שְׁלִיטָא די מִלְכָּא: עַל־מָה ¹⁵
 דָּתָא מִתְחַצְפָּה מִן־קִדְם מִלְכָּא? אֲדִין מִלְתָּא הוֹדַע
 אֲרִיוֹךְ לְדְגִיָּאל. ¹⁶ וְדְגִיָּאל עַל^v וּבְעָה^w מִן־מִלְכָּא די זְמַן^{ww} ¹⁶
 יִנְתֵּן־לָהּ וּפִשְׁרָא לְהַחְוִיָּה לְמִלְכָּא. ¹⁷ אֲדִין דְּגִיָּאל לְבִיתָה ¹⁷
 אֲזַל וּלְחַנְנִיָּה מִישְׁאֵל וְעִזְרִיָּה חֲבֵרוּהִי מִלְתָּא הוֹדַע

8. ^k M̃ ubique בְּלֻקְבֵּל, cf. e 4, 14. | ¹ DJLP חֲוִיתוֹן ṡ, cf. Land. 273; Da. 56. 285. || 9. ^m DJ כְּדָבָא Pathach | ^{mm} BEP(L) הוּמְנָתוֹן Q; 𐤓 alii
 הוּדְמִ K. הוּמִ' vel הוּמִ' K. || 10. ⁿ Q. כַּשְׂרִיא ^o BEDJLP 𐤔 ubique plene,
 אִיתִי 𐤔. || ^{oo} Hebraismus cf. 5, 16 K; 3, 29 יְכֹזֵל D. יְכֹזֵל, cf. 3, 17. 29;
 4, 34; 6, 21. | P J v. 10. 16. 27; 5, 15 לְהַחְוִיָּה Q, cf. ad 6, 9. | ^q 𐤔 וְאַשְׁף; D
 13. ^r 𐤔 לְהוּבְדָה DJ. || 12. ^{rr} DJ גְּרֵה Qere. | ^s D 𐤔 לְהוּבְדָה DJ. || 13. ^t
 DJ נְפֻקָּת, L נְפֻקָּת. || ^u conf. v. 14; DJ 𐤔 Ithq'tel. || 14. ^{uu} D וּמַעֲס ^{ww} DJ
 16. ^v EDL וְעָל; v. 24 EDJ וְעָל; 4, 5 D וְעָל; 6, 11 E וְעָל. | ^w DL 𐤔; JBE וּבְעָה. |
^{ww} DJ זְמַן Qameṣ.

18 18 וְרַחֲמִין לְמַבְעֵא מִן־קֶדֶם אֱלֹהֵי שָׁמַיָא עַל־רְוּא דְנָה, דִּי
 לֹא יְהוּבְדוֹן דְנִיָּאל וְחִבְרוּתֵי עִם־שָׂאֵר חֲבִימֵי בְּבַל.
 19 19 אֲדִין לְדְנִיָּאל בְּחוּוָּא דִּי לִילִיָּא רְוָא גְּלִי^x. אֲדִין דְנִיָּאל
 20 20 בְּרֶךְ^y לֹא־לֹה שָׁמַיָא, ²⁰עֲנָה דְנִיָּאל וְאָמַר: "לֵהוּוֹא שָׁמַיָּא דִּי
 אֱלֹהָא מְבָרַךְ מִן־עֲלָמָא וְעַד־עֲלָמָא, דִּי חֲכַמְתָּא וְגִבּוֹרְתָּא^z
 21 21 דִּי לֵהּ הִיא. ²¹וְהוּוֹא מְחַשְׁנָא עַד־נִיָּא וּזְמַנְיָא, מְחַעְדָּה מְלָכִין
 וּמְחַקִּים מְלָכִין, יְהִיב חֲכַמְתָּא לְחֲבִימִין וּמִנְדָּעָא לִירְעֵי
 22 22 בִּינָה. ²²הוּוֹא גְּלֹא עֲמִיקְתָּא^a וּמִסְתָּרְתָּא, יִדַּע מָה בְּחַשׁוּכָא
 23 23 וְנִהִירָא^b עֲמָה שָׂרָא^c. ²³לָךְ אֱלֹהֵי אֲבַהְתִּי^d מְהוּדָא וּמִשְׁבַּח
 אָנָה, דִּי חֲכַמְתָּא וְגִבּוֹרְתָּא יְהִיבָּ לִי; וְכַעַן הוֹדַעְתִּנִּי דִּי
 24 24 בְּעִינָא מִנָּךְ, דִּי מַלְת מְלָכָא הוֹדַעְתִּנָּא. ²⁴— בְּלָקֵבֵל דְנָה
 דְנִיָּאל עַל עַל־אֲרִיּוֹךְ דִּי מְנִי מְלָכָא לְהוּבְדָא^f לְחֲבִימֵי
 בְּבַל, אֲוֹל וְכֵן אָמַר לֹה: לְחֲבִימֵי בְּבַל אַל תְּהוּבֵר^g הַעֲלִנִי
 25 25 קֶדֶם מְלָכָא וּפְשָׂרָא לְמַלְכָּא אַחוּוָּא. ²⁵אֲדִין אֲרִיּוֹךְ בְּחַתְּבָהְלָהּ
 הַנְּעִיל לְדְנִיָּאל קֶדֶם מְלָכָא וְכֵן אָמַר לֹה: דִּי הַשְׁבַּחַת^{hh} גִּבֹּר
 דִּיⁱ מִן־בְּנֵי גִלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי פְשָׂרָא לְמַלְכָּא יְהוֹדַע. —
 26 26 עֲנָה מְלָכָא וְאָמַר לְדְנִיָּאל דִּי שָׁמַיָּא בְּלִטְשָׁאֲצַר: הָאִיתִךְ^k
 בְּחַל לְהוֹדַעְתִּנִּי חֲלָמָא דִּי חַוִּית וּפְשָׁרָה?
 27 27 עֲנָה דְנִיָּאל קֶדֶם מְלָכָא וְאָמַר: רְוָא דִּי מְלָכָא שָׂאֵל לֹא
 חֲבִימִין אֲשָׁפִין חֲרִטְמִין גִּזְרִין יְכַלִּין לְהַחְוִיָּה לְמַלְכָּא;

19. ^x J *guli*, ita 2, 30. | ^y DJE בֶּרֶךְ. || 20. ^z 𐤒𐤕; BDJLP v. 20. 23
 Sch'wa mobile, ת Raphe (P v. 20 sine Raphe). || 22. ^a 𐤒𐤕𐤕𐤕; BE
 (Syr., Targ.) 'עַמ'. | ^b וְנִהִירָא Q. | ^c De Goeje conicit שָׂרָא. || 23. ^d BDJLP 𐤕;
 EB אֲבַהְתִּי. | ^e BEP 𐤕 || 24. ^f D 𐤕; BEJLP. ה. | ^g DJ תְּהוּבֵר, L
 cum ceteris Cere. | ^h 𐤕. || 25. ^{hh} D הַשְׁבַּחַת, J sine י, cf. ad
 3, 14. | ⁱ DJL 𐤕 om., B delevit. || 26. ^k Q. הָאִיתִךְ.

28 בְּרַם אֵי־תִי אֱלֹהֵי בְּשָׁמַיָא גְּלֵא¹ רִזִּין, וְהוֹדַע לְמַלְכָּא
 נְבוּכַדְרֶנֶצַּר מָה דִּי לֵהוּא בְּאַחֲרִית יוֹמָיָא. חֲלָמָךְ וְחֻזִּי
 29 רֵאשֶׁךְ עַל־מִשְׁכַּבְךָ דִּנְה הוּא. ²⁹ אַנְתָּה^m מַלְכָּא רַעִיוֹנִיךְⁿ
 עַל־מִשְׁכַּבְךָ סִלְקוּ מָה דִּי לֵהוּא אַחֲרֵי דִנְה, וְגְלֵא רִזִּיא
 30 הוֹדַעךָ מָה דִּי לֵהוּא. ³⁰ וְאַנְהָ לָא בְּחֻכְמָה דִּי אֵי־תִי בִּי
 מִן־כָּל־חֵיִיא רָזָא דִּנְה גְּלִי לִי; לְהֵן עַל־דְּבַרְתָּ דִּי פִשְׁרָא
 31 לְמַלְכָּא יְהוֹדַעוֹן וְרַעִיוֹנִי לְבָבְךָ תִּנְדַּע. ³¹ אַנְתָּה^o מַלְכָּא
 חֻזָּה הֵנוּתָ וְאֵלּוּ צִלְם חַד שְׁנִיא. צִלְמָא דִּכֵּן רַב וְיִוְיָה
 32 יַתִּיר קָאם לְקַבְלָךְ וְרוּחַ דְּחִיל. ³² הוּא צִלְמָא רֵאשִׁיָּה דִּי
 דִּתְב טָב, חֲרוּתֵי וּדְרַעוּתֵי דִּי כֶסֶף, מְעוּתֵי וְיִרְכַּתֵּיה דִּי
 33 נְחֹשׁ, ³³ שְׁקוּתֵי דִּי פְּרֹזֶל, רִגְלוּתֵי מִנְהוֹן^p דִּי פְּרֹזֶל וּמִנְהוֹן^p
 34 דִּי חֶסֶף. ³⁴ חֻזָּה הֵנוּתָ עַד דִּי תִתְּנִיזְרַת אֶבֶן דִּי לָא בִּידִין
 וּמַחַת^q לְצִלְמָא עַל־רִגְלוּתֵי דִּי פְּרֹזֶלָא וְחֶסֶףָא וְהִדְקַת^r
 35 הַמוֹן. ³⁵ בְּאַרְיִן דִּקוּ^s בְּחֻדְהָ פְּרֹזֶלָא חֶסֶףָא נְחֹשָׁא כֶסֶףָא
 וְדִתְבָּא וְחֻזוֹ בְּעוֹר מִן־אַדְרֵי קִיט וּנְשָׂא הַמוֹן רוּחָא וְכָל־
 אַתֵּר לֹא־הִשְׁתַּכַּח לְחוֹן, וְאַבְגָּא דִּי מַחַת^u לְצִלְמָא הֵנוּת^v
 36 לְטוֹר רַב וּמִלְּאֵת^v כָּל־אַרְעָא. — ³⁶ דִּנְה חֲלָמָא וּפִשְׁרָה
 37 גֵּאמַר קָדַם מַלְכָּא. ³⁷ אַנְתָּה^w מַלְכָּא מִלְּךְ מַלְכֵּיא דִּי
 אֱלֹהֵי שְׁמַיָּא מַלְכוּתָא חֶסֶףָא וְחֶקֶףָא וְיִקְרָא יְהִב לָךְ
 38 (וּבְכָל־דִּי דֹאֲרִין^x בְּגִי אֲנִישָׂא חֵיווּת בָּרָא וְעוֹף שְׁמַיָּא יְהִב

28. ¹ JLPB; BEG גְּלֵא. || 29. ^m אַנְתָּה Q; K. אַנְתָּה. | Q; רַעִיוֹנִיךְⁿ E;
 מִנְהוֹן^p Q; cf. Land. 276. L. מִנְהוֹן^p || 31. ^o אַנְתָּה Q. || 33. ^p וּמִנְהוֹן^p מִנְהוֹן^p Q; cf. Land. 276. L. מִנְהוֹן^p ||
 in textu sine adnotatione, pariter v. 41. 42 et D v. 42 (v. 33. 41
 desunt); cf. 7, 8. || 34. ^q JLP; BEG וּמַחַת^q, § 23 h. | ^r JP דִּי Cere, cf. v. 45. ||
 35. ^s E דִּקוּ Dagesch, cf. Da. 273. | ^t B JL כְּחֻדָּא. | ^u וְהִנְתָּ מַחַת^u ||
 36. ^v וּמִלְּאֵת^v E; וּמִלְּתָא, B delevit A. || 37. ^w אַנְתָּה Q. || 38. ^x דֹּאֲרִין Q.

בִּידֶךָ וְהַשְׁלִטְךָ בְּכָל־הָחוֹן) אַנְתָּה^y הוּא רִאשָׁה דִּי דְהֶבֱא.
 39 39 וּבִתְרֶךָ תְּקוּם מַלְכוֹ אַחֲרֵי אַרְעָא^z מִנָּךְ, וּמַלְכוֹ תְּלִיתִיא^a
 40 40 אַחֲרֵי דִי גַחְשָׁא דִּי תַשְׁלִט בְּכָל־אַרְעָא. 40 40 וּמַלְכוֹ רַב־יַעֲיָא^b
 תְּהוּא תְּקִיפָה בְּפִרְזָא בְּלִקְבֵּל דִּי פִרְזָא מְחִדֵּק וְחִשְׁל
 41 41 כְּלָא^c, וּבְפִרְזָא דִּי מְרַעַע כָּל־אַלִּין^d תִּדְק^e וְתַרַע. 41 41 וְדִי
 חוּיְתָה רַגְלִיא וְאַצְבָּעָתָא מִנְהוֹן^f חֲסָף דִּי פָחַר וּמִנְהוֹן^f
 פִּרְזָל, מַלְכוֹ פְּלִיגָה תְּהוּה וּמִן־נִצְבָּתָא דִּי פִרְזָא לְהוּא
 בַּה; בְּלִקְבֵּל דִּי חוּיְתָה פִּרְזָא מְעַרְב בְּחֲסָף טִינָא.
 42 42 וְאַצְבָּעָתָא רַגְלִיא^{ee} מִנְהוֹן^f פִּרְזָל וּמִנְהוֹן^f חֲסָף, מִן־קֶצֶת
 43 43 מַלְכוּתָא תְּהוּה תְּקִיפָה וּמִנָּה תְּהוּא^g תְּבִירָה. 43 43 דִּי חוּיְתָה^h
 פִּרְזָא מְעַרְב בְּחֲסָף טִינָא, מְתַעְרְבִין לְחוֹן בּוֹרַע אֲנָשָׁא
 וְלֹא לְחוֹן דְּבִקִּין דְּנָה עַם־דְּנָה; הָא כְּדִי פִרְזָא לֹא
 44 44 מְתַעַרְב עַם־חֲסָפָא. 44 44 וּבְיוֹמֵיהוֹן דִּי מַלְכִּיא אֲנֹן יָקִים
 אֱלֹה שְׁמִיא מַלְכוֹ, דִּי לְעֶלְמִין לֹא תִתְחַבֵּל וּמַלְכוּתָהּ
 לְעַם אַחֲרֹן לֹא תִשְׁתַּבֵּקⁱ; תִּדְק^k וְחֲסָף^l כָּל־אַלִּין^m מַלְכוּתָא
 45 45 וְהִיא תְּקוּם לְעֶלְמִיא, 45 45 בְּלִקְבֵּל דִּי חוּיְתָה דִּי מְטוּרָא
 אֲתַגְזֵרֶת אֲבֹן דִּי לֹא בִידִין וְחִדְקָתָאⁿ פִּרְזָא גַחְשָׁא חֲסָפָא
 בְּסָפָא וְדֶהֱבֵא. אֱלֹה רַב הוֹדַע לְמַלְכָּא מָה דִּי לְהוּא
 אַחֲרֵי דְנָה. וַיַּצִּיב חֶלְמָא וּמַחֲיִימֹן^o פִּשְׁרָהּ.

רַב־יַעֲיָא^b 40. || Q. תְּלִיתִיא^a Q. | K. אַרְעָא, Q. אַרַע^z 39. || Q. אֲנָתָ^y
 Q. | ^c Mil'el. | ^d L88, J אִילִין; BEP אֵלִין, cf. Ginsburg, Massorah I,
 Nr. 714. | ^e JL תִּדְק, sed v. 44 J תִּדְק. || 42. ^{ee} D רַגְלִיא Chireq; pariter 7, 7
 (2, 33 etc. desunt) J ubique Chireq. | ^f Q. וּמִנְהוֹן, מִנְהוֹן^f L *ô* in textu sine
 Q. | ^g P תְּהוּה, in margine: 'ג' כַּת' ה' (scil. v. 41. 42). || 43. ^h וְדִי Q. ||
 44. ⁱ DJ תִּשְׁתַּבֵּק Cere, L cum ceteris Chireq. | ^k DLJ¹ תִּדְק. | ^l EDJP
 P in margine: ל. וּמַלְכָּא, וְחֲסָפָא, P in margine: וְחֲסָפָא, וְחֲסָפָא, P in
^o BEDJL Qameç, cf. 6, 5; Da. 258.

⁴⁶ בְּאֲדִין מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר גָּפַל עַל־אֲנַפּוּהִי וּלְדַנְיָאֵל סָגֵר,
 וּמִנְחָה וְנִיחָחִין אָמַר לְנִסְכָּהּ לֵהּ. ⁴⁷ עָנָה מַלְכָּא לְדַנְיָאֵל
 וְאָמַר: מִן־קִשְׁט, דִּי אֱלֹהֵכּוֹן הוּא אֱלֹהֵ אֱלָהִין וּמָרָא^p
 מַלְכִּין וְגַלְה רְזִין, דִּי יִכְלֹף לְמַגְלָא רְזָא דְנָה. ⁴⁸ אֲדִין מַלְכָּא
 לְדַנְיָאֵל רַבִּי וּמַחְנֵן רַבְרָבָן שְׁנִיאָן^a יְהִב לֵהּ וְהַשְׁלִטָה עַל
 כָּל־מְדִינַת בָּבֶל וְרַב־סַגְנִין עַל כָּל־חַפְיָמִי בָּבֶל. ⁴⁹ וְדַנְיָאֵל
 בָּעָא מִן־מַלְכָּא וּמְנִי עַל־עֲבִידָתָא^r דִּי מְדִינַת בָּבֶל לְשִׁדְרָךְ
 מִישַׁךְ וְעֵבֶד^s נָגוּ, וְדַנְיָאֵל בְּתִרַע מַלְכָּא.

¹ נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא עֵבֶד צָלָם דִּי רַחֲב, רוּמָה^a אַמִּין שְׁתִּין^{3,1}
 פְּתִיָה אַמִּין שֵׁת^b. אֲקִימָה בְּבִקְעַת דּוּרָא בְּמְדִינַת בָּבֶל.
² וְנְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא שָׁלַח לְמַכְנַשׁ לְאַח־שִׁדְרַפְנִיָּא סַגְנִיָּא²
 וּפְחֻתָּא אֲדַרְגֻּזְרִיָּא גְדַבְרִיָּא דְתַבְרִיָּא תַפְתִּיא^c וְכָל שְׁלִטְנִי
 מְדִינַתָּא, לְמַתָּא לְחֻנְכַּת צִלְמָא^d, דִּי הִקִּים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא.
³ בְּאֲדִין מַתְכַּנְשִׁין אַח־שִׁדְרַפְנִיָּא סַגְנִיָּא וּפְחֻתָּא אֲדַרְגֻּזְרִיָּא³
 גְדַבְרִיָּא דְתַבְרִיָּא תַפְתִּיא^c וְכָל שְׁלִטְנִי מְדִינַתָּא^{dd} לְחֻנְכַּת
 צִלְמָא, דִּי הִקִּים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא, וְקֹאמִין^e לְקַבֵּל צִלְמָא
 דִּי הִקִּים נְבֻכַדְנֶצַּר. ⁴ וְכִרְזָא קֶרָא בְּחִיל: "לְכוֹן אֲמִרִין,⁴
 עֲמִמִּיא אֲמִיא וְלִשְׁנִיא: ⁵ בְּעַדְנָא דִּי תִשְׁמְעוֹן קָל קֶרָנָא⁵
 מִשְׁדּוּקִיתָא קִיתָרִם^f שִׁבְכָא פְּסִנְתִּירִין סוּמְפְנִיָּה^g וְכָל וְנִי
 וּמָרָא, תַּפְלוֹן וְתַסְנְדוֹן לְצָלָם^h דְּתַבָּא, דִּי הִקִּים נְבוּכַדְנֶצַּר

47. p EJLPQ; E in marg.: כל אלף. || 48. a DE סניאן, L וסניאן. ||

49. r BΘ Metheg, DL ד i. e. Sch'wa mobile. | s D ubique 'נ Qameç.

3, 1. a cf. e 6, 3! | b EDL שֵׁת. || 2. c תַפְתִּיא Q, DLP תַפְתִּיא in textu sine adnotatione. Pariter v. 3. | d D v. 2. 15 צִלְמָא Chireq. 2, 31 etc. desunt; J ubique Chireq. | dd L מְדִינַתָּא Sing. | e וְקֹאמִין Q, K. || 5. f ξίθαρς, Q. קִיתָרִם. | g BEDL א in fine. | h D v. 5. 7. 10. 12. 14. 18 צָלָם דַּהבָא, L cum ceteris צָלָם (צָלָם), cf. § 8c.

6 מִלְכָּא. ⁶ וּמִן דִּי לֹא יִפֹּל וְיִסְגָּד, בְּהִשְׁעָתָא ^k יִתְרַמָּא לְגֹזֵא
 7 אֶתְוֹן נוֹרָא יִקְדָּתָא ^{kk}. ⁷ כָּלִקְבֵּל דִּנְה בֵּה וּמָנָא, כְּדִי שְׁמַעִין
 כָּל־עַמְמַיָּא קָל כְּרָנָא מִשְׁרוֹקִיתָא קִיתָרס ¹ שְׁבָכָא פְּסִנְטִין
 וְכַל וְגִי וּמָרָא, נִפְלִין כָּל־עַמְמַיָּא אֲמַיָּא וְלִשְׁנַיָּא סָגְרִין
 8 לְצֻלָּם דִּהֲבָא, דִּי הִקִּים נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא. — ⁸ כָּלִקְבֵּל
 דִּנְה בֵּה וּמָנָא קָרְבוּ גְּבָרִין ¹¹ כְּשָׂדָאִין וְאַכְלוּ קְרַצִּיחוֹן ^{mm} דִּי
 9 יְהוּדִיָּא ^{mm}. ⁹ עֲנוּ וְאָמְרִין לְנְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא: מִלְכָּא לְעֻלְמִין
 10 חַיִּי. ¹⁰ אֲנַתְּחָ ⁿ מִלְכָּא שְׁמַתָּ ^o טַעַם, דִּי כָּל־אַנְשׁ, דִּי יִשְׁמַע
 קָל כְּרָנָא מִשְׁרוֹקִיתָא קִיתָרס ^p שְׁבָכָא פְּסִנְטִין וְסִיפְנִיָּה ^a
 11 וְכַל וְגִי וּמָרָא, יִפֹּל וְיִסְגָּד לְצֻלָּם דִּהֲבָא; ¹¹ וּמִן דִּי לֹא יִפֹּל
 12 וְיִסְגָּד, יִתְרַמָּא לְגֹזֵא אֶתְוֹן נוֹרָא יִקְדָּתָא. ¹² אִיתִי גְּבָרִין
 יְהוּדָאִין, ^r דִּי מְנִיָּה יִתְחֹזֶן עַל־עֲבִידַת מְדִינַת בָּבֶל, שְׁדִרְךָ
 מִישַׁךְ וְעֵבֶד נְגוּ. גְּבָרִיָּא אֵלֶךְ לֹא שָׁמוּ עֲלֶיךָ ^o מִלְכָּא
 טַעַם, לֹא־לְחִידָ ^t לֹא פִלְחִין וְלְצֻלָּם דִּהֲבָא דִּי הִקִּימָתָ ^u לֹא
 13 סָגְרִין. — ¹³ בְּאֲדִין נְבוּכַדְנֶצַּר כְּרָגוּ וַחֲמָא ^v אֲמַר לְהִיתִיָּה ^w
 לְשְׁדִרְךָ מִישַׁךְ וְעֵבֶד נְגוּ. בְּאֲדִין גְּבָרִיָּא אֵלֶךְ הִיתִיו ^x קְדָם
 14 מִלְכָּא. ¹⁴ עֲנֵה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאֲמַר לְהוֹן: הֲצִדָּא ^y שְׁדִרְךָ
 מִישַׁךְ וְעֵבֶד נְגוּ לֹא־לְהִי ^z לֹא אִיתִיכּוֹן פִּלְחִין וְלְצֻלָּם דִּהֲבָא

6. ⁱ BEDJLPⓈ ubique; Ⓢ מִן. | ^k D(J)L ubique שְׁעָתָא; cf. v. 15 (L שַׁע); 4, 30 (D שַׁע); 5, 5. | ^{kk} L ubique יִקְדָּתָא cum Sch'wa mobili; D קָ Cere sine Sch'wa mob. || 7. ¹ Q. קִיתָרס. || 8. ¹¹ D ubique גְּבָרִין, גְּבָרִיָּא Q; DL דָּאִי Q; DL דָּאִי Pathach. | ^m D קָ Chireq. Pariter 6, 25. | ^{mm} PⓈⓈ; BE דָּאִי Q; DL דָּאִי in textu. || 10. ⁿ Q. אֲנַתְּ. | ^o E שְׁמַתָּ, DL שְׁמַתָּ, cf. Land. 273. | ^p Q. קִיתָרס. | ^a Q. וְסִיפְנִיָּה. || 12. ^r PⓈⓈ (Dav. Qimchi); BED דָּאִין. | ^s Q. עֲלֶיךָ. | ^t Q. לֹא־לְחִידָ. | ^u PDⓈⓈ; BEL sine Jod. || 13. ^v LP וַחֲמָא. | ^w in E verbi הִיתִי v. 13; 5, 2. 3. 23; 6, 17. 25. In D Cere: v. 13; 5, 2. 23; § 617. 25 (Pathach 5, 3). | ^x LP הִיתִיו, cf. 6, 18 LP הִיתִית. || 14. ^y Kautzsch 6, 7, 2 הֲצִדָּא (הָ interrogat.); Bevan הֲצִדָּא. | ^z EDG לֹא־לְהִי Sing.

^a E השבִּיחִית Chireq, Mil'el, cf. 4, 31. D הַקִּימִית 2, 25; 3, 15.
 עֲבָדִית 15. ^b Q. קְתָרִם 15. ^c BE ũ תִּתְרַמֹּן. Ita E 4, 13. 33; 5, 2; 7, 28. |
^d BP יְדִי Plur. 16. ^e D Qameç; BELP הַ Pathach, cf. 5, 25
 17. ^f DLP; Qameç הַ 17. ^{ff} D יָכוֹל cf. v. 29; 2, 10. ||
 18. ^g Q. לֹאֲלֶהָ DLG לֹאֲלֶהָ in textu sine adnotatione. | ^h Q אִיתְנָא in
 EP, etiam DL תַּ Pathach; Qameç תַּ 19. ⁱ BDL חֲמָה. | ^k L וְצֵלָם
 = וְצֵלָם. | ^l Q Sing.; P אֲשֶׁתִּנִּי Sgol. 20. ^m E v. 19 et 4, 20 שַׁ Pathach
 (4, 13 שַׁ), cf. Land. 271. || 20. ^{mm} D תַּ Cere, cf. ad 4, 1. || 21. ⁿ פִּתְשִׁיחוֹן
 Q; BE ט sine Dagesch. DG פִּשְׁטִיחוֹן (ט ante ש). | ^o BEP וּלְבַשׁ sine Vav
 medio. | ^p DL וּרְמוֹ Qal activum. E וּרְמִי, v. 28 שְׁנִי; 5, 3. 23 הִיתִי; 5, 3. 4
 אֲשֶׁתִּי; 5, 20 הָעֲדִי. Conf. DL 3, 28 שְׁנִי et D 5, 20 הָעֲדִי.

יְתִירָה^א, גְּבִרְיָא אֱלֵךְ דִּי חֲסָקוּ לְשֹׁדְרֵךְ מִישַׁךְ וְעֵבֶר נְגוֹ
 23 קָטַל חֲמוּזִין שְׂבִיבָא דִּי נוֹרָא. ²³ וְגְבִרְיָא אֱלֵךְ תְּלָתְהוֹן שֹׁדְרֵךְ
 מִישַׁךְ וְעֵבֶר נְגוֹ נְפִלוּ לְגֹאֹא אַתּוֹן נוֹרָא יִקְרָתָא מְכַפְתִּין.
 24 אַדְיִן נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא תְּוֵה וְקָם בְּחַתְבָּהְלָהּ, עָנָה וְאָמַר
 24 לְהַדְּבֹרוּהִי: הֲלָא גְבָרִין תְּלָתָה רְמִינָא לְגֹאֹא נוֹרָא מְכַפְתִּין?
 25 עָנִין וְאָמְרִין לְמַלְכָּא: יִצְיָבָא מַלְכָּא. ²⁵ עָנָה וְאָמַר: הָא
 אֲנָה חֲזֵה גְבָרִין אַרְבַּעַה שְׂרִין^ר מְהֻלְכִין^ר בְּגֹאֹא נוֹרָא וְחֻבְלִי^י
 לָא אִיתִי בְּחוּן, וְרוּחַ דִּי רְבִיעִיא^י דְּמַח לְבַר אֱלֹהִין.
 26 בְּאֲדִין קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרַע אַתּוֹן נוֹרָא יִקְרָתָא, עָנָה
 וְאָמַר: שֹׁדְרֵךְ מִישַׁךְ וְעֵבֶר נְגוֹ עֲבֹדוּתִי דִּי אֱלֹהָא עֲלִיא^י
 פָּקוּ וְאַתּוֹ. בְּאֲדִין נִפְקִין שֹׁדְרֵךְ מִישַׁךְ וְעֵבֶר נְגוֹ מִן-גֹּאֹא
 27 נוֹרָא. ²⁷ וּמַחְכְּנָשִׁין^י אַחְשַׁדְרַפְנֵיא סְגִנְיָא וּפְחֹתָא וְחַדְבָּרִי
 מַלְכָּא; חֲזִין לְגְבִרְיָא אֱלֵךְ, דִּי לָא שְׁלֵט נוֹרָא בְּגַשְׁמִיחוֹן^י
 וּשְׁעַר רֵאשִׁחוֹן לָא הִתְחַדְרֵךְ וְסַרְבְּלִיחוֹן^י לָא שְׁנֹו וְרִיחַ נוֹר
 28 לָא עֲדַת בְּחוּן. — ²⁸ עָנָה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאָמַר: בְּרִיךְ אֱלֹהֵיחוֹן
 דִּי שֹׁדְרֵךְ מִישַׁךְ וְעֵבֶר נְגוֹ, דִּי-שְׁלַח מַלְאַכָּה וּשְׁיֹוֹב
 לְעֲבֹדוּתִי דִּי הִתְרַחְצוּ עֲלוּתִי; וּמַלְת מַלְכָּא שְׁנִי^י וַיַּחֲבוּ
 גַשְׁמִיחוֹן^א, דִּי לָא יִפְלָחוֹן וְלָא יִסְגִּדוֹן לְכָל-אֱלֹהֵי לַחֵן
 29 לְאֱלֹהֵיחוֹן. ²⁹ וּמִנֵּי שְׁמֵי טַעַם דִּי כָּל-עַם אָמַח וְלִשְׁנֵי, דִּי

22. ^א 𐤔𐤕 ubiquē 𐤇, excepto uno loco 𐤀 6,4; 𐤕 𐤀 etiam 5,12. || 24. ^ר ED (non L) שְׂרִין Part. act. | ^ס BEP𐤔𐤕 Haqt. ut 4,34; D et 4,34 DL videtur praeferendum esse, cf. 4,26 מְהֻלְכִין. | ^י 𐤕, sed 6,24 cum ceteris 𐤁. | ^י רְבִיעִיא Q. | 26. ^י עֲלִיא Q. || 27. ^י E sine Dagesch, D sine Sch'wa mobili; L 𐤁, i. e. 𐤁. | ^י בְּגַשְׁמִיחוֹן Q Sing., K Plur.; P Sing. in textu. | ^י P וְסַרְבְּלִיחוֹן Qameç chatûph. || 28. ^י EDL שְׁנִי, conf. ad v. 21. | ^א גַּשְׁמִיחוֹן Q; in P יְתִירָה^א litera postea addita est, in marg. יְתִירָה.

וַיֹּאמֶר שְׁלַח^b עַל־אַלְהֵיהֶן דִּי שְׂדֵרְךָ מִישַׁךְ וַעֲבַד נְגוּא,
הַדְּמִין יתְעַבֵּד וּבִיתָהּ^c נְוָלִי יִשְׁתַּחֲוֶה^d; כְּלָקְבֵל דִּי לֹא אִיתִי
אַלְהָ אַחֲרָן דִּי יִכָּל^e לְהַצִּילָה כְּדָנָה. — ³⁰ בְּאַדִּין מַלְכָּא ³⁰
הַצִּילָה לְשְׂדֵרְךָ מִישַׁךְ וַעֲבַד נְגוּ בְּמַדִּינַת כְּבָל.
³¹ נְבוּכַדְרֶצַּר מַלְכָּא לְכָל־עַמְּמַיָּא אֲמַיָּא וּלְשַׁנְיָא, דִּי דֹאֲרִין^f ³¹
בְּכָל־אַרְעָא: שְׁלַמְכוֹן יִשְׁגָּא. ³² אֲתִיָּא וְתַמְחִיָּא^g דִּי עֶבֶד עָמִי ³²
אַלְהָא עֲלִיא^h נְשַׁפֵּר קַדְמִי לְהַחְוִיָּה. ³³ אֲתוּהִי בְּמָה רַבְרָבִין ³³
וְתַמְחִיָּה בְּמָה תְּקִיפִין! מַלְכוּתָהּ מַלְכוּתָהּ עָלַם וְשְׁלַטְנָהּ
עַרְדֵּר וְדֵר. ¹ אֲנָה נְבוּכַדְרֶצַּר שְׁלַח^a חֲוִית בְּבִיתִי^{aa} וְרַעְנָן^b ^{4,1}
בְּהִיכְלִי. ² חָלַם חֲוִית וִיקַח לִנְנִי, וְתַרְהֲרִין עַל־מִשְׁכְּבִי וְחֻוִּי ²
רֵאשִׁי וּבְהַלְנִי. ³ וּמִנִּי שִׁים טַעַם לְהַנְעִילָה קַדְמִי לְכָל ³
חַבִּימִי בְּכָל, דִּי־פִשֵּׁר חֵלְמָא יַחְזַעְנִי. ⁴ בְּאַדִּין עֲלִילִין^c ⁴
חֲרַטְמַיָּא אֲשַׁפִּיָּא כַּשְׂדִּיא^d וְגִזְרִיא, וְחֵלְמָא אָמַר אֲנָה
קַדְמִיָּהוֹן, וּפְשָׁרָה לֹא מְחֻזְדְּעִין לִי. ⁵ וַעֲד אַחֲרִין^e עַל^{ee} קַדְמִי ⁵
דְּנִיָּאל דִּי שָׁמָּה בְּלִטְשַׁאצַּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְדִי רוּחַ אֱלֹהִין
קְדִישִׁין בֵּה, וְחֵלְמָא קַדְמוּהִי אֲמַרְתָּ. ⁶ בְּלִטְשַׁאצַּר רַב ⁶
חֲרַטְמַיָּא, דִּי אֲנָה יִדְעַת דִּי רוּחַ אֱלֹהִין קְדִישִׁין בְּךָ וְכָל־רֹז
לֹא־אֲנִס לְךָ, חֻוִּי חֵלְמִי דִּי חֲוִית וּפְשָׁרָה אָמַר. ⁷ וְחֻוִּי ⁷
רֵאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי. חֲוִיהָ חֲוִית וְאֵלֹו אֵילָן בְּגוּא אַרְעָא וְרוּמָה

29. ^b שְׁלַח Q; K שְׁלַח (Hitzig, = שְׁאֵלָה), alii שְׁלַח Qere, ובִּיתִיה ^c D Cere, cf. ad 4, 1. | ^d BE הַ propter pausam, cf. 2, 4. | ^e D אַחֲרִין וְכָל, cf. v. 17. ||
31. ^f דֹּאֲרִין Q, דֹּאֲרִין K. || 32. ^g E v. 32, 33; 6, 28 תַּחַח Pathach. | ^h עֲלִיא Q.
4, 1. ^a D שְׁלַח Qameç. | ^{aa} Eß; BPDFL וְבִיתִי; cf. D 3, 20 בְּחִילִיהָ;
D 3, 29; 5, 23; 6, 11; DL 4, 31 עֵינִי; 7, 8 D (L deest) עֵינִי; sed 2, 17
D לְבִיתִיהָ. | ^b EDL נָ Qameç. || 4. ^c עֲלִין Q, cf. Da. 274; BE יַחַח Pathach
(L?; cf. 5, 8); K עֲלִין. | ^d בְּשַׁדְּאִי Q. || 5. ^e P וְ אַחֲרִין Q; B alii אַחֲרִין Q;
D אַחֲרִין, L אַחֲרִין. | ^{ee} D עַל Qameç, cf. ad 2, 16.

8 שָׁנִיָּא. 8 רְבָה אֵילָנָא וְתִקְף' וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֻזְתָּהּ^g
 9 לְסוּף כָּל-אַרְעָא. 9 עָפְיָה נְשִׁיר וְאַנְבִּיה שְׁנִיָּא וּמִזֶּן לְכָל־א^h
 בָּהּ. 1 תַּחְתּוּהִי תַטִּיל חַיּוֹת בְּרָא וּבְעַנְפוּתֵי יִדְרוֹן^k צִפְרִי
 10 נְשִׁמְיָא וּמִנָּה יִתּוּן^l כָּל-בְּשָׂרָא. 10 חַיּוֹת חַיּוֹת בְּחֻזְיָא רֵאשִׁי
 11 עַל-מִשְׁכְּבֵי וְאֵלּוּ עִיר וְקִדִּישׁ מִן-נְשִׁמְיָא נָחַת. 11 קָרָא בְּחִיל
 וְכֵן אָמַר: "גִּדּוּ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עֲנַפּוּתֵי אֲתֵרוֹ עָפְיָה וּבְדִרוּ
 אֲנִיָּה; הִנֵּד חַיּוֹתָא מִן-תַּחְתּוּהִי^m וְצִפְרִיָּא מִן-עֲנַפּוּתֵי.
 12 12 בְּרִם עֶקֶר שְׁרִשׁוּתֵי בְּאַרְעָא שִׁבְקוּ וּבְאַסּוּר דִּי-פְרוּל וְנִחַשׁ
 בְּדַחְתָּא דִּי בְרָא, וּבְטַל שְׁמִיָּא יִצְטַבַּע וְעַם-חַיּוֹתָא חִלְקָה
 13 בְּעֵשֶׁב אַרְעָא. 13 לִבְיָה מִן-אֲנוּשָׁאⁿ יִשְׁנֹן וּלְבַב חַיּוֹתָא^o
 14 יִתְיַהֵב^p לָהּ וְשִׁבְעָה עֶדְנִין יַחְלִפּוֹן עֲלוּתֵי. 14 בְּגִגְרַת עִירִין
 פִּתְגָמָא וּמֵאֵמַר קִדִּישִׁין שְׁאַלְתָּא^q, עַד-דְּבִרְתָּ^r דִּי יִנְדַּעוֹן
 חַיּוֹתָא, דִּי שְׁלִיט עֲלֵיָּא^s בְּמַלְכוּת אֲנוּשָׁא וּלְמֶן דִּי יִצְבֵּא
 15 יִתְנַגֵּה וְשִׁפֵּל אֲנָשִׁים יָקִים עֲלֵיהּ^t. 15 דְּנָה חֲלָמָא חַיּוֹת
 אֲנָה מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר וְאַנְתָּה^u בְּלִטְשָׁאצַּר פִּשְׂרָא^x אָמַר,
 בְּלִקְבֵּל דִּי כָל-חַכְיָמִי מַלְכוּתֵי לָא יִכְלִין פִּשְׂרָא לְהוֹדְעוֹתֵנִי
 16 וְאַנְתָּה^w כְּהֵל דִּי רוּחַ אֱלֹהִין קִדִּישִׁין בְּךָ. — 16 אֲדִין
 דְּנִיָּאֵל דִּי שְׁמָה בְּלִטְשָׁאצַּר אֲשִׁתּוּמָם כְּשַׁעָה חֲדָה וְרַעֲיָנֵהּ

8. ^f BPLG; E v. 8. 17 ותקף Cere. | ^g E v. 8. 17 חזותה Paul Haupt
 וְעָפְיָה et initio v. 9 (18) חזותה (וח). || 9. ^h Mil'el. | ⁱ BEPQ v. 9. 18 ב sine
 Dagesch. | ^k Q. ידרון. | ^l L. יתון. || 11. ^m E תחתוהי repugnat Masora in E
 ad v. 9, quae non nisi duo תחתוהי agnoscit: v. 9. 18. || 13. ⁿ Q אנושא (cf.
 2, 43; 4, 22. 29); K אנושא saepe in inscriptionibus Nabataeorum). |
^o BE חיוה, E marg. כל הי ידרון. | ^p BPLG; BE ה Cere. || 14. ^q BE; BE sine
 Metheg; P ת Raphe, L ל Schwa mobile. | ^r Kautzsch, alii 'על-ד'. | ^s עלאה Q.
 | ^t אנושא Q. | ^u conf. 7, 10 אלפים K. Haud scio an אנושא vel אנושא
 scribendum sit. | ^v עלה Q. || 15. ^w ואנת Q, bis. | ^x פשרה Q, cf. v. 16.

יִבְהֶלְנָהּ. עָנָה מַלְכָּא וְאָמַר: בְּלִטְשָׁאצַּר חֵלְמָא וּפְשָׂרָא¹⁶
 אַל יִבְהֶלְךָ.¹⁷ עָנָה בְּלִטְשָׁאצַּר וְאָמַר: מֵרָאִי¹⁸ חֵלְמָא
 לִשְׁנֹאִיךָ¹⁹ וּפְשָׂרָהּ לַעֲרִיךְ.²⁰ אֵילָנָא דִּי חַוִּית (דִּי רָבָה¹⁷
 וְתַקָּף וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחַוִּיתָהּ¹⁸ לְכַל-אַרְעָא¹⁸ וְעַפְיָהּ¹⁸
 שְׁפִיר וְאַנְבִּיהָ שְׁנִיָּא וּמִזִּין לְכָלֵּא¹⁹ בָּהּ, תַּחְתּוּהִי תְדוּר חַיִּית
 בָּרָא וּבְעַנְפוּתֵי יִשְׁכְּנָן צִפְרֵי שְׁמִיָּא)¹⁹ אַנְתָּה¹⁹ הוּא מַלְכָּא,¹⁹
 דִּי רַבִּית²⁰ וְתַקְפָּתָהּ²⁰ וּרְבוּתָהּ רַבָּת וּמִטָּת¹ לְשִׁמְיָא וְשִׁלְטָנָהּ
 לְסוּף אַרְעָא.²⁰ וְדִי חָזָה מַלְכָּא עִיר וְקִדִּישׁ נָחַת מִן-שְׁמִיָּא²⁰
 וְאָמַר "גָּדוּ אֵילָנָא וְחַבְלוּתֵי בָרַם עֲקֹר שְׁרִשׁוּתֵי בְּאַרְעָא
 שְׁבָקוּ וּבְאַסּוּר דִּי פְרוּל וּנְחָשׁ בְּדַתָּא דִּי בָרָא, וּבִטְל
 שְׁמִיָּא יִצְטַבַּע וְעַם-חַיִּית בָּרָא חֲלָקָה עַד דִּי שְׁבַעָה עֲדָנִין
 יַחְלִפּוּן עֲלוּתֵי"²¹ דָּנָה פְּשָׂרָא מַלְכָּא (וּגְזִירַת עֲלִיא^k הִיא²¹
 דִּי מִטִּית¹ עַל-מֵרָאִי^m מַלְכָּא)²² וְלָךְ טַרְדִּין מִן-אַנְשָׂא²²
 וְעַם-חַיִּית בָּרָא לְחַוִּיהָ מִדְּרָךְ וְעַשְׂבָּא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעֻמוּן
 וּמִטְל שְׁמִיָּא לָךְ מְצַבְעִין וְשְׁבַעָה עֲדָנִין יַחְלִפּוּן עֲלִיךְ,²³ עַד
 דִּי תִגְדַּע, דִּי שְׁלִיט עֲלִיא^p בְּמַלְכוּת אַנְשָׂא וּלְמִן דִּי יִצְבָּא
 יִתְנַגֵּה.²³ וְדִי אָמְרוּ לְמִשְׁבַּק עֲקֹר^a שְׁרִשׁוּתֵי דִּי אֵילָנָא,²³
 מַלְכוּתָךְ לָךְ קִימָה,^r מִן-דִּי תִגְדַּע דִּי שְׁלִטִּין שְׁמִיָּא.²⁴ לָחֵן²⁴

לְשִׁנְאָךְ^b | Q. § 23^{aa}; K. מֵרָאִי; Q. מֵרִי^a | יִבְהֶלְךָ^z L. | Q. וּפְשָׂרָהּ^v 16. || 17. ^d Paul Haupt וְעַפְיָהּ et initio v. 18. || 18. ^e Mil'el. || 19. ^f אַנְתָּה^f Q. | K. רַבִּית^g; Q. nihil est. | ^h E תָּ in fine. | ⁱ PL; B38 ומִטָּת וּרְבוּת וּמִטָּת || 21. ^k עֲלִיא^k Q. | Q. מִטָּת¹; K. lapsus calami; P מִטָּת in textu. | ^m מֵרָאִי; K. מֵרִי^m || 22. ⁿ J Chireq supra 'i; ita v. 29. | ^o עֲלִיךְ^o Q. | P עֲלִיא^p Q. || 23. ^q D קָ Qameq. | ^r LP38; JDE38 Nehardeenses אֵלָף לְקִימָה הִי: (cf. 6, 8).

יִמְחָא בִּירָה וַיֹּאמֶר לָהּ מָה עֲבַדְתָּ^k. ³³ בָּהּ זְמַנָּא מְנַדְעִי³³
 יְתוּב עָלַי וְלִיקֶר^{kk} מְלָכוּתִי הָדָרִי וַיְוִי יְתוּב עָלַי, וְלִי
 הָדָרִי וְרַבְרָבִנִי יִבְעֹז^l, וְעַל־מְלָכוּתִי הִתְקַנְתָּ^m וְרָבוּ יִתְיָרָה
 הוֹסֶפֶת לִי. ³⁴ כִּעֵן אָנָּה נִבְכְּרָנָצַר מְשַׁבַּח וּמְרוֹמָם וּמַהֲדָר³⁴
 לְמֶלֶךְ שְׁמַיָּא דִּי כָל־מַעְבְּדוֹהִי קָשָׁט וְאַרְחָתָהּⁿ דִּין, וְדִי
 מַהֲלָבִין^o בְּגֹוָה יָכֹל^p לְהַשְׁפָּלָהּ.
¹ בְּלִשְׁאֲצַר מְלָכָא עֲבַד לָחֶם^a רַב לְרַבְרָבָנוּהִי אֱלָף וְלִקְבֵּל^{5,1}
 אֱלָפָא חֲמָרָא שְׁתָּהּ. ² בְּלִשְׁאֲצַר אֱמָר בְּטַעֲם חֲמָרָא²
 לְחִיתִיָּה^{aa} לְמַאֲנִי דְהָבָא וּבְסַפָּא, דִּי הִנֵּפֶק נְבוּכַדְרֶצַּר אֲבוּהִי
 מִן־הִיכְלָא דִּי בִירוּשְׁלָם^b, וַיִּשְׁתּוֹן בְּחוּץ מְלָכָא וְרַבְרָבָנוּהִי
 שִׁגְלָתָהּ וְלַחְנָתָהּ. ³ בְּאֲדִין חִיתִּיו מַאֲנִי דְהָבָא^c, דִּי הִנֵּפֶקוּ³
 מִן־הִיכְלָא דִּי בֵּית אֱלֹהָא דִּי בִירוּשְׁלָם, וְאִשְׁתִּיו בְּחוּץ
 מְלָכָא וְרַבְרָבָנוּהִי שִׁגְלָתָהּ וְלַחְנָתָהּ. ⁴ אִשְׁתִּיו חֲמָרָא וְשִׁבְחוּ⁴
 לֵאלֹהֵי דְהָבָא וּבְסַפָּא נִחְשָׂא פְרוּזָא אָעָא וְאַבְנָא. ⁵ בָּהּ⁵
 שְׁעָתָה נִפְקוּ^d אֶצְבָּעֵן דִּי יַד־אַנְשׁ וּכְתָבֵן לִקְבֵּל נְבִרְשָׁא
 עַל־גִּירָא דִּי־כַתֵּל^{dd} הִיכְלָא דִּי מְלָכָא, וּמְלָכָא חֲזָה פִּסְם יָדָא
 דִּי כְתָבָהּ. ⁶ אֲדִין מְלָכָא וַיּוֹהִי^e שְׁנוּהִי^{ee} וְרַעִינְהִי^f יִבְחִלוּנָהּ⁶
 וְקִטְרִי חֲרָצָה מִשְׁתָּרִין וְאַרְכְּבָתָהּ^{ff} דָּא לָדָא נִקְשָׁן. ⁷ קָרָא⁷

ⁱ E יִמְחָא. | ^k D תָּא, E תָּה, in J vocalis deleta est. || 33. ^{kk} Qameç DJL; 𐤒𐤕 Pathach. | ^l J 𐤒𐤕; BEL 'יָב; D Qal. | ^m BPDJL 𐤒 Pathach (3. fem. sing.) || 34. ⁿ BJL 𐤒 (D omittit 'וּא' דִּין), in P א in א hic et 5, 23 mutatum est; 𐤒E א; cf. 5, 23. | ^o DL מהֲלָבִין, etiam J Qatṭil cf. 3, 25. | P D יָכֹל, cf. ad 2, 10.

5, 1. ^a P לָחֶם. || 2. ^{aa} ED לָהּ cf. ad 3, 13. | ^b BPDF; E 𐤒; cf. e 4, 8, 24. || 3. ^c Theod., Hieron. (cf. Kamph.) add. וּבְסַפָּא. || 5. ^d נִפְקָה (JE) Q; נִפְקוּ K. | ^{dd} DJ Cholem supra כ. || 6. ^e D v. 6. 9 ziwjôhi; cf. 4, 33 et 7, 28 ziwjî; 5, 10 ziwjākh (2, 31 deest). | ^{ee} melius v. 9 שְׁנִין עֲלוּהִי. | ^f J ר habet Chireq, ita v. 10. | ^{ff} כ Raphe.

מִלְכָּא בְּחִיל לְהַעֲלָה לְאַשְׁפִּיא כְּשִׂיאָהּ וְגִזְרָאָהּ. עָנָה מִלְכָּא
וַאֲמַר לְחַבִּימִי בָּבֶל: דִּי כָּל-אַנְשֵׁי, דִּי יִקְרָה בְּתַבָּה דְּנָה
וּפְשָׁרָה יַחְוִנִי, אֲרֻגְנָא יִלְבַּשׁ וְהַמִּינְכָּא^h דִּי דִּהֲבָא עַל-
8 צִוְּאָרָה וְתַלְתִּי^{hh} בְּמַלְכוּתָא יִשְׁלַט. ^s אֲדִין עַלְלִין¹ כָּל חַבִּימִי
מִלְכָּא, וְלֹא-בְּהַלִּין בְּתַבָּא לְמַקְרָא וּפְשָׁרָה^k לְהוֹדְעָה
9 לְמַלְכָּא. ⁹ אֲדִין מִלְכָּא בְּלִשְׁאֲצַר שְׁגִיא מִתְּבַחַל^{kk} וְזִיזְהִי
10 שְׁנִין עֲלוּזִי וְרַבְּרַבְנוּזִי מִשְׁתַּבְּשִׁין¹. — ¹⁰ מִלְכָּתָא לְקַבֵּל
מְלִי מִלְכָּא וְרַבְּרַבְנוּזִי לְבֵית מִשְׁתָּא עַלְלַת¹¹. עָנַת^m
מִלְכָּתָא וַאֲמַרְת: מִלְכָּא לְעֶלְמִין חִי! אַל-יִבְהַלּוּךְⁿ רַעִיוֹנִךְ
11 וְזִיזְךְ אַל-יִשְׁתַּנּוּⁿ. ¹¹ אִיתִי גְבַר בְּמַלְכוּתְךָ, דִּי רוּחַ אֱלֹהִין
קַדִּישִׁין בֵּיה, וּבְיוֹמֵי אַבוּךְ גְּהִירוֹ^o וְשִׁבְלַתְנוּ וְחֲכָמָה בְּחֲכָמַת^p
אֱלֹהִין הַשְׁתַּבַּחַת בֵּיה, וּמִלְכָּא נְבַכְדֶּנְצַר אַבוּךְ רַב חֲרַטְמִין
12 אֲשַׁפִּין פְּשָׁדָאִין גְּזָרִין הַקִּימָה^q, אַבוּךְ מִלְכָּא; ¹² בְּלִקְבֵּל
דִּי רוּחַ יִתִּירָה^r וּמִנְדַּע וְשִׁבְלַתְנוּ מִפְּשָׁר^s חֲלָמִין וְאַחֲזִית
אַחֲדִין וּמִשְׁרָא^s קִטְרִין הַשְׁתַּבַּחַת בֵּיה בְּדַנְיָאֵל, דִּי מִלְכָּא
שֵׁם שְׁמָה בְּלִשְׁאֲצַר. בְּעֵן דְּנִיָּאֵל יִתְקַרִי וּפְשָׁרָה
13 יִתְחַוָּה^t. — ¹³ בְּאֲדִין דְּנִיָּאֵל הָעַל קֳדָם מִלְכָּא. עָנָה מִלְכָּא
וַאֲמַר לְדַנְיָאֵל: אַנְתָּה^u הוּא דְּנִיָּאֵל דִּי מִן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי

וְהַמִּינְכָּא Q apud omnes testes. K in JP וְהַמִּינְכָּא Q. || 7. ^s בְּשָׁדָאִי Q. ||
in E וְהַמִּינְכָּא, in G וְהַמִּינְכָּא. Pariter v. 16. 29. || ^{hh} D וְתַלְתִּי, cf. v. 16. ||
8. ¹ Q in P⁹⁸ G; BEL ע Pathach, cf. 4, 4. || ^k BL⁹⁸ G; EDJ וּפְשָׁרָה; P וּפְשָׁרָה K, וּפְשָׁרָה Q. || 9. ^{kk} D מִתְּבַחַל || ¹ DJ¹ ב sine Sch'wa, i. e. Part.
Hithq'tel. || 10. ¹¹ Q עֲלַת; K עֲלַת. || ^m BE⁹ עָנַת. || ⁿ D רַעִיוֹנִךְ ||
Dagesch post accentum conjunctivum etiam in BE. || ^q BEP הֶק' || 12. ^r
BE⁹ וְיִתְרָה. || ^s Inf. Qal, cf. v. 16. Omnes fere testes (etiam BEP⁹ JL⁹⁸ G)
וּמִשְׁרָא et וּמִשְׁרָא (J¹ habet Chireq); D וּמִשְׁרָא, Erfurt. 1 וּמִשְׁרָא. || ^t P⁹ JL⁹⁸ G;
D א; BE⁹ ה, cf. 2, 4. 7. 24. || 13. ^u Q אַנְתָּה.

יְהוּדָא דִּי חַיְתִּי מִלְכָּא אַבִּי^v מִן־יְהוּדָא ?¹⁴ וְשִׁמְעַת עֲלִיךְ^w, דִּי 14
 רוּחַ אֱלֹהִין בְּךָ וְנִהְיִרוּ וְשָׁכְלִתְנוּ וְחִכְמָה יִתִּירָה^x הַשְׁתַּבַּחַת
 בְּךָ. 15 וְכַעַן הָעֲלוּ^y קַדְמֵי חֲכִימָיָא אֲשַׁפִּיא, דִּי כְתָבָה דְנָה 15
 יִקְרוּן וּפְשָׁרָה לְהוֹדְעָתְנִי; וְלֹא כְחֵלִין פִּשְׁרָא מִלְתָּא לְהַחְוִיָּה.
 16 וְאַנְהָ שִׁמְעַת עֲלִיךְ^z, דִּי תוּכַל^a פִּשְׁרִין לְמִפְשָׁר וְקִטְרִין
 לְמִשְׁרָא. כַּעַן הֵן תוּכַל^a כְּתָבָא לְמִקְרָא וּפְשָׁרָה לְהוֹדְעוֹתְנִי,
 אֲרֻגְנָא תִלְפֶּשׁ וְחַמִּינְכָא^b דִּי רְהָבָא עַל־צִוְּאָרְךָ וְתִלְתָּא
 בְּמִלְכוּתָא תִשְׁלֹט. — 17 בְּאֲדִין עָנָה רַגְיָאֵל וְאָמַר קִדְמָא
 מִלְכָּא: מִתְנַתְךָ לָךְ לְחַוִּין וְנִבְּוִיתְךָ^o לְאַחֲרֵן חֵב; בְּרַם
 כְּתָבָא אֶקְרָא לְמִלְכָּא וּפְשָׁרָא אֶהוֹדְעֶנָּה. 18 אֲנַתְהָ^d מִלְכָּא,
 אֱלֹהָא עֲלִיא^e מִלְכוּתָא וְרְבוּתָא וִיקְרָא וְהִדְרָא יִחֵב
 לְנִבְכְּדָנְצָר אָבוּךָ. 19 וּמִן־רְבוּתָא, דִּי יִחֵב־לָהּ, כֹּל עֲמֻמָּיָא 19
 אֲמִיָּא וְלִשְׁנָיָא חֹו וְאֵעִין^f וְרַחֲלִין מִן־קַדְמוֹתֵי; דִּי הוּא צָבָא
 הוּא קִטְל וְדִי הוּא צָבָא הוּא מַחָא^g וְדִי הוּא צָבָא הוּא
 מְרִים^h וְדִי הוּא צָבָא הוּא מִשְׁפַּל. 20 וְכִדְרֵי רַםⁱ לְבָבָה וְרוּחָה 20
 תִּקְפַּת^k לְהוֹדָה, הִנַּחַת מִן־כְּרִסָּא מִלְכוּתָהּ, וִיקְרָה^{kk} הָעֲדִין
 מִנָּה. 21 וּמִן־בְּנֵי אֲנָשָׁא טָרִיד וְלִבְבָה עַם־חִיּוֹתָא שׁוּי^l וְעַם־ 21
 עֲרֵדָא מְדוּרָה^m; עֲשָׂבָא כְּתוּרִין יִטְעֻמוּנָהּ וּמִטְל שְׂמִיָּא

^v Mil'el BṢṢ; P pr. manu Milra', nunc Mil'el; E אַבִּי Milra; DL אַבִּי
 i. e. אַבִּי. || 14. ^w עֲלִיךְ Q. | ^x Conf. ad 3, 22. || 15. ^y BE ל sine Dagesch; in
 E lineola Raphe. || 16. ^z עֲלִיךְ Q. | ^a תּוּכַל Q, cf. ad 2, 10. | ^b Cf. ad v. 7. ||
 17. ^c BṢṢ וְנִבְּוִיתָ Qameç cum Mer'kha, P sine Mer'kha, L sine Sch'wa
 mob. supra ו; EDJ Pathach, cf. 2, 6. || 18. ^d אֲנַתְהָ Q. | ^e עֲלִיא Q. || 19. ^f
 Q. | ^g PṢṢ (radix חיא); BEJ(L?) מַחָא = ετυπτεν Theodotion. |
^h BPJL ṢṢ; ED Ṛ Cere, cf. 2, 21. || 20. ⁱ J רַם Cere; D Qameç. | ^k Q. Ṣ;
 in P Pathach radendo deletum est; in L Sch'wa supralineare i. e. mobile;
 תִּקְ' Q. D תִּקְפַּת = תִּקְפַּת. | ^{kk} D וִיקְרִיהּ, Hieron.: et gloria eius. || 21. ^l
 שׁוּי Q; K שׁוּי vel שׁוּי. | ^m BEJL sine Vav.

גִּשְׁמָה יִצְטַפֵּעַ, עַד דִּי יִרַע, דִּי שְׁלִיט אֱלֹהָא עֲלִיאⁿ בְּמַלְכוּת
 אֲנָשָׁא וּלְמַן דִּי יִצְבֵּא וְהָקִים^o עֲלֵיהּ^p.²² וְאַנְתָּה^q בְּרַח בְּלִשְׁאֲצֹר
 לֹא הִשְׁפִּילָתָ^r לְבַבְךָ, בְּלִקְבֹּל דִּי כַל־דְּנָה יִדְעָתָ.²³ וְעַל מָרָא
 שְׁמִיָּא הִתְרוֹמַמְתָּ וּלְמֵאנִיָּא^s דִּי בֵיתָה^{ss} הִיתִיו^t קְדָמִיךָ^{tt},
 וְאַנְתָּה^u וּרְבִרְבִּיךָ^v שִׁגְלַתְךָ וּלְחַנְתְךָ חֲמָרָא שְׁתִּין בְּחוּץ.
 וְלֹא־לְהִי בְּסַפָּא וְהִתְבֵּא נְחֻשָׁא פְרוּלָא אָעָא וְאַבְנָא, דִּי לֹא
 חֲזִין וְלֹא שְׁמַעִין וְלֹא יִדְעִין, שִׁבְחָתָ, וְלֹא־לְהֵא, דִּי גִשְׁמַתְךָ
 בִּידָה וְכַל־אַרְחַתְךָ^w, לֵה לֹא חֲדַרְתָּ.²⁴ בְּאַדִּין מִן־קְדָמוֹתֵי
 שְׁלִיחַ פָּסָא דִּי יֵדָא וּכְתָבָא דְנָה רִשִּׁים.²⁵ וְדָנָה כְּתָבָא דִּי
 רִשִּׁים "מֵנָּא מֵנָּא תִּקֵּל וּפְרָסִין^x".²⁶ דְּנָה פֶשֶׁר מִלְתָּא:
 מֵנָּא, מֵנָּה אֱלֹהָא מַלְכוּתְךָ וְהַשְׁלָמָה; "תִּקֵּל, תִּקֵּלְתָּ^y
 בְּמֵאנִיָּא^z וְהַשְׁתַּכַּחַת חֲסִיר^a; פְּרָס²⁸, פְּרִיסַת מַלְכוּתְךָ
 וַיְחִיבַת לְמָרִי וּפְרָס. — בְּאַדִּין אָמַר בְּלִשְׁאֲצֹר וְהַלְבִּשׁוּ
 לְדָנִיָּאל אֲרֻגָּנָא וְחַמִּינְכָא^b דִּי רְהָבָא עַל־צִוְּאָרָה וְהַכְרוּ
 עֲלוּתֵי, דִּי לְהוּא שְׁלִיט תִּלְתָּא בְּמַלְכוּתָא.³⁰ בְּה בְּלִילִיא
 קָטִיל בְּלִשְׁאֲצֹר^c מַלְכָּא כַשְׂדִּיא^d.

1 וְדָרְיוֹשׁ מְדִיא^a קָבַל מַלְכוּתָא בְּבַר שְׁנִין שְׁתִּין וְתַרְתִּין.
 2 נִשְׁפָּר קָדָם דָּרְיוֹשׁ וְהָקִים^b עַל־מַלְכוּתָא לְאַחַשְׁדָּרְפָּנִיא

ⁿ Q. עלֹאָה | ^o J (non L) ק; 6, 16 Cere. | ^p Q. עלֹאָה De DJ cf. ad 7, 4. 5. || 22. ^q Q. וְאַנְתָּה | ^r DJ (non L) תָּ Qameç. || 23. ^s EJ ולמניא; D ubiquie sine s post מ. | ^{ss} D בֵּיתָה Cere, cf. ad 4, 1. | ^t D הִיתִיו, cf. ad 3, 13. | ^{tt} Q. קְדָמִיךָ | ^u Q. וְאַנְתָּה | ^v Q. וּרְבִרְבִּיךָ | ^w DJL; BEB; in P s in s mutatum est, cf. 4, 34. || 25. ^x D וּפְ Chireq. || 27. ^y LEB; EDJ sine s; B תקלתה, P תקילתה, D ק. | ^z BPLB, Mandaice מוֹזְאִנִיא DE מאֹנִיָּא | ^a BEPDL; B חֲסִיר. || 29. ^b Cf. ad v. 7. || 30. ^c E בלשאצר; DL בלשצר | ^d Q. בְּשֻׁדָּה

6, 1. ^a מְדִיאָה Q. || 2. ^b E וְהָקִים; etiam D ק Cere, cf. 3, 2. 3.

מֶאֱחָ וְעִשְׂרִין, דִּי לַחֲוִין בְּכָל־מְלָכוּתָא, ³ וְעֵלָא מִנְּהוֹן סָרְכִין
 הִלְתָּהּ, ⁴ דִּי דְנִיָּאל חֹד מִנְּהוֹן, דִּי לַחֲוִין אַחְשֵׁדְרֶפְנִיא אֵלִין
 יַהֲבִין לַחֲוִין טַעֲמָא וּמְלָכָא לָא לַחֲוִיא גֻזַּק. ⁵ 'אַדִּין דְנִיָּאל
 דָּנָה הוּא ⁶ מִתְנַצַּח עַל־סָרְכִיא וְאַחְשֵׁדְרֶפְנִיא, בְּלַקְבֵּל
 דִּי רוּחַ יִתִּירָא בֵּה; וּמְלָכָא עֲשִׂית ⁷ לַהֲקֻמוּתָהּ עַל־כָּל־
 מְלָכוּתָא. ⁸ 'אַדִּין סָרְכִיא וְאַחְשֵׁדְרֶפְנִיא הוּוּ בָּעִין עֲלָה ⁹
 לַהֲשַׁכְּחָה לְדְנִיָּאל מַצָּד מְלָכוּתָא, וְכָל־עֲלָה וּשְׁחִיתָה לָא
 יִכְלִין לַהֲשַׁכְּחָה, בְּלַקְבֵּל דִּי מְהִימָן ¹⁰ הוּא וְכָל־שְׁלוֹ וּשְׁחִיתָה
 לָא הִשְׁתַּכַּחַת עֲלוּתֵי. ¹¹ 'אַדִּין גְּבַרְיָא ¹² אֵלָּה אֲמַרִין: דִּי לָא
 גַּהֲשַׁכְּחָה לְדְנִיָּאל דָּנָה כָּל־עֲלָה, לָחֵן הִשְׁכַּחְנָא עֲלוּתֵי בְּדַת
 אֱלֹהֵי. ¹³ 'אַדִּין סָרְכִיא וְאַחְשֵׁדְרֶפְנִיא אֵלִין הִרְגִּישׁוּ עַל־מְלָכָא
 וְכֵן אֲמַרִין לֵה: דְּרִיּוּשׁ מְלָכָא לְעֵלְמִין חַיִּי! ¹⁴ אֲתִיעֲטוּ כָּל
 סָרְכֵי מְלָכוּתָא סִגְנִיא וְאַחְשֵׁדְרֶפְנִיא הִדְבְּרִיא וּפְחֻתָא
 לְקִימָה קָיָם מְלָכָא וּלְתַקְפָּה אֶסֶר, דִּי כָּל־דִּי יִבְעָא בָּעוּ
 מִן־כָּל־אֱלֹהֵי וְאַנְשׁ עַד־יוֹמִין הִלְתִּין לָחֵן מִנְּךָ מְלָכָא
 יִתְרַמָּא לְגַב אֲרִיּוּתָא. ¹⁵ בָּעֵן מְלָכָא הֶקִים אֶסְרָא וְתַרְשָׁם
 כְּתָבָא, דִּי לָא לַהֲשַׁנָּה, ¹⁶ בְּדַת מְדִי וּפָרַס דִּי לָא תַעֲדָא. ¹⁷ —
¹⁸ בְּלַקְבֵּל דָּנָה מְלָכָא דְרִיּוּשׁ רִשָּׁם כְּתָבָא וְאַסְרָא. ¹⁹ וְדְנִיָּאל
²⁰ בְּדִי יָדַע, דִּי רִשָּׁם כְּתָבָא, עַל לְבִיתָהּ ²¹ (וְכוּיִן פְּתִיחָן ²² לֵה
 בְּעֻלִיתָהּ נִגְדַר יְרוּשָׁלַם) וְזִמְנִין תִּלְתָּה בְיוֹמָא הוּא ²³ בְּרֹךְ עַל־

3. ^c BEJL תלתא Aleph. | ^{cc} DJ † Cere. || 4. ^d 𐤁𐤅; BEDJL הוּא He. | ^e L (עשת) P𐤁𐤅; BE עשית Qameç. | 5. ^f EL𐤁𐤅; 𐤁 BDJ, cf. ad 2, 45. || 6. ^g D ubique 'ג. || 9. ^h BEJ א. להשנאה Q in J 6, 9, 16, in E 7, 25, cf. ad 2, 10. | ⁱ BEDJL v. 9. 13 א (L v. 9 (תעדי) 𐤁 He. || 11. ⁱⁱ D הוּא בְרֹךְ Cere, cf. ad 4, 1. | ^k D פתחין. | ^{kk} 𐤁; BEP הוּא; D הוּא בְרֹךְ על־ב post. manu in marg.

¹ Raphe teste masora, B in marg. **12.** ^m PDL **נ** Pathach. | **14.** ⁿ Q. **עֶלָה** ^o LP, J (ut videtur), Biblia Mantuana, cf. syr. **ܡܝܥܠܐ** (initium sabbathi) et **5, 7** **הַעֲלָה**. Etiam **מַעְלִי** B^o (pro *mī'ālê*, **ע** dagessatum) defendi potest. E^o falso **מַעְלִי**. | **16.** ^p L **סְרַכֵּיזָא**. | **17.** ^q E **וְהִיתִי** Pathach (v. 25 Chireq); D v. 17. 25 **וְהִיתִי** Qameç. | **18.** ^r BPLJ^o Sing. cf. v. 21; **אֱלֹהִים** K, **אֱלֹהֶךָ** Q, ut pluralis sit. | **אֱלֹהֶיךָ** Q. | **18.** ^s B^o (B **וְהִתִּית**); LP **וְהִתִּית**, cf. 3, 13; E **וְהִתִּית** T, Chireq, ^t Pathach, Mil'el. | ^u Milra^c; B Mil'el; Kautzsch, Kamph. **שָׁמַת**. | ^v D **בֹּחַם** Cholem, pariter v. 23, cf. ad 4, 28. | ^v **ק** falso Pathach.

צְבוּ בְּדַנְיָאֵל. ¹⁹ אֲדִין אֵזֶל מַלְכָּא לְהִיכְלָהּ וּבַת טוֹת וְדַחֲוֹן ^w 19
 לֹא הִנֵּעַל קַדְמוֹתֵי וְשִׁנְתָּהָ ^x נִדַּת עֲלוֹתֵי. — בְּאֲדִין מַלְכָּא ²⁰ 20
 בְּשִׁפְרָפְרָא יָקוּם בְּנִגְחָא ^{xx} וּבַתְּחִלָּה לְגַבָּא דִּי אַרְיוֹתָא
 אֵזֶל. ²¹ וּבְמִקְרָבָהָ ^y לְגַבָּא לְדַנְיָאֵל בְּקַל עֲצִיב ^z וְעַק ^{zz}, עֲנָה ²¹ 21
 מַלְכָּא וְאָמַר לְדַנְיָאֵל: דַּנְיָאֵל עֲבַד ^a אֱלֹהָא חַיָּא, אֱלֹהֶךָ ^b
 דִּי אַנְתָּה ^c פִּלַּח לָהּ בְּתִרְרָא הִיכְלָה ^{ce} לְשִׁיבוֹתָךְ מִן־
 אַרְיוֹתָא? ²² אֲדִין דַּנְיָאֵל עִם־מַלְכָּא מַלְלָה ^d: מַלְכָּא לְעֵלְמִין ²² 22
 חַיִּי! ²³ אֱלֹהֵי שְׁלַח מַלְאָכָה וְסַגְרָה ^e פָּם אַרְיוֹתָא וְלֹא ²³ 23
 חֲבִלוֹנִי, בְּלִקְבֵּל דִּי קַדְמוֹתֵי וְכוּ הִשְׁתַּבַּח לִי, וְאַף
 קַדְמִיךָ ^f מַלְכָּא חֲבוּלָהָ ^g לֹא עֲבַדְתָּ. — בְּאֲדִין מַלְכָּא ²⁴ 24
 שָׁגִיא טָאב עֲלוֹתֵי וּלְדַנְיָאֵל אָמַר לְהִנְסָקָה מִן־גַּבָּא.
 וְהִסָּק דַּנְיָאֵל מִן־גַּבָּא וְכָל־חֲבֵל לֹא הִשְׁתַּבַּח בֵּיהּ, דִּי
 הֵימֶן ^h בְּאַלְהֵיהּ. ²⁵ וְאָמַר מַלְכָּא וְהִתִּיּוֹ גְּבַרְיָא אֱלֹךְ דִּי ²⁵ 25
 אֲכָלוּ קִרְצוֹתֵי ^k דִּי דַּנְיָאֵל, וּלְגַב אַרְיוֹתָא רָמוּ אַנְוֹן בְּגִיחוֹן
 וּנְשִׁיחוֹן, וְלֹא־מָטוּ לְאַרְעִית גַּבָּא עַד דִּי שְׁלָטוּ בַּחוֹן
 אַרְיוֹתָא וְכָל־גְּרַמִּיחוֹן חִדְקוּ. — בְּאֲדִין דְּרִיוֹשׁ מַלְכָּא ²⁶ 26
 כָּתַב לְכָל־עַמְמַיָּא אֲמַיָּא וּלְשַׁנְיָא דִּי דֹאֲרִין ¹ בְּכָל־אַרְעָא:
 שְׁלַמְכוֹן יִשְׁגָּא! ²⁷ מִן־קַדְמֵי שָׁיִם טַעֲם דִּי בְּכָל־שְׁלָטָן ²⁷ 27
 מַלְכוּתֵי לַחוֹן וְאֵעִין ^m וְדַחֲלִין מִן־קִדְם אֱלֹהֵיהּ דִּי דַּנְיָאֵל,

19. ^w DJ ורהון He; J adnotat דק ובהי Codex Tschufutkalensis 20: Orientales ורהון כתבין בהי Bevan conicit ולחנן cf. 5, 2. | ^x BPΘ; DL sine Schw'a mobili; ⚭ Dagesch. | ^{xx} D נ Pathach. || 21. ^y וב' L, cf. ⚭. | ^z B עציב Dagesch. | ^{zz} DJ ועיק Cere. | ^a EDJ עבד. | ^b BEPJL⚭ Sing.; ⚭ Q. | ^c אנת Q. | ^{ce} D היכול cf. ad 2, 10. || 22. ^d ED (J?, non L) ל Cere. || 23. ^e ⚭ BP⚭⚭. | ^f קדמך Q. | ^g BEPL⚭; D⚭ א Aleph. Nehardeenses ה, Surani א. || 24. ^h DJ (non L) מ Cere. || 25. ⁱ cf. ad v. 17. | ^k DJ ק Chireq. || 26. ¹ דרין Q, cf. 3, 3. || 27. ^m ויעין Q.

די הוא אלהא חיא וקנים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל
 28 ושלטנה ערסופא. ²⁸ משזבⁿ ומצל ועבד אתין ותמחין^o
 בשמיא ובארעא, די שזבⁿ לרניאל מן־יר אריותא. —
 29 ורניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש
 פרסיא^p.

1,7,1 בשנת חדרה לבלאשצר^a מלך בבל דניאל חלם חזה וחווי
 ראשה על־משכבה. בארין חלמא כתב ראש מלין אמר.
 2 ענה דניאל ואמר: חזה חוית בחווי עם־ליליא^b וארו
 3 ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא. ³ וארבע חיון רברבן
 4 סלקן מן־ימא, שנין דא מן־דא. ⁴ קדמיתא^o באריה וגפין
 די נשר לה. חזה חוית ער די מריטו גפיה^d וגמילת^o מן־
 ארעא ועל־רגלין^f באנש הקימת ולבב אנש יחיב לה.
 5 וארו חויה אחרי תננה דמיה לדב ולשטר^g חר הקמת^h
 ותלת עלעין בפמהⁱ בין שניה^k, וכן אמרין לה: קומי אכלי
 6 בשר שגיא. ⁶ באתר¹ דנה חזה חוית וארו אחרי בנמר ולה
 גפין ארבע די עוף על־גביה^m וארבעה ראשין להייתא
 7 ושלטן יחיב לה. ⁷ באתרⁿ דנה חזה חוית בחווי ליליא
 וארו חויה רביעיאⁿⁿ דחילה ואימתני ותקיפא יתירה^o

28. ⁿ J † Cere. | ^o E Pathach, cf. 3, 32. 33. || 29. ^p פרסא Q.

7, 1. ^a א ante ש BEPJW (DL desunt). || 2. ^b ל in J (non in L) ubique sine Sch'wa (mobili). || 4. ^c BE מ Pathach; cf. E v. 19. 23 רביעיתא, B ע. | ^d גפיה Q. J גפיה et v. 5 שניה Qameç supra He; 5, 21 עליה et 7, 7 Qameç erasum est. D 7, 4 deest; 7, 5 שנה Qameç supra He, ut v. 7 ברניה, קדמיה (non 5, 21). | ^e BEW Mil'el; W Milra'. | ^f E רגלין (D deest); v. 7 ED רגלין. || 5. ^g ED ס Samekh. | ^h BJ²; D הוקימת û; vocalis passivum (Hoqtal) indicans necessaria est. W ה; E ה; J¹ bis hiqîma. | ⁱ E כל מל Raphe, sed cf. Da. 161. || 6. ¹ BEJW; E in marg. כל מל. || 7. ⁿ D באתר. || 7. ⁿⁿ רביעא Q. | ^o cf. ad 3, 22. DW באתר sine א.

וּשְׁנַיִן דִּי פְּרִיל לֵה רַבְּרָבָן; אֲכָלָה וּמִדְּקָה^p וּשְׁאָרָא בִּרְגִלִיָּה^q
 רַפְסָה; וְהָיָא מִשְׁנֵיָּא^r מִן-כָּל-חַיּוֹתָא דִּי קְדָמֶיהָ^s, וְקִרְנִין^t
 עֶשֶׂר לֵה. ⁸ מִשְׁתַּכַּל הָיוּת בְּקִרְנֵיָּא וְאָלוּ קִרְן אַחֲרֵי וְעִירָה⁸
 סִלְקַת^u בִּינִיהוֹן^v, וְתָלַת מִן-קִרְנֵיָּא קְדָמִיתָא אֲתַעֲקְרוּ^w מִן-
 קְדָמֶיהָ^x; וְאָלוּ עֵינִין בְּעֵינֵי^y אֲנָשָׁא בְּקִרְנָא דָּא וּפָם^z מִמַּלְלָא^a
 רַבְּרָבָן. ⁹ חֲזָה הָיוּת עַד דִּי כָּרְסוֹן רָמִיו וְעַתִּיק יוֹמִין יִתֵּב; ⁹
 לְבוּשָׁה כְּתִלָּג חוּר וּשְׁעָר רֵאשִׁיָּה בְּעֶמֶר נָקָא, בְּרִסְיָה שְׂבָכִין
 דִּי נֹר גְּלָגְלוּתֵי^b נֹר דְּלֶקֶן^c. ¹⁰ נָהַר דִּי נֹר נָגִיד וְנָפֶק מִן-
 קְדָמוּתֵי, אֶלְף אֵלֶפִים^d יִשְׁמְשׁוּנָה וְרַבּוּ רַבּוֹן^e קְדָמוּתֵי
 יְקוּמוֹן^f. דִּינָא יִתֵּב וְסִפְרִין פְּתִיחוּ. ¹¹ חֲזָה הָיוּת. בְּאֲרִין
 מִן-קַל מַלְיָא רַבְּרַתָּא דִּי קִרְנָא מִמַּלְלָא^g; חֲזָה הָיוּת,
 עַד דִּי קְטִילַת חַיּוֹתָא וְחוּבְד גְּשָׁמָה וִיחִיבַת לִיקְדַת אֲשָׁא.
¹² וּשְׁאָר חַיּוֹתָא הֶעֱדִיו שְׁלִטְנֵהוֹן וְאַרְכָּה בְּחִיין יִחִיבַת^h לְהוֹן
 עַד-וִמֹןⁱ וְעָדָן. ¹³ חֲזָה הָיוּת בְּחֻזִּי^k לִילִיָּא וְאָרוּ עַם-עֲנִי
 שְׁמִיָּא כְּבֵר אֲנָשׁ אֲתָה הָוָא^l וְעַד-עַתִּיק יוֹמִיָּא מָטָה
 וּקְדָמוּתֵי הַקְּרִבוּתֵי^m וְלֵה יִהִבⁿ שְׁלִטָּן וִיקָר וּמַלְכוּ, וְכָל
 עַמְמִיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנֵיָּא לֵה יַפְלָחוֹן. שְׁלִטְנָה שְׁלִטָּן עַל־

p ㊿; BE דְּ Sch.wa. | q בְּרִגְלָה Q. | r B ִּ Dagesch; eandem significationem habet Sch.wa mobile in DJ. EP ִּ מִשְׁנֵיָּא (גִּ sine Dagesch, ה). | s Q. קְדָמֶיהָ. | t DE וְקִרְנִין, cf. v. 4. || 8. u BP ִּ (B marg. לְ, v. 20); E Pathach; D סִלְקַת = סִלְקַת (v. 20 deest). | v בִּינִיהוֹן Q, cf. 2, 33; D בִּינִיהוֹן in textu sine adnotatione (L deest). | w אֲתַעֲקְרוּ Q, cf. ad 5, 5. In D וּ post. manu in רָה mutatum est. E עֲקָ Dagesch (Hithqattal). | x קְדָמֶיהָ Q. | y D כְּעֵינֵי cf. ad 4, 1. | z E וּפָם v. 8. 20, cf. ad 4, 28. | a ED v. 8. 20 ִּ Cere (v. 20 D deest). || 9. b D גְּלָגְלוּתֵי Pathach. | c D לְ Cere. || 10. d אֵלֶפִין Q; K Hebraismus cf. 4, 14 אֲנָשִׁים. | e K רַבּוֹן. | f E יְקוּמוֹן i. e. Q. || 11. g ㊿; P in rasura; BE לְ Sch.wa. || 12. h מִלְּעֵל. | i ED וְוִמֹן Qameç. || 13. k D לִילִיָּא, cf. v. 2. | l D om. הָוָא. | m D רַבְּרַתָּא. | n PD יִהִיב Chireq. || 14.

15 ⁿ די לא יעִדה ומלכותה די לא תתחבל. — ¹⁵ אתְּכַרִּית רוחי אָנָה דְּנִיאל בְּגֹזא גְדָנָהⁿ וחֲזוֹנִי ראשי יבְהַלְנִי.
 16 ¹⁶ קָרַבַת עַל-חַד מִן-קַא־מִיָּא וַיֵּצִיבָא אֲבָעָא מִנָּה עַל-כָּל-
 17 דְּנָה. וַאֲמַר לִי ופִשֶׁר מִלִּיא יְהוּדַעֲנִי: ¹⁷ "אַלִּין חִיּוֹתָא
 18 רְבִיעִיתָא, די אַנִּין^o אַרְבַּע, אַרְבַּעָה מַלְכִין יְקוּמוּן מִן-
 18 אַרְעָא. ¹⁸ וַיִּקְבְּלוּן מַלְכוּתָא קַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין וַיַּחֲסִנוּן מַלְכוּתָא
 19 עַד-עֲלָמָא וְעַד עָלַם עֲלָמִיָּא." ¹⁹ אַרְדִּין צְבִית^p לִיצָבָא עַל-
 חִיּוֹתָא רְבִיעִיתָא, די הֹות שְׁנִיָּה^a מִן-כְּלָהוֹן^r, דְּחִילָה יִתִּירָה,
 שְׁנִיָּה^s די פְּרֹול וטפריה^t די נַחֲשׁ, אַכְלָה מַדְקָה^u וּשְׂאָרָא
 20 בִּרְגִלִיהָ^v רַפְסָה, ²⁰ וְעַל-קִרְנֵיָּא עֶשֶׂר די בְּרָאשֵׁה וְאַחֲרֵי,
 די סִלְקַת ונפלו^w מִן-קְדָמָה^x תִּלְתָּ, וְקִרְנָא דִּכֵּן וְעִנִּין לָהּ
 21 וַפֶּס מִמֶּלֶל רְבִרְבֵּן וְחֲזוֹנָה רַב מִן-חֲבֶרְתָּהּ. ²¹ חֲזוֹנָה הֲוִית
 22 וְקִרְנָא דִּכֵּן עֲבָדָא^y קָרַב עִם-קַדִּישִׁין וַיִּכְלָה לָהּ, ²² עַד די
 אֲתָה עֲתִיק וּמִיָּא וְדִינָא^z יִהֲב^a לְקַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין, וּזְמַנָּא מָטָה
 23 וּמַלְכוּתָא הֲחִסְנוּ^b קַדִּישִׁין. ²³ כֵּן אֲמַר: "חִיּוֹתָא רְבִיעִיתָא,
 מַלְכוּ רְבִיעִיָּא^c תַּהוּא בְּאַרְעָא די תִּשְׁנָא מִן-כָּל-מַלְכוּתָא
 24 וְתֵאכֹל^d כָּל-אַרְעָא וְתִרְשָׁנָה^e וְתִדְקָנָה^f. ²⁴ וְקִרְנֵיָּא עֶשֶׂר,
 מִנָּה מַלְכוּתָא עֶשְׂרָה מַלְכִין יְקוּמוּן, וְאַחֲרֵין יְקוּם אַחֲרֵיהוֹן^g
 25 וְהוּא יִשְׁנָא מִן-קְדָמִיָּא וְתִלְתָּהּ^h מַלְכִין יִהְשָׁפֵל^{hh}. ²⁵ וּמַלִּין

15. ⁿ BPΘ S'gol; Kautzsch גְדָנָה; Noeldeke, Bevan גְדָנָה; Weiss ZdmG 1878, 754 „propterea“ בגין דְּנָה. || 17. ^o EPΘ; BΘ אַנִּין K, אַנִּין Q. || 19. ^p E צְבִית Cere. | ^q BPΘ שְׂ Partic. act., EΘ שְׂ pass. | ^r Q; BE לִי פְלִהִין. | ^s Q. | ^t Q. | ^u BΘ; P דְּ, E דְּ Sch'wa. | ^v Q. || 20. ^w Q, cf. ad 5, 5. | ^x Q. | ^y P et Surani וְעִנִּין. || 22. ^z Ewald add. וְשְׁלִמָנָא. | ^a D יִהֲב Pathach. | ^b E הֲחִסְנוּ. || 23. ^c Q. | ^d D וְתֵאכֹל, cf. 4, 30. | ^e PΘ וְתִדְקָנָה plene. | ^f BΘ; BE וְתִדְקָנָה. || 24. ^g BED אַחֲרֵיהוֹן plene. | ^h BE וְתִלְתָּהּ Aleph. | ^{hh} D וְתִשְׁנָא Cere.

לְצַד עַלִּיא ⁱ יַמְלִל ^k וְלִקְדִישִׁי עֲלִיוֹנִין יִבְלֵא וְיִסְבֵּר לְהַשְׁנִיחַ ¹
 וּמִנִּין וְדַת וַיְתִיחֲבוּן בִּידָה עַד-עֶדֶן וְעַד־נִין וּפְלַג עֶדֶן. ²⁶ וְדִינָא ²⁶
 יִתֵּב ^m וְשִׁלְטָנָה יַחְעֲדוֹן לְהַשְׁמָדָה וְלְהוֹבְדָה עַד-סוּפָא.
²⁷ וּמַלְכוּתָא וְשִׁלְטָנָא וּרְבוּתָא דִּי מַלְכּוֹת תַּחֲתָא כָּל-שְׁמִיָּא ²⁷
 יַחֲיִיבַת לְעַם קְדִישִׁי עֲלִיוֹנִין, מַלְכוּתָהּ מַלְכוּתָא עַלְמָא וְכָל
 שִׁלְטָנִּיא ⁿ לָהּ יַפְלִחוּן וַיִּשְׁתַּמְעוּן. — ²⁸ עַד-כָּהּ ^o סוּפָא דִּי ²⁸
 מַלְתָּא. אֲנָהּ דְנִיָּאל שְׁנִיא רַעֲיוֹנִי יִבְתְּלִנִּי וַיְוִי וַיִּשְׁתַּנּוּן
 עָלַי וּמַלְתָּא בְּלָבִי נִטְרַת.

IV. Danielis libri capita punctatione supra-linearari instructa.

A. Codex G: Dan. 3, 12—15. 20—24.

¹² דִּי מְנִיחָא ^a יַחְחֹן ^b עַל עֲבִידַת מְדִינַתָּא ^c בְּבַל שְׂדִרְךָ ^d מִישְׁךְ ^e וְעֵבֶד ^f ¹²
 נְגוֹ גְבַרְיָא ^g אֵלֶיךָ ^h לֵאמֹר שְׁמוֹ עֲלֶיךָ מַלְכָּא טַעַם ⁱ לֹא-אֵלֶיךָ ^k לֵאמֹר
 פְּלִחִין וְלִצְלָמִים ¹ דְּהִבָּא ^m דִּי הֶקְיִמְתָּא ⁿ לֹא סְגָדִין. ¹³ בְּאֲדִין ^o ¹³
 נְבוּכַדְנֶצַּר בְּרִגְזוֹ וַחֲמָה ^p אֲמַר ^q רַחֲמֵיךָ ^r לְשְׂדִרְךָ מִישְׁךְ וְעֵבֶד נְגוֹ.
 בְּאֲדִין גְּבַרְיָא אֵלֶיךָ ^s הִיחֲלוּ קֳדָם ^t מַלְכָּא. ¹⁴ עֲנֵה נָא וְאֲמַר לַחֹן ¹⁴
 הַצֵּדָא שׁ' מ' וְע' נְגוֹ לֹא-אֵלֶיךָ ^v לֹא אִיתִיכּוֹן פְּלִחִין וְלִצְלָמִים

25. ⁱ Q. | ^k ED יַמְלִל Cere. | ¹ BE להשניא || 26. ^m D יתיב,
 cf. G. || 27. ⁿ D שלמוניא || 28. ^o DBE כא.

12. ^a DL sine א. | ^b DL ת Sch'wa mobile. | ^c D omittit. | ^d D ubique
 ר Cere, praeter v. 19. | ^e D ubique defective, praeter 2, 49 מישך. | ^f D
 ubique וְעֵבֶד, L וְעֵבֶד. | ^g L ubique ג. | ^h D אליך. | ⁱ DL טַעַם. | ^k lapsus
 librarii, legas 'לא, cf. v. 14; D וְעַל אֵלֶיךָ. | ¹ D וְלִצְלָמִים, L
 הֶקְמַתָּה. Pariter v. 14. | ^m L v. 12. 14 דְּהִבָּא. | ⁿ D sine Aleph, ה, L הֶקְמַתָּה. ||
 13. ^o L ubique בְּאֲדִין. | ^p D וַחֲמָה; L וַחֲמָה. | ^q L אֲמַר; cf. v. 20. | ^r DL
 He in fine, D לָהּ Cere. | ^s D אליך. | ^t DL ה Cere. | ^u D ק, L ק. || 14. ^v L
 לאֵלֶיךָ Plur.

15 דְּהָבָא דִּי הֶקִּימַתָּ^w לֹא סִגְדִּין. ¹⁵כֶּעַן הֵן אֵיתִיכֹן עֲתִידִין^x דִּי
 בַּעֲדֵדְנָא^y דִּי תִשְׁמַעֲוֹן קָל קָרְנָא מְשֻׁרְקִיתָא קְתִידִים סִבְכָא^z פִּסְנִתִּין
 רִסְוּמִפְנִיָּה^a וְכָל^b זִנִּי זִמְרָא וְיַעֲלוֹן^c וְחִסְגָּדֹן לִצְנֵמָא^d דִּי עֲבָדִית^e
 דִּהֵן לֹא חִסְגָּדֹן בָּהּ שַׁעֲתָא^g תַּחֲרָמוֹן לִגְו^h אֱתֹן נֹרָא . . .
 3, 20 וְלִגְבֻרִין^a גִּיבְרִי^b חִיל דִּי^c בַּחִילִיָּה^d אֲמַר^e רַכְפָּתָם^f לְשֹׁרֶךְ מִ'
 21 וַע' נ' לִמְרֵמָא לִאֲתֹן נֹרָא יְקִידָתָא^g. ²¹בְּאֲדִין גְּבַרְיָא אֱלִיךְ^h
 כְּפִיתוּ בְסֹרֵב־לִיהֹן פִּשְׁטִיָּהֹןⁱ וְכָרַב־לִתְהֹן וְלִבְוִשִׁיָּהֹן^j וְרִמְלוֹ^k לִגְו^m
 22 אֱתֹן נֹרָא יְקִידָתָא. ²²כָּל קְבִילⁿ דִּנָּה מִן [דִּי מַלְּא מְלָכָא]^o
 מִחֻצָּא^p רֵאשֻׁנָא אִזְהָ^q יִחִידָא^r גְּבַרְיָא אֱלִיךְ^s דִּי הִסִּיקוּ לִש' מִ'
 23 וַע' נ' קְטוֹל^t הַמֶּן שְׂבִיכָא^v דִּי נֹרָא. ²³וְגְבַרְיָא^w אֱלִיךְ^x תַּלְתִּיהֹן^y
 24 ש' מ' וַע' נ' נִפְּלוּ לִגְו^z אֱתֹן נֹרָא יְקִידָתָא מְכַפְּתִין. ²⁴אֲדִין^a נ'
 מְלָכָא תֹהָ^b וְקָם בַּחֲתַבְהִלָּה^c עֲנָה וְאֲמַר לְהַדְּבֹרוּהִי^d הֲלֹא גְבֻרִין
 תַּלְתֵּה רִמְיָא לִגְו^e נֹרָא מְכַפְּתִין עֲנִין וְאֲמַרִּין^f.

B. Codex J (prima manus): 4, 21—7, 7.

4, 21 [רְנָה פִּשְׁרָא מְלָכָא וּגְזֵרָתָא עַל־יָא הִיא דִּי מַטָּח עַל־] מִרְיָ
 22 מְלָכָא: ²²וְלֹךְ טַרְדִּין מִן אִנְשָׁא וְעַם] חִיּוֹת בְּרָא לְהוּא^a מִדְּרָךְ

^w lapsus librarii; D הֶקִּימַתָּ, L הֶקִּמַּתָּ. || 15. ^x L ע i. e. ע. | ^y DL sine Jod. | ^z L ש; L nonnisi v. 5 ב Sch'wa mobile. | ^a L Aleph in fine; D דַּעֲבָדִית. | ^b DL וְכָל. | ^c DL sine Jod. | ^d L צ Pathach. | ^e D דַּעֲבָדִית; L לִצְנֵמָא. | ^f DL לֹא. | ^g L ש Pathach, cf. ad v. 6. | ^h L לְנֹרָא.

3, 20. ^a DL לִי. | ^b DL גִּיבְרִי. | ^c DL דִּי. | ^d L ח, בַּחִילָה Pathach. | ^e L אֲמַר, v. 13. | ^f DL לְכַפְּתָא Aleph. | ^g Sch'wa mobile v. 21 omisum est. DL ubique sine Jod medio; D קֶרֶךְ Cere, ד sine Sch'wa; L קֶרֶךְ Chireq, ד Sch'wa. | 21. ^h D אֱלִיךְ. | ⁱ ש ante מ; L פִּשְׁטִיָּהֹן. | ^k L לִי. | ^l D וְרִמְלוֹ, L וְרִמְלוֹ. | ^m L לְנֹרָא. || 22. ⁿ L כָּל. | ^o lacuna in G. | ^p D מִחֻצָּא, L מִחֻצָּא. | ^q D אִזְהָ. | ^r D יִחִידָא. | ^s L אֱלִיךְ; D omittit. | ^t L הַמֶּן. | ^u D קְטִיל; L קְטִיל. | ^v D שְׂבִיכָא lapsus. || 23. ^w D om. Vav. | ^x D אֱלִיךְ. | ^y L sine Jod. | ^z L לְנֹרָא. || 24. ^a L אֲדִין. | ^b lapsus; DL תֹּהָ. | ^c D Aleph in fine. | ^d DL לֵה. | ^e L לְנֹרָא. D addit אֱתֹן. | ^f DL מִ Sch'wa mobile.

4, 22. ^a in marg. sinistro not. mas.: הִי בַע לְהוּא.

ועשבא [כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך] מצבבין ושבעה^b
 עדנין יחלפון (ע) לך [עד די תנדע די שליט] עליא במלכות
 אנשא ולמך די יצבא יתננה: ²³ ודי [אמר למשבק עק] ר שרשהי
 די אילנא מלכותך לך קימ(א) מן די תנדע [די שלטן שמיא]:
²⁴ להן מלכא מלכי^e ישפר עליך^d (וה) טיך^e כת ודק (בצד) קה^f דק ובהי
 פרק דק וחם [ועריתך במחן] ענין דק הן תהוה ארכה לשלחתך
 דק: ²⁵ כלל^e מטא על נבוכדנצר [מלכא]: ²⁶ לקצת ירחין תרי עשר
 על היכל מלכותי די בבל [מהלך הו]ה: ²⁷ ענה מלכא ואמר
 הלא דא היא בבל רבא אלף בע די אנא בניחה דק [לבית
 מ] לכו בתקת כול חס חסני כול חס וליקר הדרי: ²⁸ עוד מלכא
 בפם מלכא קל מן שמיא [נפל] לך אמרין נבוכדנצר מלכא
 מלכותא עדת מנד: ²⁹ ומן אנשא לך טרדין עם חיות ברא מדוך
 עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די
 תנדע די שליט עליא^e במלכות אינשא ולמך די יצבא יתננה:
³⁰ בה שעחה מלכא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא
 כתורין יאכל ומטל שמיא^e גשמייה יצטבע עד די שערה כת ודק
 כנשרין רבא^b וטפרוהי כת ודק כצפרין: ³¹ ולקצת יומיא אנה
 נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת דק ומנדעי עלי יחוב ולעליאⁱ
 ברכת כת ודק ולחי^k עלמא שבחת דק והדרת כת ודק די
 שלטניה שלטן (ע) לם ומלכותיה עם דר ודר: ³² וכל דארי¹ ארעה
 כלל כת ודק חשיבין דק וכמצביה דק עבד בחל שמיא ודארי¹

^b sic! Ita clarius in vs. 29. || 24. ^c מ': Path. eras. | ^d in m. not. mas.: 'כ' עלך ק' | ^e in m. not. mas. [ק' | ^f nescio an בצדקה prima m.; nunc בצדקה || 29. ^g vel עליא? videtur illa pronuntiatum esse in vss. 22. 518. 21, sed cf. vs. 31. || 30. ^h sic! | ^h ms. דבא || 31. ⁱ videtur scriptum esse ע, sed prima m. emendatum in ע. | ^k vel ח? || 32. ¹ in m. not. mas.: 'כ' דארי ק' bis.

33 ארעא לא אית' די ימחא בידה ויאמר לה מה עברת^m: 33 (בה זמ) נא מנדעי יחוב עלי לליקר מלכותי הדרי ו[זי] וי יחוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון דק ועל מלכותי התקנת דק וחם 34 [ורבו יתי] רה הוספת דק ושל לי: 34 כען אנה נבולדנצר משבח^m ומרומם דק ושל ומהדר למלך [שמיא די כל] מעבדוהי קשט וארחתיה דק דין ודי מהלכין בגוה יכל^o דק וחם להשפלה דק ובהי:

5,1¹ בלשאצר [מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלת ולקבל] אלפא 2 חמרא שתה דק: 2 בלשאצר [אמר בטעם חמרא להותיה למאני] דה (בא) וכספא^a די הנפק נבולדנצר אבוהי מן (היכלא די) [בירושלם וישתון בהון] מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 3 באדין היתיו מ[אני דהבא די הנפקן] מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון [מלכא ורברבנוהי] שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושבוהי לאלהי (דה) בא [וכספא נחשא] פרזלא 5 אעא ואבנא: 5 בה שעתה הי בע נפק^b כת בע אצבען די יד א[נש וכתבן לקבל] נברשתא דק ובאלף על גורא דק ובאלף די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה [פס ידא די] כתבה דק ובהי: 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלוניה וקטרי ח[רצה] 7 משחרין וארכבתיה דק דא לא נקשין: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לא [שפיא] כשיא וגזיא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יק (רה) כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא^c די דהבא על צוא (רה) ותלתי דק במלכותא

^m ^v eras. || 34. ⁿ vel בַּת | ^o in punctuatio valde incerta; s. m. יכל.

5, 2. ^a supra lineam. | ^b in m. not. mas.: 'כ' נפֿקא ק' || 7. ^c in m. not. mas.: 'כ' המניכא ק'.

יִשְׁ(לֹט); ⁸ אֲדִין עֲלֹיִן כָּל חֲכִמֵּי מַלְכָּא וְלֹא כְהִלִּין כְּחַבָּא לַמֶּקְרָא ⁸
 וּפְשָׁרָא לַהּוֹדְעָה לַמַּלְכָּא: ⁹ אֲדִין מַלְכָּא בִלְשָׁאֲצָר שְׂגִיָּא מִחֲבָהָל ⁹
 וְזִיזְהִי שִׁנִּין וְקַ עֲלֹזְהִי וּרְבִרְבִּנְוֹהִי מִשְׁתַּבְּשִׁין: ¹⁰ מַלְכָּתָא לִקְבֹּל ¹⁰
 מִלִּי מַלְכָּא וּרְבִרְבִּנְוֹהִי לְבֵית מִשְׁתִּיא אֵלֶּף בַּע עֲלֹלָתָ^d כֹּת עֲנֹת
 מִלְּכָתָא וְאַמְרַת מַלְכָּא לַעֲלֹמִין חֲיִי אֵל יִבְהַלֹּךְ רַעֲיוֹנְךָ וְזִיזְךָ^e כֹּת
 אֵל יִשְׁתַּנּוּ וְקַ: ¹¹ אִיתִי גְבָר בְּמַלְכוּתְךָ דִּי רוּחַ אֱלֹהִין ¹¹
 קְדִישִׁין בֵּהּ וּבִיּוֹמֵי אֲבוּךָ נְהִירוּ כּוֹל שֶׁל וּשְׁכַלְתָּנוּ וְחִכְמָה כְּחִכְמָת
 אִילָהִין הַשְׁתַּכַּחַת בֵּהּ וּמַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר אֲבוּךָ רַב חֲרַטְמִין
 אֲשַׁפִּין כְּשִׂדְאִין גְּזִרִין הַקִּימָה וְקַ אֲבִיךָ מַלְכָּא ¹² כָּל קְבֹל דִּי ¹²
 רוּחַ יִתִּירָהּ וּמִנְדַּע וּשְׁכַלְתָּנוּ מִפֶּשֶׁר חֲלֹמִין וְאַחֲרִיתָ וְקַ אֲחִירָ[ן] וְקַ
 וּמִשְׁרָא קִטְרִין הַשְׁתַּכַּחַת בֵּהּ בְּדִנְיָאֵל דִּי מַלְכָּא שֵׁם שְׁמִיָּה
 בִּלְשָׁאֲצָר [כַּעַן דִּנְיָאֵל] יִתְקַרֵּי וּפְשָׁרָהּ יִהְיוּתָהּ: ¹⁵ [וְכַעַן הָעֹלֹן] ¹⁵
 (קִד) מִי חֲכִמֵּיָא אֲשַׁפִּיא דִּי כְּחַבָּא דִּנָּה [יִקְרִין וּפְשָׁרָהּ לַהּוֹדְעָה] תִּנִּי
 וְלֹא כְהִלִּין פֶּשֶׁר מִלְּתָא לַהּוֹחִיָּה^f כֹּת: ¹⁶ וְאַנְהָ ¹⁶ [שְׁמַעַת עֲלִיךָ] ¹⁶
 דִּי [תּוֹכֵל]^g פֶּשֶׁרִין לַמִּפְשָׁר וְקִטְרִין לַמִּשְׁרָא כַּעַן הֵן תּוֹכֵל^h כֹּת
 [כְּחַבָּא לַמֶּקְרָא] וּפְשָׁרָהּ לַהּוֹדְעוֹתָנִי אֲרִגּוֹנָא תִּלְבֵּשׁ וְהַמּוֹנֵכָאⁱ כֹּת
 דִּי דְהַבָּא [עַל צוּאֲרֵךְ וְת] לְחָא בְּמַלְכוּתָא תִּשְׁלֹט:
¹⁷ [בְּאֲדִין עֲנָה] דִּנְיָאֵל וְאַמְרַת קִדָּם מַלְכָּא מִתְנַתֵּךְ לֵךְ לַהּוֹיִן וְנִבְזִיבִיתֵךְ ¹⁷
 וְקַ [לְאַחֲרֵן ה] בִּרְם כְּחַבָּא אִקְרָה לַמַּלְכָּא וּפְשָׁרָא אִהּוֹדְעָנָה
 כֹּת וְקַ: ¹⁸ אֲנִתָּהⁱ מַלְכָּא [אֱלֹהָא] עֲלִיא מַלְכוּתָא וּרְבוּתָא כּוֹל אֵלֶּף ¹⁸

10. ^d Pathach sec. eras., in m. not. mas.: 'כ' עלת ק' | ^e in m. not. mas.: [ז'ייד] (reliqua non possunt legi). || 15. ^f in marg. not. mas.: 'כ' | ^g in marg. not. mas.: 'תּוֹכֵל ק' | ^h in marg. not. mas.: 'תּוֹכֵל ק' | ⁱ vel אֲנִתָּה. || 18.

14 די רוח אלהין כך בתר דק דחם קדישין Masora magna marginalis: ²¹ שליט אלהא עילאה בתר דק בכול: (sic! sed cf. 45. 6. 15. 511)

19 ויקרא והדרא כול אלף יהב לנבוכדנצר אבוכ: ¹⁹ ומן רבותא
די יהב ליה כל עממא אמא ולשנא הור זאעין * ודחלון מן
קדמוהי די הור צבא הור קטל ודי הור צבא הור מוא ודי
הור צבא הור מרים ודי הור צבא הור משפל חס בע:
20 וכדי רם לבבה ורוחה (תק) פת¹ דק להזדה דק הנחת כח ודק
21 מן כרסא כח בע מלכותיה ויקרה הי בע העדיו מנה: ²¹ ומן
בני אינשא טרוד ולבבה עם חיותא שוי דק ועם ערדיא^m
מדרה עשבא כחורין יטעמונה כח ודק ומטל שמא גשמה
יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליאⁿ כח במלכות אנשא
22 ולמן די יצבא יהקים עליה^o דק: ²² ואנתה ברה בלשאצר לא
23 השפלת דק לבבך כל קבל די כל דנה ידעת דק: ²³ ועל מרא
שמא החורו (ממ) ת ולמנא די ביהיה היתיו^p קדמך^q ואנ[תה
ורב] רבניך^r שגלתך ולחנתך חמרא (ש) חין בהון ולאליהי (כס) פא
(ודהבא) [נחשא] פרולא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין
ולא ידעין שבח[ת] ולאליהא די נשמח בידה וכל ארתחך ליה
24 לא הדרת: ²⁴ באדין מן ²⁸ [פרס] פריסת דק ושל מלכותך
28
29 ויהיבת למדי (ופרס): ²⁹ [באדין אמר בלשאצר] והלבשו לדניאל
ארגונא והמנכא די (דהבא) [על צוארה והכרזו] עלוהי די

19. ^k in marg. dextro deleto notam mas.: 'ק זיעין ק' scriptam fuisse puto. | ¹ poster. man. תַּקְפַּת. || 21. ^m vel 'ער. | ⁿ in marg. not. mas.: 'כ. || 'כ. עליה ק'. | ^o Pathah secundum erasum; in marg. not. mas.: 'כ. עליה ק'. || 23. ^p vel הִיתִיו. | ^q in m. not. mas.: 'ב. קדמך ק'. | ^r in marg. not. mas.: 'ב. נך ק'.

Masora magna marginalis: ²⁶ תקל הלון ב דק וחם: ²⁸ ויהיבת ב דק: ושל למדי (518) ליקדת (711): ⁶¹ קבל ב דק וחם מלכותא (61) לך exstat in nostris editionibus etiam (Chron. I 2111): ⁶ בדת דק וכול כדת (Ezra 714 בדת; sed in 9 mss. Kennicott. invenitur hoc loco כדת

לְהוֹא שְׁלִיט תִּלְחָא בַּמַּלְכוּתָא: ³⁰ בְּה (בְּלִילִי) [א קטיל בלאשצור] ³⁰
 מַלְכָא כְּשִׂיאָא^א: [:]
^{6.1} וּדְרִיּוֹשׁ מְדִיא קָבֵל מַלְכוּתָא כְּבָר שְׁנִין שְׁחִין וְתַרְתִּין: ² שְׁפַר²
 קִדְם [דְּרִיּוֹשׁ וְהָקִים עַל מַלְכוּתָא לְאַחַשְׁדָּרְפָּנִיא (מֵא) הָ (וְעִשָׂר) יֶן
 דִּי לְהוֹן] בְּכָל מַלְכוּתָא: ³ וְעַל מִנְהוֹן סָרְכִין תִּלְחָא דִּי דְנִיָּאל ³
 חָד מִינְ[הוֹן דִּי לְהוֹן] אַחַשְׁדָּרְפָּנִיא אֱלִין יְהִבִין לְהוֹן טַעֲמָא
 וּמַלְכָא לֹא לְהוֹא נֹזֶק: ⁴ [אֲדִין] דְּנִיָּאל דְּנָה הוּא מִתְנַצֵּחַ^א עַל ⁴
 סָרְכִיא וְאַחַשְׁדָּרְפָּנִיא^ב כָּל קָבֵל דִּי רוּחַ יִתִּירָא בֵּיהּ וּמַלְכָא
 עֲשִׂית וַק לְהַקְמֹותָהּ וַק עַל כָּל מַלְכוּתָא: ⁵ אֲדִין סָרְכִיא ⁵
 וְאַחַשְׁדָּרְפָּנִיא הוּא בְּעִין עֵלָה לְהַשְׁכַּחַהּ לְדְנִיָּאל מִצַּד מַלְכוּתָא
 וְכָל עֵלָה וְשִׁחִיתָהּ לֹא יַכְלִין לְהַשְׁכַּחַהּ כָּל קָבֵל דִּי מֵהֵימֶן^ע הוּא
 וְכָל שְׁלֹו (וְשִׁחִיתָהּ לֹא הוֹשַׁתְכַּחַת עֲלוּהִי: ⁶ אֲדִין גְּבִרִיא אֱלֶךְ ⁶
 אֲמִרִין דִּי לֹא נִהַשְׁכַּח לְדְנִיָּאל דְּנָה כָּל עֵלָה לְהוֹן הַשְׁכַּחַתָּ עֲלוּהִי
 בְּדַת וַק (אֱלִ) הָהִי: ⁷ אֲדִין סָרְכִיא וְאַחַשְׁדָּרְפָּנִיא אֱלֶךְ הִרְגִּישׁוּ כוֹל חַס ⁷
 עַל מַלְכָא וְכֵן אֲמִרִין לֵה דְרִיּוֹשׁ מַלְכָא לְעֵלְמִין חַיִּי: ⁸ אֲחִיעֲזָר ⁸
 כָּל סָרְכִי מַלְכוּתָא סְגִיָּא וְאַחַח [שְׁדַרְפַּ] נִיא הִדְבְּרִיא וּפְחֹותָא לֶקֶן (יִמ) הָ
 קִים מַלְכָא וּלְתַקְפָּהּ הִי בַע (אֶס) רָ^ד [דִּי כָל] דִּי יִבְעָא בְּעוּ מִן
 כָּל אֱלֹהִי וְאַנְשֵׁי עַד יוֹמִין תִּלְחִין לְהוֹן [מִנְךָ מִל] כֹּא יִתְרַמָּא לְגַב
 אֲרִיּוֹתָא: ⁹ כַּעַן מַלְכָא תַקִּים אֶסְרָא וְתַרְשֵׁם כְּתָבָא דִּי לֹא לְהַשְׁנִיא ⁹
 כְּדַת מְדִי וּפְרָס דִּי לֹא (תַע) דָּא^ע: ¹⁰ כָּל קָבֵל דְּנָה [מַלְכָא דְרִיּוֹשׁ ¹⁰
 רַשֵׁם כְּתָבָא וְאַסְרָא: ¹¹ וְדְנִי] אֵל כְּדִי יִדַּע [דִּי רַשִׁים כְּתָבָא עַל ¹¹
 לְבִיתָהּ וְכוּיִן פְּתִיחִין] (לֹה בַעֲלִיתָהּ נִגְד יְרוּשָׁלַם וּזְמַנִּין) [תִּלְחִ]הּ

30. ^a in marg. not. mas.: כ' כשדאח ק'; postea in linea: פלגיה^{sic} דסיפ.

6, 4. ^a vel מתנצח | ^b ו¹ supra lineam. || 5. ^c ⁱ supra lineam. || 8. ^d supra ו videtur positum esse >. | ^e nescio an תעדא vel תעדא?

ב[יומ]א [הוא ברך] (על ברכוהי) ומצִלָּא ומוֹדָא קדָם אֱלֹהֵהּ כֹּל
12 קִבֵּל דִּי [הוא] עֲבָד [מִן קדמ] (ת דנה): ¹² אֲדִין גְּבַרְיָא אֲלֵךְ
13 הֲרַגְשׁוּ וְהִשְׁכָּחוּ לַדְּנִיָּאל בְּעַ (ה ומתחנן) [קדם] אֱלֹהֵהּ: ¹³ בִּאֲדִין
קָרְבוּ וּמִמְרִין קדָם מַלְכָּא עַל אֲסָר מַלְכָּא (הלא) [אסר] רִשְׁמַת
דִּי כֹל אָנִשׁ דִּי יִבְעָא מִן כֹּל אֱלֹהִים וְאָנִשׁ עַד יוֹמִין תִּלְתִּין [להן]
מִנָּךְ מַלְכָּא יִתְרַמָּא לְגִבּוֹב אֲרִיּוֹתָא עֲנָה מַלְכָּא וְאָמַר יִצְיָבָא
14 מַלְכָּא כְּדַת מַדְי וּפָרְס דִּי לֹא תַעֲדָא: ¹⁴ בִּאֲדִין עֲנֹ וּמִמְרִין
קדָם מַלְכָּא דִּי דְנִיָּאל דִּי מִן בְּנֵי גִלּוּתָא דִּי יְהוּד לֹא שָׁם עָלֶיךָ^g
מַלְכָּא טַעַם וְעַל אֲסָרָא דִּי רִשְׁמַת וּזְמַנִּין תִּלְתָּהּ בְּיוֹמָא בְּעָה
15 בְּעוֹתָהּ: ¹⁵ אֲדִין מַלְכָּא כְּדִי מַלְכָּא שְׁמַע שְׂגִיָּא בְּאִשׁ עֲלוּהִי וְעַל
דְּנִיָּאל שָׁם בִּלְ לִשְׁ(י)זְבוֹתֶיהָ וְעַל מַעֲלִי שְׁמִשָּׁא כּוֹל אִלָּף הָיָה
16 מִשְׁתַּדָּר לְהַצִּלּוֹתָהּ נָתַ: ¹⁶ בִּאֲדִין גְּבַרְיָא אֲלֵךְ הֲרַגְשׁוּ עַל מַלְכָּא
וּמִמְרִין לְמַלְכָּא דַּע מַלְכָּא דִּי דַת לְמַדְי וּפָרְס דִּי כֹל אֲסָר וּקְיָם
17 דִּי מַלְכָּא יִהְיֶה לֹא לְהַשְׁנִיָּה^h: ¹⁷ בִּאֲדִין מַלְכָּא אָמַר וְהִיָּחִי
לַדְּנִיָּאל וְרַמּוֹ לְגִבָּא דִּי אֲרִיּוֹתָא עֲנָה מַלְכָּא וְאָמַר לַדְּנִיָּאל אֱלֹהֵךְ^h
18 דִּי אֲנִתָּה פִלָּח לֵהּ בְּחִדְרָא הוּא יִשְׁיִיזְבוֹנָךְ: ¹⁸ (וְהִיָּתִית) אֲבָן חֲדָה
וְ(שִׁמְ)תָּ דָק וְחִסּוּ בַע עַל פִּם גִּבָּא וְחִתְמֶהּ מַלְכָּא בַעֲזָקְתֶּיהָ וּבַעֲזָקָתָא
19 רַבְרַבְנֹהִי דִּי לֹא (חש) נָא עֲבֹד בְּדְנִיָּאל: ¹⁹ אֲדִין אֲזַל מַלְכָּא
לְהִיִּכְלִיָּה וּבִתְ דָק טַרְתְּ דָק וּדְהוֹן דָק וּבְהִי לֹא הִנֵּעַלⁱ קְדַמּוּהִי וּשְׁנַתָּהּ דָק
20 נִדְתָּ עֲלוּהִי: ²⁰ בִּאֲדִין מַלְכָּא בִּשְׁפָר פְּרָא אֱלֵי יָקוּם ב(נִגְ)הָא (ו)בְּחִתְבַּהֲלָהּ
21 לְגִבָּא דִּי אֲרִיּוֹתָא (אֲזַל): ²¹ וְקִמְקַרְבֵּיהָ לְגִבָּא לַדְּנִיָּאל בְּקַל עֲצִיב דָק וּשְׁל
זַעַק עֲנָה מַלְכָּא וְאָמַר לַדְּנִיָּאל דְנִיָּאל עֲבָד אֱלֹהֵא חַיָּא אֵל(הִי)

13. ^f vel תַעֲדָא; cf. 69. || 14. ^g in m. not. mas.: 'כ' עלך ק'. || 16. ^h in m. not. mas.: 'כ' להשנאה ק'. || 19. ⁱ vel הִנֵּעַל?

די אַנטה פֿלח לה בתִּירָא הִי (כל) לשׁיזְבוֹתָךְ מִן אַרְיוֹתָא;
 22 אַדִּין דְּנִיָּאֵל עִם מַלְכָּא מַלְ (יֵל) מַלְכָּא לַעֲלָמִין [חיי: 23] אל[הי 22
 23 ש]לֵה מַלְאָכֵיהּ (וסגר) [פֿם אַרְיוֹתָא וְלֹא חַבְלוֹנִי כָל קַבֵּל דִּי
 קַדְמוֹהִי [זכו] הַשְׁתַּכַּחַת [לי] וְאַתָּה קַדְמִי יֵךְ^k מַלְכָּא [חַבּוּלָא לֹא
 עַבְדַּת: 24] בְּאִדִּין מַלְכָּא שְׂגִיָּא טַאֲב¹ עֲלוֹהִי וְלִדְנִיָּאֵל אִמְר^m לה[נִסְקָה 24
 מִן גַּבָּא וְהַסֵּק] דְּנִיָּאֵל מִן גַּבָּא וְכָל חַבְלָל לֹא הַשְׁתַּכַּח בֵּהּ דִּי
 הֵמָּן בְּאַלְהֵיהּ: 25 [וְאִמְר מַלְכָּא] וְהִיתִּי גַבְרִיאֵל אֵלֶיךָ דִּי אֲכָל²⁵
 קַרְצוֹהִי דִּי דְנִיָּאֵל וְלִגְזֹב אַרְיוֹתָא רִמּוֹ [אֲנוּן] בְּנִיחוֹן וְנִשְׁיִחוֹן דֵּק
 וְלֹא מַטְוִי לְאַרְעִית גַּבָּא עַד דִּי שְׁלַטְוִי דֵּק וְחַס בְּהוֹן אַרְיוֹתָא [וְכָל]
 גְּרַמִּיחוֹן הִדִּיקוּ כֵּת וְדֵק: 26 בְּאִדִּין דְּרִיוֹשׁ מַלְכָּא כְּתַבⁿ לְכָל עַמִּמִּיא²⁶
 אֲמִיא וְלִישְׁנִיא [דִּי] דְּאִרִּין^o בְּכָל אַרְעָא שְׁלִמְכוֹן יִשְׁגָּא: 27 מִן
 קַדְמֵי שִׁים טַעַם דִּי בְּכָל שְׁלַטָּן מַלְכוּתֵי לְהוֹן זֹאעִין וְדַחֲלוֹן מִן
 קִדְם אֱלֹהֵיהּ דִּי דְנִיָּאֵל דִּי הוּא אֱלֹהֵא חֵיא וְקִים לַעֲלָמִין וּמַלְכוּתֵיהּ
 דִּי לֹא תַחֲבָל וְשְׁלַטְנִיהּ עַד סוּפָא: 28 מִשְׁיִזְבֵּי דֵּק וּמַצֵּל^p וְעַבְדֵּי 28
 אֲתִיו וְחַמְדוֹן בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא דִּי שִׁיזְבֵּי לְדְנִיָּאֵל מִן יַד אַרְיוֹתָא דֵּק;
 וְדְנִיָּאֵל דִּנָּה הֲצִלָּח בְּמַלְכוּת דְּרִיוֹשׁ וּבְמַלְכוּת כּוֹרֶשׁ פְּרִסְיָא^q כֵּת:
 1 בְּשַׁנַּת חֲדָה לְבִלְאִשְׁצָר כֵּת מֶלֶךְ בָּבֶל דְּנִיָּאֵל חֵלֶם^a חֲזָה וְחֲזוֹי^{7,1}
 רֵאשֵׁה עַל מִשְׁכְּבֵיהּ כֵּת בְּאִדִּין חֲלֵמָא כְּתַב רֵאשׁ מַלְכִּין אֲמַר:
 2 עֲנֵה דְנִיָּאֵל וְאִמְר חֲזָה הִי(י) ת בַּחֲזוֹי עִם לִילִיא וְאִרְוִי אַרְבַּע²

23. ^k in marg. not. mas.: 'כ' קדמך ק' | 24. ¹ vel טַאֲב. | ^m supra מ haec
 linea | (מ). | ⁿ supra lineam, in margine repetitum. | ^o in marg. not
 mas.: 'ן דִּירִין ק' | ^p vel מַצֵּל vocalis secunda erasa. || 28. ^q in marg. not
 mas.: 'ק פֿרסאֵה ק'.

7, 1. ^a nunc חֵלֶם; prima manu videtur scriptum esse חֵלֶם vel חֵלֶם.

26 כתב ג[לכו]ל עממיוא בתו ושלא ואת פתשגן. Masora magna marginalis:
 27 מן קדמי שים טעם די כל דק. שלמן דק וכול שלמן:

2 ארו ב דק בשנת חדה עד משתכל ענני שמיא. Masora magna marginalis:

3 רֹחִי שְׂמִיָּא מְגִיחֵן לִימָא רַבָּא: ³וְאַרְבַּע חַיִּין רַבְרַבִּין סֻלְקִין מִן
 4 יִמָּא שְׁנִין דָּא מִן דָּא: ⁴קְדָמִיתָא כְּאַרְיֵה וּגְפִין דִּי נִשָּׂר לָהּ
 חֲזֵה הָרִית עַד דִּי מְרִיטוּ דַּק גְּפִיָּה וְנִטְלָת מִן אַרְעָא וְעַל רִגְלִין דַּק
 5 כְּאַנְשֵׁי הַקִּימָת וּלְבָב אֲנָשׁ יְהִיב לָהּ: ⁵וְאַרְוֹ חַיִּיָּה אַחֲרֵי תְּנִינָתָהּ
 דְּמִיָּה לְדָב וּלְשֹׁטֵר חַד הַקִּימָת^b וְתִלָּת עֲלֻעִין בַּפְמָה בֵּין שְׁנֵיָה
 6 וְכֵן אֲמַרִין לָהּ קוּמִי אֲכָלִי בִשָּׂר שְׂגִיָּא: ⁶בְּאַתָּר כּוּל שֶׁל דְּנָה חֲזֵה
 הָרִית וְאַרְוֹ אַחֲרֵי כִנְמָר וְלָהּ גְּפִין אַרְבַּע דִּי עוֹף עַל גְּבִיָּה^c כֵּת
 7 וְאַרְבַּעָה רִאשִׁין לַחַיִּיתָא וּשְׁלֹטֵן יְהִיב לָהּ: ⁷בְּאַתָּר דְּנָה חֲזֵה
 הָרִית בַּחוּזִי לִיָּא וְאַרְוֹ חַיִּיָּה רַבִּיעִיָּה^d כֵּת דַּחִילָהּ וְאַיְמָתָנִי
 וְתִקְיָא אֵלֶּף בַּע יִתִּירָא וּשְׁנִין דִּי פְּרוֹזֵל לָהּ רַבְרַבִּין אֲכָלָהּ וּמִדְּקָהּ
 וְשֹׁאֲרָא כּוּל אֵלֶּף בְּרִגְלֵיָה רַפְסָא וְהִיא מִשְׁנִיָּא מִן

5. ^b punctum supra ה videtur solito altius positum esse. || 6. ^c in marg.
 not. mas.: 'כ' גבה ק' | ^d in marg. not. mas.; 'כ' רביעאה ק'.

4 הוקימת ב דק קדמיתא ושלא קד הקימת
 כת בתר הקמת כת:

Gen. 31,47: יָגֵר שְׁחֵרוּתָא

Jer. 10,11: כִּדְנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵיָא דִּי־שְׂמִיָּא וְאַרְקָא
 לֹא עֲבָדוּ וְאֵבְרוּ מִן־הָאָרֶץ וּמִן־הַחַוּת שְׂמִיָּא אֱלֹהֵי:

Wörterverzeichnis.

c = 'Ezra; eb = 'Ezra und Daniel; Wörter ohne eine dieser Bezeichnungen nur im Danielbuche.

' = nicht im BA vorkommende Form.

- אב Vater, eb, s. אבי, אבנך; pl. אבות s. אבותך.
 אב, d. אבא Frucht, s. אבבה (אבב).
 אבד, zu grunde gehn: ipf. יאבדו Jer. || Haqt. vertilgen, umbringen; ipf. יהובדו || Hoqt. הובר.
 אבן f., d. אבנא Stein eb.
 אנך f., d. אנכתא Brief e; Assyr. *egirtu*; Pers.?
 אנן § 3 b sodann, darauf eb; 'מן א' von der Zeit an e.
 אדר Adar (12. Monat) e Assyr.
 אדר, d. אדרא Tenne, pl. c. אדרי.
 אדרגוריא pl. d., Oberrichter. Pers. *andarz-gar* Ratgeber.
 אדרודא adv. richtig, genau e; Pers.
 אדרע f. Arm. e.
 און anzünden, heizen; inf. מון; part. p. אונה.
 אוןד sicher, gewiß. Pers.
 אול gehn; iptv. אול § 17 a; eb.
 אח Bruder; pl. s. אחיך, e.
 אחויה Anzeigen, Kundthun, c. אחויה (חודה).
 אחידה f. Rätselhaftes; pl. אחידן.
 אחמתא Ekbatana e; Pers. (jetzt Hamadân).
 אחרי = bh; 'א' דנה; s. אחריהן.
 אחרי adj. f., eine andre.
 אחרי f., c. אחרית Ende.
 אחרן ein anderer; אחרין 4, 5.
 אחשדרפניא pl. d., Satrapen. Pers. *chsathrapān*.
 אחת e; גחת.
 אילן, d. אילנא Baum.
 אימתן, f. אימתני schrecklich.
 איתי = bh יא, eb; 'לא א' = bh
 איתוהי, איתך Q, איתך; s. אין.
 אכל essen, ipf. יאכל.
 אל = bh.
 אלה Q אל = bh. Jer, e.
 אלה, d. אלהא Gott eb; s. אלהי.
 Pl. אלהין; s. (mit ל) לאלהי.
 אלו siehe! = ארו.
 אלן, אלן = אלה.
 אלך pl., (nur als m.), jene. eb.
 אלף, c. auch אלף, d. אלפא tausend; pl. אלפים K 7, 10.
 אמה f. Elle, eb; pl. אמין.
 אמה f. Nation, eb; pl. d. אמניא.

אמן, Ha. vertrauen בָּ auf, perf.
 (מהימן?) מְהִימָן; part. pass. הִימָן
 zuverlässig, treu.
 אָמַר sagen; befehlen, ed. 3 f. sg.
 אָמַרְתָּ; inf. מֵאמַר u. מֵמַר; part.
 אֹמֵר.
 אֶמֶר Lamm e; pl. אֶמְרִין.
 אָב: אָב — יָדַע: אָנַדַּע.
 אָנָּה ich, ed.
 אָנִין pron. pl. m. sie ed; f. אִנִּין.
 אָנִין 7, 17.
 אָנוּשׁ, d. אָנוּשָׁא, Q אָנוּשָׁא, Mensch.
 4, 13. 14.
 אָנַחְתָּ, ed, אָנַחְתָּנָה e, wir.
 אָנַם Gewalt anthun jmdm; part.
 אָנַם.
 אָנַפִּין pl. Gesicht (= bh אַפִּים),
 s. אָנַפְוֵהִי.
 אָנַשׁ, c. אָנַשׁ, d. אָנַשָׁא Mensch,
 Menschen, ed; pl. אָנַשִּׁים 4, 14.
 אָנַתָּה m. du; אָנַתָּ Q, e 7, 25 K.
 אָנַתוֹן m. ihr.
 אָסוּר Fessel, ed; pl. אָסוּרִין.
 אָסוּרִיבַל Asurbanibal, assyr. König
 669—625 v. Chr., e.
 אָסְפָּרְנָא adv. sorgfältig, genau e,
 Pers. [auf dem Bronze-Löwen
 von Abydos, 6. od. 5. Jahrh.
 v. Chr.].
 אָסַר, d. אָסְרָא Verbot.
 אָע, d. אָעָא Holz, ed.
 אָה, auch, und (stets וְאָה) bh, ed.
 אָפְרָסִיא pl. d., Perser e 4, 9
 [JMarquart סְפָרִיא Schreiber].
 אָפְרָסִיא (e 4, 9 אָפְרָסִיא ist ת
 zu tilgen) e pl. d., persisch, e
 5, 6; 6, 6.
 אָפְתַּם zuletzt, endlich e 4, 13;

Pers. oder Assy. (אָפְתַּם, Einkommen?).
 אָצְבַּע f. Finger, pl. אָצְבָּעִין c.
 אָצְבָּעַת.
 אָרְבַּע m., אָרְבָּעָה f. vier, ed.
 אָרְגָּון, d. אָרְגָּוֹנָא Purpur. Assy.
 argamannu.
 אָרוּ siehe!, sehet!
 אָרְחָה Weg, Pfad; pl. s. אָרְחָתָה.
 אָרְיָה Löwe; pl. d. אָרְיָוֹתָא.
 אָרְיָה n. pr. 2, 14 ff.
 אָרְיָה passend, geziemend (אָ, אָ?)
 e 4, 14.
 אָרְכָּבָה f. Knie; pl. s. אָרְכָּבָתָה.
 אָרְכָּה f. Länge, Zeitdauer.
 אָרְכָּוִי, pl. d. אָרְכָּוִיא Q, Arkäer,
 Leute aus Erekh e 4, 9.
 אָרַע f., d. אָרְעָא Erde ed.
 אָרַע adv. unten, אָרְעָא K 2, 39
 (vgl. אָלָא oben, pal. Talmud)
 אָרַע א' מִן niedriger als, Q אָרַע.
 אָרְעִי f., c. אָרְעִית Unterer, Boden
 (einer Grube).
 אָרַק f., d. אָרְקָא Erde. Jer.
 אָרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא (אָרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא) Artaxerxes I Longimanus, 465—
 425/4 v. Chr. e.
 אָשָׁא f. (d.?) Feuer Da. 161.
 אָש Grundfeste, pl. d. אָשִׁיא e;
 אָשֶׁה e 6, 3 vgl. סָבַל.
 אָשֶׁף Zaubrer; pl. אָשְׁפִּין, d. אָשְׁפִּיא.
 אָשְׁרָנָא Gebälk? Mauer? e 5, 3. 9.
 (Vgl. Assy. ašru heiliger Ort,
 Heiligtum?)
 אָשְׁתַּדוּר Anstrengung; e 4 Em-
 pörung (שָׁדַר).
 אָשְׁתִּיו שָׁתָא.
 אָתָּ m. = bh אָוֹת; pl. אָתִין, אָתִיא.

אָתָּא, d. אָתָּא kommen ed, inf. מֵתָּא. ||
Ha. הֵיטִי bringen. || pass. הֵיטִית
sie wurde gebracht 6, 18; הֵיטִיו
sie wurden g. 3, 13.

אָתָּה, d. אָתָּה; Weib (bh אִשָּׁה)
pl. גִּשְׁיָן, s. גִּשְׁיָהוּן.

אָתוֹן, d. אָתוֹנָא Ofen (mit Steinen
ausgelegte Feuergrube). Vgl.
Assyr. *atûnu, utûnu*.

אָתֶר Ort, ed s. אָתֶרָה; Spur 2, 35,
vgl. בָּאֶתֶר.

בְּ praep. = bh.

בָּאִישׁ (für בָּאִישׁ), böse; f. בָּאִישְׁתָּא
e 4, 12.

בָּאֵשׁ schlecht sein; mit על jmdm
mißfallen.

בָּאֶתֶר, d. בָּתֶּרָךְ nach, s. בָּתֶּרָךְ
+ בְּ eigtl.: auf der Spur von).

בָּבֶל Babel, ed. Babylonisch: *Bāb-
ilu* „Thor Gottes“.

בָּבֶלִי pl. d. בָּבֶלְיָא Babylonier e.
בָּרַר, Qa. בָּרַר zerstreuen; imptv.
בָּרַר.

בָּהִילוּ f. Eile, e.

בָּהַל Qa. erschrecken (tr.); ipf. s.
יִבְהַלְגָּה. || Hithqa. erschreckt
werden; part. מִתְבַּהֵּל || Hithq.
in Unruhe sein, eilen; inf.
בִּהְתַּבְּהֵלָה.

בֹּתִי übernachten; perf. בָּת.

בָּטַל aufhören, ins Stocken ge-
raten; f. בָּטִילָה e 4, 24. || Qa.
zum Aufhören veranlassen e.

בֵּין zwischen, s. בֵּינֵיהוֹן, Q. בֵּינֵיהִין.
בִּינָה f. Einsicht.

בִּירָה f., d. בִּירְתָּא Burg e 6, 2.
Assyr. *birtu*.

בֵּית, d. בֵּיתָא Haus, ed; s. בֵּיתָה,
בֵּיתִיכֹן.

בֵּל (Syr. ܒܠ) das Sinnen, Sorge,
שָׁם לֵב = שָׁם בֵּל.

בִּלָּא Qa. aufreiben, vernichten.
בִּלָּו (Natural-) Abgabe, e (Assyr.
biltu).

בִּלְשַׁאצֹּר babylon. Name Daniels,
Babyl.: *balātašu-uṣur* „sein
Leben behüte“.

בִּלְשַׁאצֹּר Sohn des Nabû-na'id,
chaldäischer König(ssohn). Ba-
byl. *Bêl-šar-uṣur* „Bel behüte
den König“.

בָּנָא bauen, ed; perf. s.
מְבָנִיא; 1. sg. בָּנִיתָה; inf. מְבָנִיא,
u. לְבָנִיא § 231; part.
pl. בָּנִין; part. pass. בָּנִה. ||
Hithq. gebaut werden e.

בָּרָ: בָּנוּהִי, בָּנִי.

בָּנִין, d. בָּנִינָא Gebäude e.

בָּנִים in Zorn geraten.

בָּעָא suchen, bitten; part.
pl. בָּעִין; 2, 13
ἡμελλαν ἀποκτείνεσθαι? (Jona
1, 4). || Qa. ipf. יִבְעֹן.

בָּעֹי f. Bitte, Gebet; s. בָּעִיתָה.

בָּעֵל Herr; nur ב' מַעַם e.

בָּקָעָה, c. בָּקָעַת Ebene.

בָּקַר Qa. suchen, nachforschen e. ||
Hithqa. gesucht werden e.

בָּרִ Sohn, ed; s. בָּרָה; pl. בָּרִין, c.
בָּרִי, s. בָּנוּהִי.

בָּרָא, d. בָּרָא (freies) Feld.

בָּרַךְ die Kniee beugen; part. בָּרֶךְ.

בָּרֶךְ Knie; pl. s. בָּרְכוּהִי.

בָּרַךְ, part. pass. בָּרִיךְ gepriesen. ||
Qa. בָּרַךְ preisen; part. pass. מְבָרַךְ.

בָּרִם aber, jedoch *ēb*.
בֶּשֶׂר, d. בֶּשָׂרָא Fleisch.
בַּת Bath (e. Hohlmaß) *e*; pl. בָּתִּין.
בָּתֶּר; בָּתֶּר.

גִּבָּה Seite; pl. s. גְּבִיָּה, Q גִּבָּה.
גִּבָּה, d. גִּבָּא Grube.
גְּבוּרָה, d. גְּבוּרָתָא Stärke.
גִּבְרָה Mann; pl. גְּבָרִין, d. גְּבָרִיא.
גִּבְרָה Held; pl. c. גְּבָרִי.
גְּבָרִיא 3, 2. 3 = גְּבוּרִיא; Grätz
vermutet הדבריא.

גָּדִי umhauen; imptv. גָּדִי.
גָּדִי, c. גָּדִי, גָּדִי (das) Innere *ēb*,
s. גָּדִי; גָּדִי = bh גָּדִי; גָּדִי
in (mit Akk.).

גָּדִי f. Stolz.
גְּבָרִיא pl. d., Schatzmeister. *e*
7, 21. Pehlewi *ganžavar*. In
babylon. Urkunden aus der
Zeit des Darius Hyst. *gan-*
zabarū.

גָּזֵר entscheiden; part. גָּזֵר Wahr-
sager, Astrologen. || Hithq.
sich abreißen, sich losreißen;
3. f. perf. הִתְגַּזְּרַת u. אֶתְגַּזְּרַת.

גְּזִירָה f., c. גְּזִירָת Beschluß.
גָּיָה hervorbrechen, losstürmen;
Ha. kausativ, part. f. pl. מְגִיתָן.
גָּיָה, d. גָּיָא Kalk.

גָּלָא, d. גָּלָא 1. offenbaren; inf. מְגַלָּא;
Q-tīl גָּלִי u. גָּלִי. || 2. Ha. מְגַלִּי
ins Exil führen *e*.

גָּלָל Rad; pl. s. גְּלָלָה.
גָּלָל f., d. גְּלָלָתָא Gefangenschaft,
Exil *ēb*.

גָּלָל (Last, was man wälzen muß);
גָּלָל Steinblock, Quader *e*.

גָּמַר vollenden; part. pass. גָּמֵר
e 7, 12 „ausgefertigt“ (von *e*.
Urkunde).

גָּנָזִין pl. Schätze *e*; c. גָּנָזִי, d.
גָּנָזִיא. Pehlevi *ganž*, γάζα.

גָּנָזִי Flögel; pl. גָּנָזִין.
גָּרִם Knochen; pl. s. גְּרָמִיהוֹן.
גָּשָׁם Leib, s. גְּשָׁמָה; pl. s. גְּשָׁמִיהוֹן,
Q גְּשָׁמָהוֹן *sg*.

הָא pron. *sg*. f. diese (= bh זֹאת).
הָא Bär (= bh).

הָבַח opfern *e*; part. הָבִיחִין.
הָבַח Opfer *e*; pl. הָבִיחִין.
הָבַח zusammenhangen; part.
הָבִיחִין.

הָבַח, c. הָבַח Sachverhalt; עליה
u. עֲדֵה (4, 14?) um
deswillen daß, damit.

הָבַח, d. הָבַח u. הָבַח Gold *ēb*.
הָבַח *e* 4, 9 K, Q הָבַח pl. d.
als Name eines Volkes; lies:
הָבַח „das ist“.

הָבַח wohnen; ipf. הָבַח; part.
הָבִיחִין, Q הָבִיחִין.

הָבַח 3, 1 Ortschaft oder Ebene
dicht bei Babylon.

הָבַח zertreten; ipf. s. הָבַח.
הָבַח pl. f. 6, 19 Keksweiber(?)

הָבַח sich fürchten; part. הָבִיחִין,
part. pass. הָבִיחִין fürchterlich.

הָבַח 1. = bh אֶשֶׁר; מִן־הָבַח von
der Zeit an wo *e*. || 2. am
Anfange einer direkten Rede
2, 25; 5, 7; 6, 6. 14. || 3. zur
Umschreibung des gen.: הָבַח
הָבַח ein Feuerstrom; auch

- nach (überflüssigem) pron. suff.
 שְׁמָהּ דִּי-אַלְהָא der Name
 Gottes e.
- רִיחַת e; part. רִיחַתִּין, Q רִיחַתִּין.
 רִיחַ, d. רִיחַת u. רִיחַת Recht, Ge-
 rechtigkeit; Gericht.
- רִיחַ Richter e; pl. רִיחַתִּין.
 רִיחַת e 4, 9 pl. d., wäre Volksname
 Δειναῖοι, doch ist wohl רִיחַת
 „Richter“ zu lesen.
- רִיחַ pron. m. dieser, jener; רִיחַ f. e.
 רִיחַ pron. dieser, jener; m. 2, 31,
 f. 7, 20. 21.
- רִיחַ Widder pl. רִיחַתִּין e.
 רִיחַת, d. רִיחַת, u. רִיחַת, pl. d.
 רִיחַת, Denkwürdigkeit e.
- רִיחַ brennen; part. רִיחַת.
- רִיחַ ähnlich sein; part. f. רִיחַת.
- רִיחַ pron. m. dieser. Oft neu-
 trisch: רִיחַת wie dieses, so;
 רִיחַת על־דִּבְרָה deswegen ed.
- רִיחַת Daniel.
- רִיחַ zermalmen; perf. pl. רִיחַת
 2, 35 (ohne Dagesch). || Ha.
 רִיחַ zermalmen, f. רִיחַת; ipf.
 רִיחַ; part. רִיחַת, f. רִיחַת.
- רִיחַ Geschlecht, Generation.
- רִיחַ 1. Darius, Hystaspes' Sohn
 e 4, 24; 521—485 v. Chr. e;
 2. Darius der Meder. Alt-
 pers. *Dârayavaus*.
- רִיחַ f. Arm; pl. s. רִיחַתִּין.
- רִיחַ f., d. רִיחַת Befehl, Dekret;
 Gesetz ed; s. רִיחַת. Pers. *dâta*.
- רִיחַ, d. רִיחַת junges Grün.
- רִיחַת pl. d., Rechtskundige,
 Richter. Altpers. *dâta-bâri*.
- רִי (Fragepartikel). רִי nonne?
 רִי, רִי siehe!; רִי so wie 2, 43.
 רִיחַת pl. d., e. רִיחַת Staats-
 räte, Minister. Pers.
- רִיחַ Stück; רִיחַת in Stücke
 hauen. Pers. (h)andām „Glieder“.
- רִיחַ. Qa. Ehrfurcht bezeigen,
 1. sg. רִיחַת; part. רִיחַת.
- רִיחַ, d. רִיחַת Hoheit.
- רִיחַ pron. m., er ed.
- רִיחַ, רִיחַ = bh היה, ed; 3. f. רִיחַ;
 רִיחַ § 23 k.
- רִיחַ: רִיחַת, רִיחַת.
- רִיחַ pron. f. sie ed.
- רִיחַ, d. רִיחַת Palast, Tempel,
 s. רִיחַת ed.
- רִיחַ: רִיחַת. — אִמֵּן: רִיחַת.
 רִיחַת gehn; ipf. רִיחַת, inf. רִיחַת
 (von רִיחַת?) e. || Qa. einher-
 gehn, part. רִיחַת. || Ha. part.
 רִיחַת (Qa.?) 3, 25; 4, 34.
- רִיחַת Wegegeld, Zoll e.
- רִיחַ e, רִיחַת pron. 3. pl. m.
 sie; außer e 5, 11 als Akk.
- רִיחַת, Q רִיחַת d., Halskette.
 [Deminutivum von iranischem
häm̐yān Gürtel].
- רִי 1. wenn ed; רִי—רִי sive—sive
 e. || 2. ob (indirekt fragend) e.
- רִיחַת: רִיחַת, רִיחַת.
- רִיחַת: רִיחַת.
- רִיחַת pl. Gedanken (eines Träu-
 menden).
- רִי = bh ed; vor ל mit Inf. expli-
 kativ: und zwar 2, 16. 18. ||
 רִי—רִי sowohl—als auch 7, 20;
 e 6, 9.

זָבַן kaufen; part. זֹבֵן.

זָהִיר vorsichtig; pl. זְהִירִין.

זֹר Ha. inf. הִזְרָה frevelhaft handeln.

זָוֵן nähren, speisen; Hithq. sich ernähren; ipf. יִזְוֶן.

זָעַזַע zittern; part. זֹעֵזֵעַ, Q. יִזְעֵעַ, Glanz, gesunde Farbe (des Gesichts); s. יִזְוֶן; pl. s. יִזְוֶן, Q. יִזְוֶן. Wohl Assy.

זָכוֹ f. Lauterkeit, Unschuld.

זֶכְרִיָּה, e. Prophet, Sohn (Enkel) des 'Iddo e 5, 1; 6, 14.

זְמַן, d. זְמַנָּא Zeit, ed; pl. זְמַנִּין. dreimal. Avesta: zrvân(a).

זָמַן Ha. eine Bestimmung treffen; Hithqa. sich verabreden. 2, 9 K הִזְמַנְתּוֹן od. הִזְמַנְתּוֹן; Q. הִזְמַנְתּוֹן.

זָמַר, d. זְמַרָּא Saitenspiel (mit Gesang).

זָמַר Sänger e; pl. d. זְמַרִּיא.

זָן Art (= bh זֶמֶן); pl. c. זְנִין.

זָעִיר, f. זְעִירָה klein.

זָעַק schreien.

זָקַף aufrichten; part. pass. זֻקַּף e.

זָרְבָּבֶל Sohn des Š'alti'el e 5, 2.

זָרַע Same.

זָבַח f. Verbrechen.

זָבַח. Qa. verderben ed; 6, 23 verletzen; s. תִּבְלֹוּהִי. || Hithqa. vernichtet werden; ipf. תִּתְחַבֵּל.

זָבַח, d. זְבַחָּא Verletzung, ed.

זָבַח Genosse, Gefährte; pl. s. תִּבְרוּהִי.

זָבַח Genossin, pl. s. תִּבְרַתָּה.

זָבַח e. Prophet e 5, 1; 6, 14.

זָבַח, f. זְבַחָּה eins, ed. Vor Grundzahlen multiplizierend: זָבַח שִׁבְעָה siebenfach. זָבַח wie Eines, zugleich.

זָבַח f. Freude, e.

זָבַח Brust; s. זְרוּהִי (vgl. אֵיתִי, אֵיתוּהִי).

זָבַח neu (e 6, 4 lies זָבַח).

זָבַח, חוּה. Qa. anzeigen, kundthun; ipf. יִזְבִּיחַ, s. יִזְבִּיחַ. || Ha. kundthun; ipf. יִזְבִּיחַ; imptv. s. יִזְבִּיחַ.

זָבַח weiß.

זָבַח sehn ed; part. pl. זְוִין; pass. זָבַח (was sich sehn lassen kann) angemessen (neuhebr. זָבַח).

זָבַח 1. Gesicht, Erscheinung; 2. Gestalt 7, 20; s. זְוִין; pl. זְוִין. זָבַח f. Anblick; s. זְוִיָּה. 4, 8. 17 (Andre: Ausdehnung).

זָבַח sündigen. Qa. Sündopfer darbringen (abgeleitet v. bh זָבַח) e 6, 17 זְבַחָּא, Q. זְבַחָּא. Andre: Sündopfer.

זָבַח Sünde; pl. s. זְבַחָּה. Q. זְבַחָּה.

זָבַח. e 4, 12 יִזְבִּיחַ notwendig von זָבַח (Talm. bohren, graben; Qa. ausgraben); PHaupt liest יִזְבִּיחַ Ha. mit virtuell verdoppeltem זָבַח.

זָבַח, d. זְבַחָּא lebend, lebendig; pl. d. זְבַחָּא.

זָבַח pl., c. זְבַחָּא Leben, ed.

זָבַח, זְבַחָּה leben; imptv. זְבַחָּה. || Ha. am Leben lassen, lebendig machen, part. זְבַחָּה 5, 19.

חַיָּה f., c. חַיִּים 4, 13) f., c. חַיִּים d. חַיִּים
 חַיִּים Tier; pl. חַיִּים d. חַיִּים.
 חַיִּל c. חַיִּל Kraft ed; 3, 20. 4, 32
 Heer; s. חַיִּל.
 חַכָּם weise; pl. חַכָּמִים.
 חַכְמָה f., d. חַכְמָה Weisheit ed.
 חֶלֶם d. חֶלֶם Traum, s. חֶלֶם.
 חֶלְמִין pl. חֶלְמִין.
 חָלַף vorübergehn (v. d. Zeit),
 ipf. יִחְלֶפֶן.
 חֶלֶק Anteil, Teil ed; s. חֶלֶק.
 חֶמָּה f. Glut, Zorn.
 חֶמֶר d. חֶמֶר Wein ed.
 חֶמֶן pl. Weizen e (bh חֶמֶן).
 חֲנֻכָּה f., c. חֲנֻכָּה Einweihung ed.
 חָנַן sich erbarmen; inf. מְחַנֵּן. ||
 Hithqa. flehen; part. מִתְחַנֵּן.
 חֲנֻנִיָּה n. pr. 2, 17 = שְׁדֵרָה 2, 49.
 חֲסִיר ermangelnd.
 חָסַן Ha. in Besitz nehmen; perf.
 יִחְסֶנּוּ; ipf. יִחְסֶנּוּ.
 חָסֵן d. חָסֵן Besitz, Reichtum.
 חֶסֶף d. חֶסֶף Thon.
 חָצֵף Ha. rücksichtslos, streng
 sein; part. f. מִתְחַצֵּף und
 מִתְחַצֵּף.
 חָרַב (חָרֹב) trocken wüste sein;
 Ho. verwüstet werden, 3. f.
 חֲתֻבָּה e.
 חֲרָטִים Mag(i)er; pl. חֲרָטִים.
 חָרַף, חָרַף glühen, brennen Hith-
 qa. חֲתֻרָּה versengt werden.
 חֲרִץ Hüfte, s. חֲרִץ.
 חָשַׁב achten, ansehen für etwas;
 part. pass. חֲשִׁבִּין.
 חֲשֹׁך, d. חֲשֹׁך Finsternis.
 חָשָׁה nötig haben; part. pl.
 חֲשִׁחִין.

חָשָׁה f., c. חָשָׁה Bedarf e.
 חָשָׁה f. Bedürfnis; pl. חָשָׁה e.
 חָשָׁה (Talm. schmieden) zer-
 malmen, part. חָשָׁה.
 חָתַם versiegeln s. חָתַם.
 חָטָב gut sein; mit על der Person:
 jmdm gefällt etwas.
 חָטָב gut ed.
 חָטָב Scharfrichter (Leibwächter
 des Königs); pl. d. חָטָב.
 חָטָב, d. חָטָב Berg, Fels.
 חָטָב f. Fasten (Nö. § 155 A).
 חָטָב, d. חָטָב Lehm.
 חָטָב Tau (ros).
 חָטָב (vgl. bh חָטָב). Ha. Schatten
 suchen; ipf. חֲטֹבֵל.
 חָטָב genießen, kosten, Qa. kau-
 sativ; ipf. יִטְעֶמוּ.
 חָטָב 1. das
 Schmecken 5, 2 (חָטָב)
 PHaupt: unter dem Kommando
 oder Einfluß des Weines);
 Verstand 2, 14; על חָטָב
 Rücksicht nehmen auf etw. |
 2. Bericht, Rechenschaft חָטָב
 6, 3. || 3. Befehl; oft חָטָב e.
 Edikt ergehen lassen ed חָטָב
 Befehlshaber (Übersetzung ei-
 nes pers. Titels) e.
 חָטָב Nagel, Krallen; pl. s. חָטָב;
 חָטָב, Q. חָטָב.
 חָטָב fortstoßen, vertreiben; part.
 pl. חָטָב; P'il חָטָב.
 חָטָב pl. d. e 4, 9 Volksname?
 LXX Ταρφαλαῖοι. Amtsname?
 JMarquart חָטָב (vgl.
 Jer. 51, 27).

יבֹל. Ha. הֵבֵל bringen e.
יִבְשָׁתָא f., d. יִבְשָׁתָא das trockene
Land.

יָנַר Steinhaufe. Gen. 31.

יָד f., d. יָדָא Hand e; s. יָדָה,
יָדָה; du. יָדָן.

יָדָא. Ha. preisen; part. מְהוֹרָא
u. מוֹרָא.

יָדַע in Erfahrung bringen, wissen,
e; ipf. אֲנַדַּע; part. יָדַע, pass.
יָדִיעַ. || Ha. הוֹדַע wissen lassen;
kundthun; inf. s. הוֹדַעְתִּי.

יָהֵב geben e; iptv. הֵב (ipf. von
נתן); Q. תֵּיב, f. יְהִיבָת, f.
pl. יְהִיבוּ. || Hithq. gegeben
werden; part. מְתִיֵּהב; ipf.
יִתִּיֵּהב.

יְהוּדָא Judäa e.

יְהוּדִי Jude e, pl. יְהוּדָאִין 3, 12,
d. יְהוּדִיָּא.

יְהֻדָּה.

יּוֹם, d. יוֹמָא Tag e; pl. יוֹמִין, d.
יוֹמִי, c. יוֹמָת e 4, 15. 19 u. יוֹמִי
b 5, 11; s. יוֹמִיָּהוּן —
täglich.

יּוֹצֵדֵךְ n. pr. e 5, 2.

יּוֹב (עוֹב): Ša. שְׂיֹב.

יְחִיטָא.

יֵטֵב (perf. טָאָב) gut sein e; ipf.
יֵיטֵב.

יָכֹל können, vermögen; 7, 21 mit
לָּ überwältigen; 2. sg. יִכְלֵת;
part. יָכֹל, f. יִכְלָה; ipf. יָכֹל u.
(Hebraismus) יוֹכֵל.

יָם, d. יָמָא Meer.

יִסָּף. Ho. hinzugefügt werden;
3. f. sg. הוֹסַפַּת.

יַעֲטוּי raten; part. pl. s. יַעֲטוּיָא
Strack, Bibl.-Aram. II.

e. || Hithqa. sich beraten; 3.
pl. אֲתַעֲטוּ.

שְׂיִצִּיאָא.

יִצָּב. Qa. feststellen; inf. יִצָּבָא.

יִצִּיב, d. יִצִּיבָא fest, gewiß; מְיִי
adv. sicher 2, 8 (מן zum Be-
reich des Sicheren gehörig).
יִצִּיבָא sicherlich! 3, 24 (fem.
neutrisch oder adverbial).

יָקַר brennen (intr.); nur part.
f. d. יִקְרָתָא.

יָקַרָה f., c. יִקְרָת das Brennen,
Brand.

יָקִיר, d. יִקְרָא schwer d; geehrt
e; f. יִקְרָה.

יָקַר, c. יָקַר (יָקַר? 4, 33), d. יִקְרָא
u. יִקְרָה Ehre.

יְרוּשָׁלַם Jerusalem e (Andre: לָּ).

יָרַח Monat e; pl. יָרַחִין.

יָרֵפָה f. Lende, pl. s. יָרֵפָתָא.

יִשְׂרָאֵל Isrá'el e.

יִשׁוּעַ n. pr. Sohn des Joçadaq e.
יָת (Zeichen des Akk.; bh יָתָא);
s. יְתִהוּן.

יָתֵב sich setzen, wohnen e; ipf.
יָתֵב 7, 26 (תִּתֵּיב). || Ha.
יָתֵב wohnen lassen, an-
siedeln e.

יָתִיר, f. יְתִירָה u. יְתִירָא vorzüglich,
außerordentlich. — יְתִירָה adv.
sehr e.

יָחַד בְּחָדָה בְּאֶשֶׁר = bh; יָחַד = bh;
יָחַד lügnerisch, בְּדָבָה f. 2, 9.
(Andre als subst. Lüge).

יָכָה = bh בָּה עַד־כָּה bis hierher.
יָכָה könnend, vermögend; pl.
יָכָהִין.

כֹּהֵן, d. כֹּהֵנָא Priester e; pl. d. כֹּהֲנִיא.

כֹּוֹה f. Fenster; כֹּוִין.

כֹּוֹר, pl. כֹּוֹרִין e. Hohlmaß (= 10 Ephä) e.

כֹּוֹרֶשׁ n. pr. Kyros ed, seit Okt. 539 v. Chr. König auch von Babylon; Pers. Kûruš.

כֶּכֶר Talent (bh כֶּכֶר); pl. e 7, 22 כֶּכֶרִין (כֶּ?).

כָּל, c. כל u. כָּל = bh ed; d. כָּלָא (stets Mil'el), s. כָּלְהוֹן | כָּל—לא gar keiner. Vgl. noch קָבַל.

כָּלִל Ša. שָׁבַל vollenden e; Ištaqtal vollendet werden. Assy. § 12f.

כֵּן adv. so ed.

כֵּנָמָּה adv. (wahrscheinl. aus כֵּן u. indefinitem מָּה), so, folgendermaßen e; e 6, 13 (zurückweisend) demgemäß.

כִּנְשֹׁו versammeln; inf. מְכַנֵּשׁ. || Hithqa. (u. Hithq. 3, 27?) sich versammeln; part. מְתַכַּנֵּשׁ.

כִּנְתָּ Genosse; pl. כִּנְנֹו, s. כִּנְוִיתָה e. כִּסְדִּיא, d. כִּסְדִּיא e 5, 12; כִּסְדִּי.

כֶּסֶף, d. כֶּסֶפָּא Silber ed.

כֵּעַן adv. nun, jetzt ed.

כַּעֲנַת, nur וְכַעֲנַת e 4, 10. 11; 7, 12; וְכַעַת e 4, 17 und nun, und jetzt; e. Formel, die anzeigt, daß nun der anzuführende Wortlaut folgt, vgl. וְעַתָּה 2 Kg 5, 6; 10, 2, καὶ νῦν 2 Mak 1, 6 (so CSiegfried, ChTorrey). Andre: und so weiter.

כָּפַת binden; Q. תִּלְכְּתוּ. || Qa. binden; part. pass. מְכַפֵּתִין.

כָּרָא (Schmerz empfinden). || Ithq. 7, 15 vom Geiste: betrübt sein;

3. f. sg. אֶתְכַרִּית.

כָּרְבֵּלָה f., eine Kopfbedeckung: Hut, Helm; pl. s. כְּרַבְלָתְהוֹן. Assy. karballatu.

כְּרוֹז, d. כְּרוֹזָא Herold.

כְּרוֹ. Ha. öffentlich ausrufen; 3. pl. תְּכַרוּ. (Vgl. den aram. Männernamen כְּרוֹ Corpus inscript. Semit. II, 86. Gewöhnlich vergleicht man χερούσειν).

כְּרִסָּא Thron; s. כְּרִסְיָה; pl. כְּרִסֹּון.

כְּשָׂדִי, d. כְּשָׂדָה Q 1. Chaldäer ed; 2. Astrolog e 2. 4. 5, 7.

כְּתַב schreiben ed.

כְּתַב, c. כְּתַב Schrift d; Vorschrift e 6, 18; 7, 22.

כְּתִל Wand; pl. d. כְּתִלִּיא. bh Cant. 2, 9 כְּתִלְנוּ, vgl. Assy. kutallu. ed.

כֵּ=bh ל. Oft zur Einführung des Objekts, besonders eines determinierten.

כֵּ לָא (לָה 4, 32) = bh לָא, ed.

כֵּ לֵב Herz, s. לֵבִי.

כֵּ לֵב Herz, s. לֵבְךָ.

כֵּ לְבוּשׁ Kleid; s. לְבוּשָׁה; pl.

כֵּ לְבוּשׁ anziehen (etwas); ipf. יִלְבֹּשׁ. || Ha. kausativ, 3. pl. תִּלְבֹּשׁוּ.

כֵּ לָה 4, 32 = לָא.

כֵּ הָוָא : לָהוּא.

כֵּ לָהֵן deshalb (bh Ruth 1, 13) e 5, 12; d 2, 6. 9. 4, 24.

כֵּ לָהֵן (לָה + הֵן) außer, sondern.

כֵּ לְוִי Levit: pl. לְוִיָּא, Q לְוִיָּא e.

כֵּ לְוֵי bei; מִן-לְוֵיךָ von dir her e.

כֵּ לְחֵם Mahl.

לְחִנָּה Keksweib; pl. s. לְחִנָּתָה.
 לֵיל, d. לַיְלָא Nacht.
 לָשׁוֹן Zunge; pl. d. לְשׁוֹנָא.
 מָא was (gewöhnl. מָה) e 6, 8.
 מֵאָה f. hundert eb; du. מֵאֵתָן e.
 מֵאוֹנוֹיָא d., Wage 5, 27.
 מֵאֵמֶר Wort, Befehl eb.
 מֵאֵסָא Gefäß, Gerät eb; pl. c. מֵאֵסָי,
 d. מֵאֵסָא.
 מְגִלָּה f. (Buch-)Rolle e.
 מִנָּר. Qa. stürzen, niederwerfen e.
 מִדְּבַח, d. מִדְּבַחָא Altar (דְּבַח) e.
 מִדָּה (e 4, 20), מִנְדָּה f., c. מִדָּת
 Geldabgabe, Tribut, e. Assyr.
mandattu, madatu (von *nadānu*
 geben).
 מְדוּרָא Wohnung, s. מְדוּרָה.
 מְדִי Medien eb.
 מְדִיָּא d., מְדָאָה Q der Meder.
 מְדִינָה f., d. מְדִינָתָא Bezirk,
 Provinz, pl. מְדִינָן, d. מְדִינָתָא.
 מְדִירָא Wohnung (= מְדוּרָא); s.
 מְדִירָהוֹן.
 מָה was = bh, eb. לָמָה די daß
 nicht etwa e 7, 23.
 מַהֲחֵתִין : מַהֲחֵתִין. — גַּהֲתִין : מַהֲחֵתִין.
 מְהֵדָה : מְהֵדָה.
 מוֹת Tod e.
 מוֹא : מוֹיָה, מוֹא.
 מוֹן Nahrung (וֹן) § 4 b.
 מִחָא schlagen; 3. f. מִחָת d. || Qa.
 מִחָא 'מ auf die Hand (jmds)
 schlagen = zurückhalten; ipf.
 מִחָא d. || Hithq. geschlagen
 werden (an den Richtpfahl) e.
 מִחָא 5, 19: מִחָא.
 מִישָׁא n. pr. 2, 17 = מִישָׁה.

מִישָׁה n. p. 2, 49. Pers.?
 מִחְלָקָה f. Abteilung e; pl. s.
 מִחְלָקָתָהוֹן.
 מִטָּא, מִטָּה wohin reichen, ge-
 langen, kommen; 3. f. מִטָּת.
 מִלָּא erfüllen; 3. f. מִלָּאת. || Hithq.
 מִלָּאֵי erfüllt werden.
 מִלְאַךְ Engel; s. מִלְאַכָּה.
 מִלָּה f., d. מִלָּתָא u. מִלָּתָה Wort,
 Rede; Sache, Angelegenheit
 (= bh דְּבַר); pl. מִלִּין.
 מִלַּח Salz e; s. מִלְחָנָא e 4, 14
 das Salz des Palastes ist unser
 Salz (EbNestle), d. i.: wir
 sind dem Könige durch die
 von ihm gelieferte, ihm mit
 uns gemeinsame Nahrung zu
 Dienst u. Treue verpflichtet.
 Andre: מִלַּח Salz essen.
 מִלְכָּה, auch c., d. מִלְכָּא u. מִלְכָּה
 König eb; pl. מִלְכִין, d. מִלְכֵיָא.
 מִלְכָּה Rat, s. מִלְכֵי.
 מִלְכָּה Königin; d. מִלְכָּתָא.
 מִלְכוּתָא f., c. מִלְכוּת, d. מִלְכוּתָא
 Königreich, königliche Herr-
 schaft eb; pl. מִלְכוּתָן, c. מִלְכוּת.
 מִלְלָא. Qa. מִלְלָא reden; ipf. מִלְלָא.
 מִן wer? eb; מִן־דִּי der welcher.
 מִן = bh מִן eb; meist ohne Assi-
 milierung; doch מִטָּעָם, מִטָּעָה,
 מִטָּעָה. — s. מִטָּעָה, מִטָּעָה.
 מִנָּא zählen d; part. pass.
 מִנָּא. || Qa. מִנָּא einsetzen,
 bestellen eb; imptv. מִנָּא e 7, 25
 (Mil'el).
 מִנָּא, das zweite מִנָּא 5, 25 be-
 deutet „Mine“ bh מִנָּה.
 מִנְדָּה : מִנְדָּה.

- מַנְדַּע, d. מַנְדַּעַא Verstand, Einsicht (יָדַע).
- מִנְחָה f. Opfer ed; pl. s. מִנְחָהוֹן.
- מִנִּין, c. מִנִּין Zahl (מִנָּא) e.
- מַעֲבָד Werk, That; pl. s. מַעֲבָדוֹהִי.
- מָעִין pl. Eingeweide, Bauch; s. מַעֲוִהִי.
- מַעַל; pl. c. מַעְלִי das Hineingehn (der Sonne), Untergehn 6, 15 (עָלָל).
- מָרָא, c. מָרָא u. מָרָה Herr; s. מָרָא, Q. מָרִי § 23 aa.
- מָרַד Empörung e.
- מָרַד (für marrād) aufrührerisch; f. מָרַדָּא; d. מָרַדָּא e.
- מָרַם ausrauben; Q. מָרַם Q. tîl.
- מֹשֶׁה Moses e 6, 18.
- מֶשֶׁחַ Öl e.
- מִשְׁכָּב Lager, s. מִשְׁכָּבִי.
- מִשְׁכָּן Wohnung; (שֶׁכֶן) מִשְׁכָּנָה e.
- מִשְׁרוּקִי f., d. מִשְׁרוּקִיתָא Rohr-pfeife.
- מִשְׁתֵּי, d. מִשְׁתֵּיָא Gelage, Trinken.
- מִתָּא : אִתָּא.
- מִתְּנָה f. Geschenk; pl. s. מִתְּנָתָה.
- נָבֵא. Hithqa. הִתְנַבֵּי als Prophet auftreten e.
- נְבוּאָה f., c. נְבוּאָת Prophezeiung e.
- נְבוּכַדְנֶצַּר Nebukadnezar, König von Babylonien 605—562 v. Chr.; Babyl. Nabû-kudurri-uṣur „Nebo behüte die Grenze“.
- נְבוּזָה f. Gabe, Geschenk 2, 6; pl. s. נְבוּזָתָה 5, 17. Pers.
- נְבִיא, d. נְבִיאָה, Q. נְבִיא Prophet; pl. d. נְבִיאָא od. נְבִיאָא e 5, 1. 2.
- נְבִרְשָׁה f., d. נְבִרְשָׁתָא Leuchter. Fw?
- נָגַד sich ausbreiten, fließen; part. נָגֵד.
- נָגַד = bh.
- נִגְהָה, d. נִגְהָא Helle, Tageslicht.
- נָדַב. Hithqa. sich freiwillig erweisen, freiwillig geben e; 3. pl. הִתְנַדְּבוּ; inf. c. הִתְנַדְּבוּת.
- נִדְבָה Schicht, Lage (beim Bauen), e; pl. נִדְבָּיִן.
- נָדַד fliehen, 3. f. נִדְּתָה.
- נִדְּנָה? 7, 15 ist wahrscheinlich נִדְּנָה oder נִדְּנָה „ihre Scheide“ zu lesen; die Scheide (das Verhältnis des Geistes) ist der Körper. Vgl. 1 Ch 21, 27 נִדְּנָה; 2 Ez 21, 35. Pers.
- נִהַר, d. נִהַרָא, Q. נִהַר Licht.
- נִהַרִי f. Erleuchtung, Weisheit.
- נִהַר, d. נִהַרָה u. נִהַרָא Strom ed.
- נָוַד fliehen; ipf. תִּנְוֹד.
- נָוָלִי e, נָוָלִי f. Misthaufe.
- נֹר m. 3, 27; 7, 9; f. 3, 6 seqq.
- נֹרָא Feuer.
- נָזַק Schaden leiden; part. נָזֵק ḡ || Ha. in Schaden bringen e; ipf. תִּנְזֹק; inf. c. לְהִנְזֹק.
- נִחַש, d. נִחַשָּׁא Erz, Kupfer.
- נָחַת hinabsteigen; part. ḡ נָחַת || Ha. niederlegen (deponere) e; ipf. תִּנְחַת; imptv. אִחַת; part. מִהִנְחַתִּין || Ho. הִנְחַת ḡ hinabgestürzt werden.
- נָטַל emporheben; 1. sg. נִטַּל; Q. tîl 3. f. נִטִּילָת.
- נָמַר bewahren, aufbewahren.
- נִיחַח; pl. נִיחַחִין Wohlgerüche ed.

נִכְסֵי pl., c. נִכְסֵי Schätze, Reich-
tümer e.

נִמְרַד Pardel.

נִסַּח herausreißen. || Hithq. pass. e.

נִסַּח pl. נִסְכִּין Trankopfer; s.
נִסְכִּיהוּ e.

נִסַּח Qa. Trankopfer darbringen.

נִסַּח סֶלֶק.

נִפַּל fallen eb; vorfallen (accidere)
e 7, 20; ipf. יִפַּל.

נִפַּח herausgehen; 3. f. נִפְקַת; iptv.
נִפְקוּ. || Ha. הִנְפִּיחַ herausbringen
eb; pl. הִנְפִּיקוּ.

נִפְקָה f., d. נִפְקָתָא Ausgabe, Auf-
wand e.

נִצְבָּה f., d. נִצְבָּתָא Festigkeit,
Härte.

נִצַּח u. Hithqa. hervorragen, über-
treffen; part. מִתְנַצֵּחַ.

נִצַּל Ha. retten; inf. הִנְצִלָה, s.
מִנְצִיל; part. מִנְצֵל.

נִקָּא adj. rein.

נִקַּשׁ an etw. schlagen; part. f.
pl. נִקְשֵׁן.

נִשָּׂא = bh נִשָּׂא eb; imptv. שֵׂא. ||
Hithqa. sich erheben e; part.
f. מִתְנַשֵּׂא.

נִשִּׁין : אֶתָּה.

נִשְׁמָה f. Lebenshauch, s. נִשְׁמָתָה.

נִשְׂרַד Adler; pl. נִשְׂרִין.

נִשְׁתָּוֶן, d. נִשְׁתָּוֶנָא Brief e. Pers.

נִתְיָוֶן pl., d. נִתְיָוֶנָא Tempel-
knechte e.

נָתַן geben, nur (vgl. יָהֵב) ipf.

נָתַתְּ, s. יָתַתְּ, u. inf. לְמַנְתֵּן eb.

נָתַר abfallen (vom Laube); Ha.
abwerfen; imptv. pl. אֶתְרוּ.

נָשָׂה מְסֻבִּין 6, 3 tragen e

deuten die Meisten als Qôṭēl
part. pass. „und seine Fun-
damente (sollen) aufgerichtet
(werden)“. PHaupt: „und
(wo) man seine (Gottes) Feuer-
opfer אֶשְׁהִי darbringt“, סָבַל
alte Kausativbildung zu יָבַל,
vgl. § 13f und bh סָנְוִירִים e.

נָסַב meinen, denken; ipf. יִסְבֵּר.

נָסַד sich niederwerfen; ipf. יִסְגֵּד.

נָסַן Vorsteher, bes. einer Provinz,
Statthalter; pl. סָנְגִין; Assy-
r. šaknu.

נָסַר verschließen.

נִסְמָנָה ein musikalisches Instru-
ment, Griech. σὺμφωνία. Zu
3, 10 סִיפְנִיָּא, Q סִיפְנִיָּא, vgl.
סִיפִין = σὺμφωνος im Palmy-
renischen Zolltarif.

נִסַּח zu Ende gehn; 3. f. סִפַּת
(v. einer Weissagung: sich er-
füllen). || Ha. ein Ende machen;
ipf. הִסִּיחַ, mit Akkus. 2, 44.

נִסַּח, d. סִיפָא Ende.

נִסַּח emporsteigen; 3. pl. סִלְקוּ
eb. || Ha. hinaufbringen; 3. pl.

הִסִּיקוּ; inf. הִנְסִיקָה. || Ho. הִסִּיק
hinaufgebracht werden d.

נִסַּח u. Qa. unterstützen; part.
pl. מְסַעֲדִין e.

נִסַּח, c. סִפֵּר, d. סִפְרָא Schreiber;
Schriftgelehrter e.

נִסַּח, c. סִפֵּר Buch eb; pl. סִפְרִין.

נִסַּח, Mantel (babyl. Talmud).
Andre nach dem Pers.: Hosen;
pl. s. סִרְבִּלְיוֹן (סָבַל).

נִסַּח pl., c. סִרְבִּי Minister. Pers.?

סָתַר verbergen; part. pass. f.,
pl. מְסַתְרֵתָא.

סָתַר niederreißen, zerstören, e,
s. סִתְרָה.

עָבַד thun, machen ed; 1. sg. עֹבֵדָת;
inf. מַעֲבִיד. || Hithq. gemacht
werden ed; ipf. יִתְעַבֵּד.

עֶבֶד, c. עֶבֶד Knecht ed; pl. s.
עֲבָדִי, Q. עֲבָדִי.

עָבַד n. pr. 2, 49 = עֹבְדָה 2, 17
(נָבו nach Vielen absichtliche
Verstümmelung von נָבו).

עֲבִידָתָא f., c. עֲבִידָתָא, d. עֲבִידָתָא
Arbeit, Werk e; (Verwaltungs-)
Geschäft d 2, 49; 3, 12.

עֲבַר jenseits e; בְּעֲבַר־נְהַרָה im
Lande jenseits des Euphrats
(d. h. westlich).

עַד 1. Präp.: bis (bes. räumlich
u. zeitlich) ed. || 2. bis daß e
4, 21; 5, 5; עַד־דִּי d 4, 30; 6, 25;
7, 22.

עָרָה weggehn, vorübergehn; 3. f.
עָרַת; ipf. יַעְרֶה u. תַּעְרֶה. || Ha.
wegnehmen, entfernen; 3. pl.
יִתְעָרֶוּ; ipf. יַעְרִי.

עָדָא e 6, 14, עָדָא e 5, 1 (Groß-)
Vater des Propheten Sacharja.

עָדָן, d. עָדָנָא Zeit; pl. עֲדָנִין.

עוֹד noch.

עֲוִיָּה Verkehrtheit, Sünde (bh
עָוֶן); pl. עֲוִיָּוָה; s. עֲוִיָּה.

עוֹף = bh Vögel.

עוֹר Spreu.

עֹז Ziege; pl. עֲזִין e.

עֹקֶרֶת Siegelring; s. עֹקֶרֶתָא; pl.
עֹקֶרֶת, c. עֹקֶרֶת.

עֹרָא n. pr. e 7, 12.

עֹרְיָה n. pr. 2, 17 = עֹרְיָה.

עֹמָא f. Rat (יעֹמָא).

עֵין f., c. עֵין Auge, ed; pl. עֵינִין,
c. עֵינִי.

עִיר wachend; d 4 zur Bezeich-
nung von Engeln; pl. עִירִין.

עַל Präp. = bh עַל, ed. Oft zum
Ausdruck der Richtung auf
ein Ziel hin (bh אֶל־) zB
שָׁלַח עַל־רְחוֹם er schickte zu
R. — s. עֲלֵי etc. § 11.

עֲלֵי; nur עַל מִן höher als, oberhalb.

עֲלָה f. Ursache, Vorwand.

עֲלָתָא: עֲלָתָא.

עֲלִי, d. עֲלִיָּה, Q. עֲלִיָּה der obere,
höchste (von Gott).

עֲלִיּוֹן, plur. excell. עֲלִיּוֹנִין der
Höchste.

עֲלִיָּה f. Obergemach; s. עֲלִיָּה.

עַלל. perf. עַל hineingehn; 3. f.
עַלְלָתָא, Q. עַלְלָתָא; part. עַלְלָן, Q.
עַלְלָן. || Ha. הִנְעֵל hineingehn
lassen; inf. לְהִנְעֵל u. לְהִנְעֵלָה,
iptv. s. הִנְעֵלָה. || Ho. הִנְעֵל, hinein-
geführt werden, pl. הִנְעֵלוּ.

עֲלָם (= bh עֲלָם), c. עֲלָם, d.
עֲלָמָא Ewigkeit ed; pl. עֲלָמִין.

עֲלָמִי, pl. d. עֲלָמִיָּא Elamiter e 4, 9.

עֲלָע f. Rippe; pl. עֲלָעִין.

עֲלָתָא (Syr. עֲלָתָא) f. Brandopfer
e; pl. עֲלָתָא.

עַם, d. עַמָּא u. עַמָּה Volk ed; pl.
d. עַמְמָא.

עִם Präp. (im Zusammenhang)
mit = bh, ed.

עֲמִיק tief; pl. f. d. עֲמִיקָתָא 2, 22
(עֲמִיק?).

עמר Wolle.

ענה antworten; anheben zu reden; 3. f. ענת; part. ענה, pl. ענין.

עני, pl. ענין arm, elend 4, 24. (Andre ענין = עני, pl. v. ענא part. pass.)

ענן Wolke; pl. c. ענני.

ענף Zweig; pl. s. ענפיהי.

ענש, c. ענש Geldstrafe e.

עפי Laub; s. עפיה.

עציב betrübt, traurig.

עקר, c. עקר (?) d 4, 12. 20. 23 (Pfahl-)Wurzel.

עקר Ithq. entwurzelt, ausgerissen werden.

ער Feind; pl. s. עריך, Q. ערך.

ערב. Qa. mischen; part. pass. מערב. || Hithqa. sich vermischen; part. מתערב.

ערד Wildesel; pl. d. ערדיא.

ערוה, f., c. ערות Blöße e.

עשב, d. עשבא = bh עשב.

עשר m., עשרה f. zehn ed; pl. עשרין zwanzig.

עשית sinnend auf etwas, bedacht, l.

עתיד bereit; pl. עתידין.

עתיק alt.

פחה, c. פחת Statthalter, Gouverneur ed; pl. d. פחותא. Assyr. pahātu (Verwaltungsbezirk).

פחר Töpfer. Vgl. Assyr. paharu. פטיש, c. פטיש (?) ein Kleidungsstück (Rock?); pl. s.

פטישהון, Q. פטישהון.

פליג, f. פליגה geteilt.

פלג Teil, Hälfte.

פלגה f. Abteilung e; pl. s. פלגהון.

פלח, dienen, verehren (colere), ed; part. פלח, pl. c. פלחי.

פלחון, c. פלחון Gottesdienst, Kultus e.

פם Mund, Mündung; s. פמה.

פם, d. פסא. — פם ידא Handfläche(?) 5, 5. 24.

פסנתרין, פסנתרין ψαλτήριον, e. Saiteninstrument.

פרזל, d. פרזלא Eisen.

פרם spalten, zerstückten; Q. tîl 3. f. פריסת.

פרם Halbmüne, pl. פרסין 5, 25. 28 (פרם Panammu-Inschrift Z. 6; פרש Corpus inser. Semit. II, 10).

פרם Persien e 4, 24.

פרסי, d. פרסיא (Qameç?) Q פרסיה persisch.

פרק lösen, trennen; iptv. פרק.

פרש trennen, sondern; Qa. part. pass. מפרש deutlich e.

פרשגן Abschrift, Exemplar (einer Urkunde) e. [Esth. פתשגן; CFSeybold zieht mit Gilde-meister, Haug, Lagarde avestisches paiti + cenghana (Lehre, Wort) der neuen Deutung von Andreas vor.]

פשר (auflösen) deuten, erklären; inf. מפשר. || Qa. פשר deuten, part. מפשר (?) 5, 12.

פשר, c. פשר, d. פשרא u. פשרה Deutung; pl. פשרין.

פתגם, d. פתגמא (eigtl. Zugegan-

genes) Nachricht, Bescheid.
Pers.

פָּתַח' öffnen; part. pass. f. p'.

פְּתִיחוֹ; Q-tîl pl. פְּתִיחוֹ.

פְּתִי Breite, Weite ed; s. פְּתִי.

צָבִי geneigt sein, wollen; 1. sg.

צָבִי; part. צָבִי; ipf. יִצְבֹּא;

inf. s. מְצַבֵּה.

צָבִי f. Wollen, Vorhaben; An-
gelegenheit 6, 18.

צָבִי u. Qa. benetzen; part. pl.

מְצַבְעִין. || Hithqa. benetzt wer-
den; ipf. יִצְמַבֵּעַ.

צָד, Seite; nur לְצָד.

צָדָה Vorsatz, Absicht 3, 14(?).

צָדִיק f. Gerechtigkeit.

צָוֶה Hals; s. צָוֶה.

צָלָה Qa. (sich neigen) beten ed;

part. מְצַלֵּה, pl. מְצַלִּין.

צָלַח gedeihen; Ha. הִצְלִיחַ Ge-

deihen bereiten, Glück haben

ed; e 5, 8 gedeihen, part. מְצַלֵּחַ.

צָלַם, c. צָלַם u. צָלַם (§ 8c), d.

צָלַם Bild; אֲנַפְוֶהי צָלַם Ge-
sichtsausdruck.

צָפִיר Bock e; pl. c. צָפִירִי.

צָפִיר f. Vogel; pl. צָפִירִין.

קָבַל Qa. קָבַל empfangen.

קָבַל 1. לְקָבַל ed gegenüber, an-

gesichts, wegen; s. לְקָבַל; לְקָבַל

דִּהָ deshalb; דִּהָ 'לק' weil. ||

2. בָּלֶק [so, פ' vor 'לק', ist mit

IIKahan u. MLambert, Revue

des études juives XXXI, 47,

statt des überlieferten 'בָּלֶק'

zu lesen]. דִּהָ בָּלֶק' eben des-

halb; דִּהָ בָּלֶק' dieweil; דִּהָ בָּלֶק'

derohalben weil 3 22.

קָדִישׁ heilig.

קָדָם vor (gew. vom Raum) ed;

s. קָדָם § 11. || מִן-קָדָם = bh

מִלְפָּנֵי.

מִן-קָדָם f. frühere Zeit קָדָם

דִּהָ (מִן) vor diesem, vorher de.

קָדָם vorhergehend, erster; f. d.

קָדָם־מֵאֵי pl. m. d. קָדָם־מֵאֵי, f.

d. קָדָם־מֵאֵי.

קָוָם sich erheben, aufstehn ed; 2, 44

bestehn, part. קָוָם ipf. יָקוּם.

Qa. feststellen d; inf. קָוָם. ||

Ha. הָקִים u. הָקִים aufstellen,

aufrichten ed; s. הָקִים u. הָקִים,

1. sg. הָקִים; ipf. יָהִים u. יָהִים

part. מְהַקִּים inf. s. הָקִים. ||

Ho. aufgestellt werden d; 3.

f. sg. הָקִים.

קָטַל töten; Q-tîl קָטַל f. קָטַל. ||

Qa. קָטַל töten (mehrere). ||

Hithq. getötet werden inf.

הִתְקַטַּל. || Hithqa., Passiv zu

Qa.; part. מְתַקַּטֵּל 2, 13 (ט?)

קָטַר Knoten; pl. קָטַרִין, c. קָטַרִי

קָטַרִי Gelenke.

קִיט Sommer.

קִיט, c. קִיט Satzung.

קִיט, f. קִיט beständig, dauernd.

קִיטֶר, Q קִיטֶר *xiθapic*, Zither.

קִל Stimme.

קָנָה kaufen e; ipf. יִקְנֶה.

קָצַף in Zorn geraten.

קָצַף Zorn e.

קָצַץ Qa. abhauen; iptv. יִקְצֹץ.

קָצַץ 1. Ende; יִמְיָא לְקָצַץ nach

(einer gewissen Zahl von)

Tagen; 2. Teil (abgebrochenes Stück) מִן־קֶצֶת ein Teil von 2, 42 (vgl. neuhebr. מִקְצֵת).
 קָרָא rufen, lesen עב; ipf. יִקְרֹא, אֶקְרָא, pl. יִקְרֹאוּ; inf. מִקְרָא; Q.til קָרִי. || Hithq. gerufen werden עב; ipf. יִתְקַרֵּי.
 קָרַב sich nähern עב; pl. קָרְבוּ. || Qa. darbringen (e. Opfer) ע 7, 17 (gut aramäisch). || Ha. heranzubringen, darbringen עב; pl. וַתִּקְרְבוּ, s. הִתְקַרְבוּ; part. מִתְקַרְבִּין.
 קָרַב Krieg
 קָרְיָא f., d. קָרְיָתָא Stadt e.
 קָרַן f., d. קָרְנָא Horn; du. קָרְנִין, d. קָרְנִיָּא.
 קָרִין 'א קָרְצִיהוֹן u. אֶכְלוּ קָרְצוֹתֵי קָרִין. Nur sie haben ihn (sie) verleumdet (wörtl. seine [ihre] Stücke gefressen?).
 קָשָׁט Wahrheit, מִן־ק' wahrheitsgemäß.
 קָפָא § 3 c, d. קָפָא Kopf, Hauptsache עב; pl. קָפִין; s. קָפִיָּה ע 5, 10!
 קָבָא d. קָבָא groß; subst. Oberster עב; f. d. קָבָתָא pl. קָבָתִין, f. קָבָתָא, d. קָבָתָא.
 קָבָה groß werden, 3. f. קָבָתָא, 2. sg. קָבָתָא 4, 19 K. || Qa. קָבִי groß machen.
 קָבִי f. d. קָבִיָּה Größe.
 קָבִין f. Myriade; pl. קָבִין, Q. קָבִין.
 קָבִיעָא f. Myriade, f. קָבִיעָא, Q. קָבִיעָא, d. קָבִיעָתָא.

קָבִיָּה Magnat, Mächtiger; pl. קָבִיָּה, s. קָבִיָּה, Q. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה unruhig sein, zürnen: Ha. in Zorn versetzen ע; 3. pl. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה Zorn.
 קָבִיָּה f. Fuß du. קָבִיָּה, d. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה in Unruhe sein; Ha. in Unruhe oder Lärm herbeieilen; 3. pl. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה Aussehn, Anblick; s. קָבִיָּה (vgl. Ez 28, 17 קָבִיָּה).
 קָבִיָּה f., d. קָבִיָּה Geist; Wind; s. קָבִיָּה; pl. c. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה = bh; Prf. intr. קָבִיָּה. || Qôlêl erheben, preisen; part. קָבִיָּה. || Hithqôl. sich erheben; 2. sg. קָבִיָּה. || Ha. erheben; part. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה Höhe; s. קָבִיָּה עב.
 קָבִיָּה, d. קָבִיָּה Geheimnis; pl. קָבִיָּה, d. קָבִיָּה. Pers.
 קָבִיָּה persischer Unterstatthalter in Samarien ע 4.
 קָבִיָּה fern; pl. קָבִיָּה ע 6, 6.
 קָבִיָּה pl. Barmherzigkeit.
 קָבִיָּה u. Hithq. vertrauen, על auf; 3. pl. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה f., Geruch.
 קָבִיָּה werfen עב; e 7, 24 קָבִיָּה jmdm e. Abgabe auflegen; 3. pl. קָבִיָּה, 1. pl. קָבִיָּה; Q.til pl. קָבִיָּה. || Hithq. geworfen werden עב; ipf. pl. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה f., c. קָבִיָּה Wille e.
 קָבִיָּה Gedanke; pl. c. קָבִיָּה; s. קָבִיָּה, Q. קָבִיָּה.
 קָבִיָּה grünend.

רָעַע zerschmettern; ipf. רָעַע. ||

Qa. zerschmettern; part. מְרַעֵע.

רָפַס mit Füßen treten, zertreten;

part. f. רָפָסָה.

רָשַׁם verzeichnen, aufschreiben;

ipf. רָשַׁם; Q. תִּלְּשִׁים רָשִׁים.

נָשָׂא : שָׂא.

שָׂב Greis e; pl. d. שְׁבִיָּא.

שְׁבָכָא f. σαμβύκη, e. harfenähn-

liches Instrument mit vier

Saiten (nach Athenäos eine

Erfindung der Syrer).

שָׂנָא groß sein e; ipf. יִשְׁנָא.

שָׂנִיא groß, viel; adv. sehr.

שְׁהָדוּ f., d. שְׁהָדוּתָא Zeugnis. Gen.

שְׁטַר Seite.

שִׁים setzen, legen (= bh) e; ipf.

perf. s. שָׂמָה, 2. sg. שָׂמַת, 1.

sg. שָׂמַת; part. pass. שִׁים; שָׂמַת

sie wurde gelegt 6, 18 (Schreib-

fehler für Q. תִּלְּשִׁים שָׂמַת?). || Hithq.

gesetzt, gelegt werden e; ipf.

שָׂמַת; part. מְשַׁמֵּם.

שָׂבַל Hithqa. betrachten, acht

haben auf בָּ; part. מְשַׁבֵּל.

שְׂכָלְתָנִי f. Einsicht.

שָׂנָא hassen; part. pl. s. שְׂנֵאִיךְ,

Q. שְׂנֵאִיךְ.

שְׂעָרָא c. שְׂעָרָא Haar, s. שְׂעָרָא.

שָׂאֵל ersuchen, fordern; fragen

e; 1. pl. שְׂאֵלָא; ipf. s. יִשְׂאֵלְכֹן.

שְׂאֵלָה f., d. שְׂאֵלָתָא Frage; d 4,

14 (fragliche) Angelegenheit,

Sache.

שְׂאֵלְתִּיאַל Vater des Serubbabel.

שְׂאָרָא c. שְׂאָרָא, d. שְׂאָרָא Rest e.

שָׁבַח, Qa. loben, preisen, 3. pl.

מְשַׁבַּח, part. שְׁבַח.

שְׁבִיָּא Stamm; pl. שְׁבִיָּין, c. שְׁבִיָּי e.

שְׁבִיבָא, d. שְׁבִיבָא (Zunge, Streifen?

vgl. bh לשון אש; arab. sabîb

Haarlocke), mit יִינֹר Flamme;

pl. שְׁבִיבִין.

שְׁבַע, f. שְׁבַעַת, c. שְׁבַעַת sieben e.

שְׁבַק lassen (zurücklassen, ge-

währen lassen) e; iptv. שְׁבַקְוּ. ||

Hithq. gelassen werden d,

תְּשַׁבֵּק.

שְׁבַשׁ (Qa. umranken, verwirren);

Hithqa. in Verwirrung ge-

raten; part. מְשַׁבֵּשֵׁן.

שְׁגִלָּה Gemahlin; pl. s. שְׁגִלָּתָה.

שְׁדַר Hithqa. sich anstrengen;

part. מְשַׁדֵּר.

שְׁדָרָה n. pr. 2, 49 = תְּנִינָה 2, 17.

שְׁוָה gleich werden; Q. תִּלְּשִׁים שְׁוָה,

Q 5, 21 Qa. שְׁוָו (3. pl.) gleich

machen. || Hithqa. gleich ge-

macht werden; ipf. יִשְׁתָּה 3, 29

(Andre: zu etwas gemacht

werden).

שְׁוָרָא Mauer e; pl. d. שְׁוָרָא u.

שְׁוָרָה.

שְׁוָשְׁכָא pl. d., Einwohner von

Susa e 4, 9 (שְׁוָשְׁכָא mit Bildungs-

silbe ak).

שְׁחִיתָא, f. שְׁחִיתָא verderbt, schlecht.

שְׁיִבּוּתָא befreien, inf. s. שְׁיִבּוּתָא, Assyr.

§ 12f. Vgl. n. pr. מְשִׁיבָאֵל

Neh. u. נְבוּשֶׁבֶן Jer 39, 13.

שְׁיָצִיא, Q. שְׁיָצִיא e 6, 15 vollenden.

Assyr. § 12f.

שְׁכַח Ha. finden e; 1. sg. הִשְׁכַּחַת;

3. pl. הִשְׁכַּחוּ; ipf. הִשְׁכַּח. ||

Hithq. הִשְׁתַּכַּח gefunden werden ed; 3. f. הִשְׁתַּכַּחַת.

בלל : שְׁכַלל.

יִשְׁכֵּן wohnen; ipf. 3. f. pl. יִשְׁכְּנוּ.

b. || Qa. שָׁכַן wohnen machen c.

שָׁלַח 3, 29 K, lies שָׁאֵלָה = bh

שָׁלוּ. Q. דָּבַר.

שָׁלוּ f. Irrtum, Vergehen ed.

שָׁלַח ruhig.

שָׁלוּ f. Ruhe; s. שְׁלוּתָהּ.

שָׁלַח schicken (= bh שָׁלַח) ed;

ipf. שָׁלַח; Q. תִּלַּח שָׁלַח.

שָׁלַח herrschen, Macht haben;

3. pl. שָׁלַחוּ; Ha. zum Herrn

machen.

שָׁלַח Befehlshaber; pl. c. שָׁלַחוּ.

שָׁלַח, c. שָׁלַח, d. שָׁלַח Herr-

schaft; s. שָׁלַח; pl. d.

שָׁלַח.

שָׁלַח, d. שָׁלַח mächtig; subst.

Machthaber ed.

שָׁלַח vollständig sein; part. pass.

שָׁלַח vollendet c. || Ha. über-

liefern, c 7, 19 == zurückliefern,

b 5, 26 == preisgeben, s. שָׁלַח.

שָׁלַח = bh שָׁלוּ ed, d. שָׁלַח, s.

שָׁלַח.

שָׁם, Name ed; s. שָׁמָּה; pl. שָׁמָּה;

c. שָׁמָּה.

שָׁמַד Ha. vertilgen; inf. שָׁמַד.

שָׁמַיִם pl., d. שָׁמַיִם Himmel ed;

b 4, 23 = Gott.

שָׁמַד, Ethqô. אֶשְׁתּוּמָם starr, be-

täubt sein.

שָׁמַע hören. || Hithq. sich gehor-

sam zeigen; ipf. שָׁמַע.

שָׁמַר Samaria c.

שָׁמַר Qa. dienen; ipf. s. שָׁמַר.

שָׁמַשׁ, d. שָׁמַשׁ Sonne.

שָׁמַשׁ e. Beamter des Rechum c.

שָׁן Zahn; du. שָׁן; s. שָׁן, Q. שָׁן.

שָׁן anders sein, sich verändern;

pl. שָׁנוּ, s. שָׁנוּ 5, 6 (§ 6 p);

part. pl. שָׁנָה, f. שָׁנָה; part.

pass. שָׁנָה, f. שָׁנָה. || Qa. ver-

ändern; pl. שָׁנוּ; part. f.

שָׁנָה. || Hithqa. sich (ver-)

ändern; pl. שָׁנָה, Q. שָׁנָה,

ipf. apocop. שָׁנָה § 13 c. || Ha.

abändern, verändern c; ipf.

שָׁנָה; inf. שָׁנָה.

שָׁנָה f., c. שָׁנָה Jahr ed; pl. שָׁנָה.

שָׁנָה f. Schlaf; s. שָׁנָה 6, 19, 3?

שָׁעָה f., d. שָׁעָה u. שָׁעָה Augen-

blick, kleine Zeit. (Andre שָׁעָה,

bezw. שָׁעָה).

שָׁפַט Richter c; pl. שָׁפָטִים.

שָׁפִיר schön.

שָׁפַל Ha. erniedrigen, demütigen;

2. sg. שָׁפַלְתָּ; ipf. שָׁפַל.

שָׁפַל niedrig.

שָׁפַר schön sein, gefallen, ipf.

שָׁפַר.

שָׁפַר, d. שָׁפַר Morgenhelle.

שָׁקָה f. Unterschenkel; pl. s. שָׁקָה.

שָׁרָא, losmachen 5, 16, part. pass.

שָׁרָא; sich niederlassen, woh-

nen, part. pass. שָׁרָא 2, 22. ||

Qa. שָׁרָא 1. lösen; part. שָׁרָא

5, 12?; 2. anfangen c 5, 2; 3.

שָׁרָא. || Hithqa. sich lösen;

part. pl. שָׁרָא.

שָׁרַשׁ Wurzel; pl. s. שָׁרְשֵׁי.

שָׁרַשׁ, Q. שָׁרַשׁ f. Entwurzelung,

Verbannung c.

שָׁרַשׁ c 5, 14, 16, wohl identisch

- mit שְׁנֵאֻר 1 Chr. 3, 18 und Vorgänger Serubbabels. Babylonisch *Šin-(Sin-) abal-uṣur* „Mondgott behüte den Sohn“. Andre lassen den Sonnengott Šamaš angeredet sein.
- שֵׁשׁ sechs ed || pl. שֵׁשִׁים sechzig ed.
- שָׁתוּ, שְׁתִּי, אֲשָׁתִּי trinken; pl. שָׁתוּ; part. שָׁתָה, pl. שָׁתוּ; ipf. יִשְׁתּוּ.
- שָׁתַר n. pr. e. Pers., Ed. Meyer 32 liest מִתַּר ב' Miṭṭar-βουζάνης. Vgl. aber *Šatabar-zana* in den Business documents of Murashû sons of Nippur Art. 83, 19 (aus der Zeit des Artaxerxes I.), ed. H. V. Hilprecht, Philadelphia 1898.
- שָׁבַר zerbrechen; part. pass. f. שָׁבְרָה zerbrochen, zerbrechlich.
- שָׁבַר f. Umkreisung, Fortdauer; nur שָׁבַר beständig.
- שָׁבַר zurückkehren e; ipf. יָשׁוּב. || Ha. שָׁבַר zurückbringen, antworten ed; pl. s. שָׁבַר; ipf. שָׁבַר u. יָשׁוּב; inf. s. שָׁבַר.
- שָׁבַר sich entsetzen, bestürzt werden.
- שָׁבַר Rind; ed pl. שָׁבַר.
- שָׁבַר unter; s. שָׁבַר (pl.); 4, 11 שָׁבַר (Hebraismus).
- שָׁבַר Schnee.
- שָׁבַר, f. שָׁבַר, Q שָׁבַר, (der) dritte.
- שָׁבַר, f. שָׁבַר u. שָׁבַר drei ed, s. שָׁבַר || pl. שָׁבַר dreißig
- שָׁבַר? 5, 7 (שָׁבַר?) dritter an Rang (vgl. Assy. *šalsai*) In demselben Zusammenhang 5, 16.
- שָׁבַר?
- שָׁבַר Wunder; pl. שָׁבַר.
- שָׁבַר daselbst, dort e.
- שָׁבַר, f. שָׁבַר, zweiter.
- שָׁבַר zum zweiten Male.
- שָׁבַר, Q שָׁבַר pl. d. Bezeichnung babylonischer Würden träger.
- שָׁבַר, f. שָׁבַר u. שָׁבַר stark, mächtig ed.
- שָׁבַר wägen: Q-til 2. sg. שָׁבַר.
- שָׁבַר Sekel 5, 25. 27 (Andre: part. pass. nach שָׁבַר vokalisiert).
- שָׁבַר. Ho. festgestellt, eingesetzt (in e. Würde) werden; 1. sg. שָׁבַר 4, 33.
- שָׁבַר stark sein (werden); f. שָׁבַר; 2. s. שָׁבַר. || Qa. befestigen.
- שָׁבַר, c. שָׁבַר Stärke.
- שָׁבַר, d. שָׁבַר Stärke.
- שָׁבַר, c. שָׁבַר, f. שָׁבַר zwei ed.
- שָׁבַר, c. שָׁבַר Thor; Hof des Königs (αἰ θύραι).
- שָׁבַר Thorhüter e; pl. d. שָׁבַר.
- שָׁבַר n. pr. pers. Statthalter von Syrien e 5, 3. 6; 6, 6. 13. Pers. *Uštanni* (in neubabylonischen Kontrakten als Statthalter von Syrien in der Zeit des Darius Hyst. erwähnt, s. BMeißner, *ZatW* 1897, 191f).

amäischen
12066

12066

